

GÜNCEL	KONTRGERİLLA ‘EMEKLİ’ OLMAMAKTA ISRARLI	GÜNCEL	ŞEMDİNLİ DOSYASI KARARTILIYOR	GÜNCEL	ORHAN DOĞAN HAYATINI KAYBETTİ
	4		2		4
	Istanbul Ümraniye’de ve ardından Eskişehir, Ankara gibi illerde gerçekleştirilen operasyonda aralarında yüzbaşı, binbaşı, albay, astsubay, uzman çavuş rütbelerinde görev yapmış birçok emekli asker, çok sayıda bomba, suikast silahları, çeşitli silahlar ve patlayıcılarla birlikte yakalandılar.		Şemdinli’de Umud Kitabevi’nin bombalanmasının ardından halk tarafından suçüstü yakalanan JITEM üyelerinin dosyası Genelkurmay Başkanı’nın ‘iyi çocuktur’ demesiyle başlayan ve ardından sistemli bir hal alan çabalarla kamuoyunun gözleri önünde alenen karartılıyor.		Eski DEP milletvekili, Kürt aydın ve siyasetçi Orhan Doğan, Ağrı’nın Doğubeyazıt İlçesi’nde düzenlenen festivalde yaptığı konuşmanın ardından, sahneden inerken geçirdiği kalp krizi nedeniyle kaldırıldığı Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi’nde hayatını kaybetti.

Ankara’da devlet terörü

Ankara’da 17 Haziran tarihinde Dersim’in Ovacık ilçesinin kırsal kesiminde vahşice katledilen 17 komünist devrimci için yapılan basın açıklamasını "suç ve suçluyu övmek", "yasadışı örgüt propagandası yapmak" şeklinde tanımlayan Türk devleti, altı kişiyi tutuklayarak F tipi hapishanelere gönderdi.

SAYFA 4

Hapishanelerde tecrit işkencesi sürüyor

DHP, ESP, HÖC, Partizan, Odak ve ÖMP üyeleri İstanbul Taksim Tramvay Durağı’nda 30 Haziran günü yaptıkları basın açıklamasıyla hapishanelerde tecrit işkencesinin bugün daha da ağırlaştırılarak devam ettirildiğine dikkat çekerek hasta tutukluların derhal serbest bırakılmasını istediler.

SAYFA 5

Avrupa’da iade saldırısı sürüyor

ADHK, ADHF, ATİK, ATİF, BİR-KAR, İLPS Avrupa, AGİF, AveG-Kon, Anadolu Federasyonu ve Yaşanacak Dünya Gazetesi’nin ortak yaptıkları yazılı açıklamayla halen İspanya’nın Mallorca adasında tutuklu bulunan Binali Yıldırım’ın ardından şimdi de Binali Soydan adlı Türkiye-Kuzey Kürdistanlı bir devrimcinin oturumunu uzatmak için gittiği yabancılar dairesinde, Alman polisi tarafından tutuklandığını duyurdu. Kurumların yaptıkları ortak açıklamada, başta Almanya olmak üzere, Avrupa’nın tüm ülkelerinde böylesi saldırıların artarak devam ettiğine dikkat çekildi.

SAYFA 5

Hrant Dink’e mahkemede adalet bulmak imkansız

Hrant Dink’in katledildiği olay ile ilgili ilk duruşma 2 Temmuz tarihinde İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Duruşma dolayısıyla Beşiktaş’ta toplanan yüzlerce kişi "Hepimiz tanığız" pankartı açarak, Dink’in katledilmesini bir kez daha lanetledi.

Basının yoğun ilgi gösterdiği Dink’in duruşmasının yapılacağı Ağır Ceza Mahkemesi’nin önünde ise, katliam sanığı Yasin Hayal’in avukatının provokatif sözleri gerginliğe yol açtı. Hayal’in avukatı Fuat Turgut, Rakek Dink ve kızları ile adliye önünde karşılaştığı sırada, "Hepiniz Er-

meni’siniz. Ermeni pasaportunuz var. Burada ne kadar çok Ermeni var. Hrant’ı, Ermeni’si bol bir ülke olduk" diyerek gerginlik yarattı.

Katliamı gerçekleştiren O.S’nin yaşının küçük olması nedeniyle basına kapalı olarak gerçekleştirilen duruşmaya, 18 sanık, 12 sanık avukatı ve 60’a yakın müdahil avukat katılabilirken, duruşmanın yapıldığı salonun küçük olmasından kaynaklı çok sayıda kişi duruşmaya alınmadı.

SAYFA 16

Devlet gerçekliğinin iç yüzü

Osmanlı’dan bu yana, bu topraklarda ülkemiz halklarına karşı oluşturulan ve her daim korunup kollanan, "gizli" ibareli belgelerle karanlık kuytularla tutulmaya çalışılan yerli Gladioların, bir süredir birileri tarafından çorap söküğü gibi açığa çıkartılışına tanıklık ediyoruz. Açığa çıkartılan her yeni ev, emperyalistlerin masşası devletin ve ordunun kirli özüne ilişkin bizlere birbirinden ilginç veriler sunuyor. Daniştay saldırısının ardından adı gündeme gelen, görevi daim kılınmış "emekli" asker Muzaffer Tekin’in kan efektli "hatıra" fotoğrafları ve devle-

tin kilit kurumları ile olan ilişkileri bohça gibi önümüze açtırıldı. Kimler yoktu ki bu "hatıra" fotoğraflarında: Gençlere verdiği silahlı eğitim ile gündeme gelen Kuva-i Milliyeci Hüseyin Görüm, silaha el basarak ölüme-öldürme yemini eden-ettiren emekli albay Fikri Karadağ, Ümraniye’de yeniden ortaya çıkan bombalı "kahraman" emekli astsubay Oktay Yıldırım, Ümraniye’deki cephaneliğin ortaya çıkmasının ardından tutuklanan Kuddusi Okkir, dokunulmaz "kahraman" Veli Küçük, Susurlukçu İbrahim Şahin, Daniştay saldırısı tetikçisi Alparslan Aslan ve daha niceleri. Elbette bu ilişkiler ağının en

tepesinde, sermayesi-ordusu-kontrasi-MİT’i-yargısı-medyası, bir bütün varlığı ile devlet oturuyor.

Çok daha önceleri ortaya çıkan bu yabancı menşeli "Türk Gladio"su, esas olarak Susurluk ve Daniştay saldırılarının ardından bizlere bir akvaryumdan izlettirilmeye başlandı. Evet, ibretle izlettiriyorlar ama dokundurmuyorlar. Zaten kim, neresine dokunsun. Bir buzdağının suyun üstündeki kısmının bile binde birinden daha küçük bir parça bu.

Filistin topraklarında siyonist postallar

Hamas ile El Fetih arasındaki çatışmaların sürdüğü Filistin’de, Hamas’ın Gazze’de kontrolü ele geçirmesinin ardından İsrail’in bölgeye saldırması, ülkedeki iç çatışmaları derinleştiriyor. İsrail Gazze Şeridi’ne saldırırken, bu bölgenin denetiminin Hamas’ta olmasının tehlikeli olduğunu deklare etti ve El Fetih’i desteklediğini, El Fetih’e silah da dahil gerekli her türlü yardımı yapacağını duyurdu.

SAYFA 10

Buğday ambarı Konya alarm veriyor

Tarım Bakanlığı’nın "buğday üretiminde korkulacak bir şey yok" açıklamasına karşın hasat döneminin başladığı buğünlerde, Konyalı buğday üreticileri rekolte de büyük bir düşüş olacağı feryadı ile sesini duurmaya çalışıyor. Konya’da beklenen verimlilik düşüşünün yüzde 35 oranında olacağı öngörülüyor. Bu durum zaten yüksek olan mazot, gübre, tohum, ilaç gibi girdi fiyatları altında ezilen çiftçinin elini kolunu bağıyor.

SAYFA 6

YÖNELİM

KAZIM CİHAN

Örgüt

Sınıflı toplumlarda her bir sınıfın, ortak amaçları doğrultusunda bir araç, irade ve eylem birliği olarak yaratılan ve tarihsel, zorunlu bir silah olan örgüt, aynı zamanda bir hiyerarşi ve hukuku da içerir.

SAYFA 10

Şemdinli dosyası karartılıyor

Şemdinli davası, Yargıtay'ın verdiği karara uymayan Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti üyelerinin sürülmesi ve Hakkari Valiliği'nin olay yerinde yapılacak keşfe izin vermemesi ile sonucu Büyükanıt'ın “iyi çocuk”larının aklanmasına doğru yol alıyor

Şemdinli'de Umut Kitabevi'nin bombalanmasının ardından halk tarafından suçüstü yakalanan JTEM üyelerinin dosyası Genelkurmay Başkanı'nın 'iyi çocuktur' demesiyle başlayan ve ardından sistemli bir hal alan çabalarla kamuoyunun gözleri önünde alenen karartılıyor.

'Tanırım. İyi çocuktur'

Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde 9 Kasım 2005'te Umut Kitabevi'ne düzenlenen ve bir kişinin hayatını kaybettiği bombalı saldırının ardından halk tarafından suçüstü yakalanan JTEM mensubu astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İldeniz ile itiraflı Veyssel Ateş'in yargılandığı ve kamuoyunun Şemdinli davası olarak bildiği davanın dosyası göz göre göre karartılıyor. Olayın hemen ardından Yaşar Büyükanıt'ın astsubaylardan Ali Kaya için 'Tanırım. İyi çocuktur' demesiyle başlayan karartma faaliyeti adım adım sona doğru gidiyor.

Savcı Sankaya

meslekten atıldı

Şemdinli'de yaşananlara ilişkin ilk soruşturmayı yapan ve iddianameyi hazırlayan Van Savcısı Ferhat Sankaya, dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt'ın da suçlanarak adının geçtiği iddianame nedeniyle, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından avukatlık yapması bile yasaklanarak meslekten ihraç edildi.

Siyasiler olayın üzerine

gidemedi

Olayın hemen ardından Başbakan Erdoğan 'Şemdinli olayının sonuna kadar gideceğiz' demesine rağmen siyasiler ve o dönem kurulan araştırma komisyonu bugüne kadar benzer olaylarda yaşandığı gibi kafaları daha da karıştıran ve olayı muğlaklaştıran bilgi kirliliği yaratmaktan öte bir işlev görmedi. Olayın

arkasındaki güçler her zamanki gibi siyasilerden baskın çıktı.

Yargıtay kararı bozdu

Suçüstü yakalanan kişilerin yargılandığı Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava sonrasında astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İldeniz ile itiraflı Veyssel Ateş "adam öldürmek, çete kurmak ve adam öldürmeye teşebbüs" suçlarından 39'ar yıl hapis cezasına çarptırıldı. Mahkemenin bu karar Yargıtay tarafından, ordu mensuplarının terör örgütüyle ilişkilendirilmelerinin 'hayalden de öte' olduğu nitelemesi ve sanıkların asker olması nedeniyle askeri mahkemede yargılanmaları gerekçesiyle bozuldu. Yargıtay bozma kararında ayrıca, eksik soruşturma yapıldığına da hükmetti.

'Dosya trafik kazası geçirdi'

Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin bozma kararından sonra Van'a gönderilen Şemdinli Davası'nın dosyasını taşıyan posta aracı yolda kaza yaptı. PTT arabasının kayması sonucu meydana gelen kazada, 40 klasörden oluşan dava evraklarından bazıları kaybolurken, evrakların geri kalanları da tahrip oldu. Her ne kadar mahkeme heyeti eksik olan evraklar yerine daha önceki duruşmalar ve kararların ellerinde olduğunu ve eksiklerin bu şekilde giderileceğini belirtse de, kaybolan evrakların tam olarak neler olduğu ve ne kadının tamamlandığı tam olarak belirtilmedi.

Yargıtay kararına uymayan

hakimler 'tayin' edildi

Yargıtay kararının ardından, Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi bozma kararına uymayan, görevsizlik kararına uymadı ve yeniden yargılamaya başladı. Bu durum üzerine, sanık astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İldeniz Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulundu. Adalet

Bakanlığı da, Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İlhan Kaya ve üye Eşref Aksu hakkında soruşturma başlattı. Mahkeme ayrıca bombalanan Umut Kitabevi'nde bir keşif daha yapılması kararı aldı. Yargıtay kararına direnen mahkeme heyetinden mahkeme başkanı İlhan Kaya ve üye Eşref Aksu'nun görev yerleri Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından karamame ile değiştirildi.

Şemdinli'de keşfe izin verilmedi

Yargıtay kararına direnen ve 13 Haziran'da yaptığı duruşmayla davaya devam eden mahkemenin aldığı 'olay yeri keşfi' kararına da Hakkari Valiliği mahkemeye gönderdiği yazıyla izin vermedi. Şımkak ve Siirt'le birlikte tampon bölge olarak ilan edilen, ordunun bir nevi OHAL ilan ettiği bölgede, 'güvenliğin sağlanamayacağı' ve 'bazı kişilerin kamuoyunda gündem oluşturmak, halkı tahrik ederek toplumsal olaylara sebebiyet vererek bağımsız adayların ön plana çıkarılması için bu durumdan faydalanacağı' iddialarıyla 29 Haziran'da yapılması planlanan keşfe izin vermeyen valilik böylece 12 Temmuz'da yapılacak ve Yargıtay kararına direndikleri için 'tayin' edilen mahkeme heyetinin son kez katılacağı duruşmayı da boşa düşürmüş oldu. Mahkeme heyeti son duruşmada keşif yapılmadığı için davayı ileri bir tarihe erteleyecek. Yeni atanacak mahkeme heyeti ise dava dosyasını Yargıtay kararına uyarak Askeri Mahkeme'ye gönderecek. Askeri mahkemede de sonuç, Büyükanıt'ın telkin ettiği 'iyi çocuk' anlayışından dışarıya taşmayacağına göre, bugünden JTEM'cilerin tekrar halkın arasına döneceğini tahmin etmek zor değil. Böylece Susurluk'tan sonra en çok gündem olan ve devletin tekrar halkın önünde böylesine çıplak kaldığı bir olay daha karanlık mecralara doğru yol olacak.

Doğan Erbaş DHP'yi ziyaret etti

Hozat Belediye Başkanı gözaltına alındı

Dersim bağımsız milletvekili aday Şerafettin Halis'in seçim bürosunun açılışı sırasında yaptığı konuşmada Kürt illeri için Kuzey Kürdistan dediği gerekçesi ile gözaltına alınan Hozat bağımsız Belediye Başkanı Cevdet Konak tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı

Dersim'in Hozat İlçesi'nin Belediye Başkanı Cevdet Konak, 25 Haziran'da Dersim merkezde yaptığı bir konuşma nedeniyle Tunceli Cumhuriyet Savcılığı'nın talimatıyla 28 Haziran'da Hozat İlçe Emniyet Müdürlüğü polisleri tarafından gözaltına alındı.

Hozat'ta gözaltına alınan Belediye Başkanı Cevdet Konak'ın, Dersim'den bağımsız milletvekili aday olan Şerafettin Halis'in seçim bürosunun açılışı sırasında yaptığı konuşmada Kürt illeri için Kuzey Kürdistan dediği gerekçe edilerek gözaltına alındığı öğrenildi.

Başkan'ın gözaltına

alınması protesto edildi

Belediye Başkanı'nın gözaltına alınmasını protesto eden demokratik kitle

örgütü, siyasi parti, sendika temsilcileri ve üyeleri ile Dersim Belediye Başkanı Songül Erol Abdil yeraltı çarşısının üzerinde basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada, "İlimizde son birkaç gün içerisinde yapılan ev baskınları ve gözaltılarla ilimizde bir gerginlik ortamı yaratılmaya çalışılmaktadır. Cevdet Konak'ın da gözaltına alınması bu sürecin bir parçasıdır. Bu gözaltıyı kınıyor ve halkımızın seçtiği belediye başkanını dün olduğu gibi bugün de sahipleniyor, yanında olduğumuzu belirtiyoruz" denildi. Basın açıklamasında Ankara'da DHP üyelerine yönelik yapılan ev baskınları sonucu gözaltına alınanların isimleri okunarak, bu gözaltılar da kınandı. Basın açıklamasında, "Cevdet Konak yalnız değildir", "Baskılar bizi yıldıramaz" şeklinde sloganlar atıldı.

Hozat'ta da DHP, EMEP, DTP, belediye

işçileri ve halktan çok sayıda kişi 29 Haziran tarihinde basın açıklaması yaparak Cevdet Konak'ın gözaltına alınmasını protesto ettiler.

Cevdet Konak

yola devam dedi

Tunceli Cumhuriyet Savcılığı'nda ifadesi alınan Belediye Başkanı Cevdet Konak, 29 Haziran'da tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Adliye önünde destek amacıyla Konak'ı bekleyen Dersim Belediye Başkanı, demokratik kitle örgütü temsilcileri, siyasi parti il başkanları ve Dersim halkı, Cevdet Konak ile birlikte bağımsız milletvekili adayı Şerafettin Halis'in seçim bürosuna geçtiler. Burada açıklama yapan Hozat Belediye Başkanı Cevdet Konak, "İlimizde son günlerde yaratılmaya çalışılan

gerinlik ortamı, biz emek ve demokrasi güçleri açısından endişe vericidir. Fakat bu uygulamalar bizlerin kendi düşüncelerimizi ifade etmemizde bir engel teşkil etmeyecektir" diyerek, gözaltında olduğu süreç kendisini yalnız bırakmayan Dersim halkına ve onun temsilcilerine teşekkür etti.

Bağımsız aday Halis'in

afişleri "bölücülük"

nedeniyle toplatıldı

Dersim'den bağımsız milletvekili aday olan ve birçok siyasi çevrenin de desteğini alan Şerafettin Halis'in afişlerine, "halkı kin ve öfkeye sevk ettiği" gerekçesiyle Tunceli Emniyet Müdürlüğü tarafından el konuldu.

Halis'in afişlerinde, "Bin Umut Adayı

Devrimci Demokrasi'den

Emperyalizm ve onun ülkemizdeki işbirlikçilerinin coğrafyamızda var olan sınıf çelişkilerini kendi açılarından yönetmek, baskı altında tutukları sınıfları sindirmek, ezmek için kurdukları kontra örgütlenmeleri dönüp dolaşıp kendi başlarına bela olmaya devam ediyor. Çünkü bu tür örgütlenmeler süreç içerisinde kendilerini yöneten efendilerine karşı, çıkar ilişkilerinden, çıkarlarının yarattığı kontrolsüzlükten dolayı zarar veriyor. Kendi hesaplarını kabartmak için efendilerinin iznini almaya gerek duymadan yaptıkları, daha doğrusu efendilerinin arkaalarında olmasından kaynaklı daha bir güvenle yaptıkları yan işler; adam kaçırma, banka soyma, çek-senet tahsilatı, uyuşturucu madde ticareti, kadın ticareti, silah ticareti gibi birçok işlere bulaşıp açığa çıkabiliyorlar. Bu doğrultusunda gelişen bir süreçtir. Çünkü efendileri de bunların yaptığının aynısını yapar. Halka verdiği hiçbir sözü yerine getirmez, halkın kanını son damlasına kadar içmeyi düşünür, karşı koyanları "yüce" hukukuyla yargılar, hapishanelere atar. Bu da ona zor gelirse, "iyi çocuk"larını devreye sokarak işlerini hallederler.

İşte böylesi bir ülkede devletin kendi "iyi çocuk"ları tarafından katledilen Hrant Dink'in davası görülmeye başladı. Hrant'ı öldürdüler... Hrant'ı öldürdüler çünkü Hrant onlar için bir çbanbaşıydı, Ermeni'ydi, muhalif, onların karanlıkta bıraktıklarını açığa çıkarmaya çalışırdı. Şimdi faşist Türk devleti bu olaydan iyice sınılmak için isimlerini değiştirerek yeniden "iyi çocuk"larını devreye koyuyor; "iyi yargıç"lar.

Faşist Türk devletinin listesi kabank; listesi kabarmaya devam ediyor.

Bu ülkede nice gazeteciler katledildi; Gerçekleri halka yansıttıkları için.

Bu ülkede nice aydınlar katledildi; Halkın acılarını hissettikleri için.

Bu ülkede nice devrimciler katledildi; Halkın kurtuluşunu örgütledikleri için.

Bu ülkede nice insanlar katledildi; Emeginin, alınterinin hakkını aradığı için.

Bu ülkede nice insanlar katledildi; Kürt olduklarını söyledikleri için.

Bu ülkede nice insanlar F tiplerinde karanlığa hapsedildi, insanca yaşamayı istedikleri için. Faşist Türk devleti işçileri, köylüleri, emekçileri ve Kürt ulusunu sindirmek için her türden vahşi katliamlara, düzmece tutuklamalara başvuruyor. Bunu da el altından yapmıyor, milletin gözünün önünde yapıyor. Yaşar Büyükanıt'ın bu hafta yaptığı basın toplantısında "köy imamları ve muhtarları örgütle işbirliği yapıyor" şeklinde açıklama yapması gelecek yeni saldırıların ve özellikle katliamların habercisi durumunda. Daha şimdiden Dersim'de aralanda muhtar da bulunan 11 kişi tutuklandı. Birçok ilde askerler tarafından muhtarlar tehdit edildi. Köylülere gözdağı verildi.

Hrant'ın katilleri bulunacak mı? Bekleyelim mi? Bizce hayır!

Musa Anter'in katilleri bulundu mu?

İmam Boztaş'ın katilleri bulundu mu?

Metin Göktepe'nin katilleri bulundu mu?

Birtan Altınbaş'ın katilleri bulundu mu?

İşkencede katledilen nice komünistin, devrimcinin, demokratın katilleri bulundu mu?

Bu liste uzadıkça uzar. Faşist Türk devletinin katlettiği insanları bu köşeye yazmakla bitiremeyiz.

Aydınları, devrimcileri, komünistleri katleden bu anlayış kendi tetikçilerini kendileri yargılar mı sorusu ilginç olabilir. Ama faşist Türk devleti böyle bir niteliğe sahiptir. Göz boyayarak karanlıkta bıraktığı, gizlediği olayları açığa çıkartmamanın gayreti içerisinde elinden gelen her şeyi yapıyor. Hrant'ın olayı da "münferit"leşecek, karanlıkta kalacak, ucu devlete dokunmayacak, "derinliklerde" boğulacak. Yargılanan "iyi çocuk"ların isimleri değiştirilecek, omuzlarına apoletler takılacak, ellerine yeni katliam listeleri verilip vatanseverliklerinden kuşku duyulmadan görev başına gönderilecekler. Ya da vatan için 5 yıl, 10 yıl yatacaklar. Ancak erken tahliye olmak şartıyla. Çünkü yapacak bolca işi olan "vatansever"leri içeride fazla tutmamak lazım.

Ne yaparlarsa yapsınlar, gerçekler tarihe bir bir not düşüüyor. Eli kanlı iktidarın bekçilerinin yaptığı vahşi katliamların hesabı Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları tarafından sorulacak. Unutulmayacak gidenler, çünkü kalarları onların bıraktı aydınlığın izinde.

Şerafettin Halis Bir Devrimci, Bir Kürt, Bir Dersimli, Bir Alevi ve Bir Emekçi Olarak Dedelerimizin ve Ninelerimizin 38 Dersim Devrimci Direniş Ruhuyla Meclise Gidiyor" ifadeleri yer alıyordu.

Hozat'ta da seçim çalışmalarının devlet güçleri tarafından keyfi uygulamalarla engellenmeye çalışıldığı öğrenil-

di. Operasyonların yoğunlaşmasıyla birlikte köylere ve yaylalara geri dönüş yapan halk ve köylere çalışmaya giden işçilerin jitem elemanları ve askerler tarafından tehdit edilerek korkutulmaya çalışıldığı da belirtiliyor.

**ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT**

Abone Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24. YTL	70 EURO

YURTÇ: HESAP NO:

Ertan ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası: 0094208-6

İl Bankası: 1002 30000 1153314

YURTDİİ HESAP NO:

Ertan ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası: 3013710-9

İl Bankası: 1002 301000 1107308

Emlak Bankası: 00235699

DHP: İmha, inkar ve asimilasyona karşı ezilen Kürt ulusunun adaylarını destekle

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayınlamıyoruz

Türk hakim sınıfları çeşitli yöntemlerle Kürt ulusal mücadelesini temsil eden ilerici güçleri engellemeye çalışıyor. Tüm bu baskı ve saldırıların karşısında halkımızın tavrı; bu düşmanlaşmayı reddederek halkların kardeşliği ve tüm uluslara tam hak eşitliği politik perspektifiyle Kürt ulusal hareketini temsil eden adaylara destek sunmak şeklinde olmalıdır. İçinden geçtiğimiz süreç bu desteği ve dayanışmayı daha da artırarak sürdürmeyi gerektirmektedir. Bu nitelikte adayların olmadığı yerlerde ise sandığa gitmeyerek, seçimler boykot edilmelidir

Yaklaşan genel seçimlere ilişkin bir bildiri yayımlayan Demokratik Haklar Platformu(DHP), ezilen Kürt ulusunun adaylarının desteklenmesi çağrısı yaptı. DHP'nin bildirisi-ni güncelliğinden dolayı sizlerle paylaşıyoruz.

Türk hakim sınıflarının 84 yıllık tarihinde, onlarca kez erken seçime gidildiğini, bunun da ihtiyaçlarını karşılamadığı durumlarda, parlamento maskesinin yırtılarak darbeler aracılığıyla askeri faşist yönetimlerin hakim olduğunu gördük. Demokrasi-nin sadece kağıt üzerinde kaldığı, her türlü demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi-ne en azgın saldırıların yapıldığı koşullarda, parlamento tüm bu baskı ve saldırılara kılıf olmaktan öte bir anlam taşımaz. Halkların kurtuluşu, işçinin, köylünün ve emekçinin, Yeni Demokratik Cumhuriyet için bağımsızlık, demokrasi ve devrim mücadelesine katılmasıyla, kendilerine ait bir iktidar yaratmasıyla mümkün olacaktır.

Ancak, seçimler geniş kitlelerin gündemindedir. Bu nedenle devrimci kurum ve örgütlenmelerin bu gündeme müdahale etmesi, kitlelere sistemin ve onun araçlarının gerçek yüzünü teşhir etmesi oldukça önemlidir. Ezilenlerin alternatifi olan Yeni Demokratik İktidar mücadelesinde temel hedef, burjuva-feodal prangaları kırarak bağımsızlığı ve yeni demokrasiyi geliştirecek genel politik hattı güçlendirmek olmalıdır. Bu çerçevede, toplumda yaratılmaya çalışılan kampaşmanın tarafları haline getirilmek istenen, öz itibarıyla sorunlara duyar-sız olmayan kitleleri, farklı kliklerden birine taraf olmaktan kurtarıp, kendi gerçek kurtuluşlarına yönlendirmek, bugün açısından oldukça önemlidir.

Cumhurbaşkanlığı krizi meclisin ne kadar iradeşiz olduğunu bir kez daha göster-di. Sistemin baskı ve sömürüye dayanan faşist düzenine demokratik görünüm verme çabasının bir ürünü olan seçim oyunu, bu oyunun figüranları olan düzen partileri tarafından defalarca sahnelendi. Her seferinde halkımıza açık, sefalet ve katliamın düş-tüğü bu oyun bir kez daha kendisini tekrar

ediyor.

Düzen partileri, (MHP, AKP, CHP, BBP, GP, DP, SP vs.) yıllardır kendisinden önce meclis koltuklarından geçenlerin yapmış olduğu gibi maskelerini yüzlerine takıp sahneler-deki yerlerini aldılar. Televizyon programla-rında, seçim mitinglerinde, meclis kürsüle-rinde vaatlerin bini bir para. Seçim oyununu kazanan kim olursa olsun, emperyalistlerin kendi çıkarları doğrultusunda verdikle-ri talimatlar ile belirlenen politikaları yeni-ye getirmekle sınırlı bir misyon taşıyacaktır.

Başta ABD olmak üzere emperyalistler, BOP projesi çerçevesinde Ortadoğu'da ezilen halklara dönük saldırılarını işgallerle tir-mandırarak devam ettiriyorlar. IMF, Dünya Bankası ve AB gibi emperyalist güçlerin da-yatıkları ve devletin bağımlılık ilişkisinden kaynaklı harfiyen uyguladığı politikalar ne-deniyse bir yandan ülkemiz emperyalistlere peşkeş çekilirken diğer yandan da köylüle-rimiz üretmez hale getiriliyor; emekçiler açık sınırnın altında ücretlere mahkum ediliyor.

DHP, emperyalist sisteme karşı ülkemi-zin bağımsızlığını savunur ve bu doğrultuda

yeni demokratik bir zeminde halka ve hal-kın iktidarının somut ismi olan halk meclis-lerine dayalı bir bilinç ve tavır geliştirir; hal-kın iktidarı olan halk meclislerinin inşası için mücadele eder. (DHP programı-Madde 10)

Efendilerine uşaklıkta sınır tanımayan Türk hakim sınıfları diğer yandan da halkın ilerici kesimlerine yönelik saldırılarını sür-dürüyor. Polis Vazifeyi Salahiyet Kanu-nu'nda yapılan değişikliklerle ÇİK, ÇMUK, TMY saldırılarına yeni bir halka daha eklen-di. Yeni yasa ile polise sokakta yürüyen ya da aracıyla seyir halinde olan herkesi keyfi şekilde durdurma, kimlik sorma, alıkoyma yetkisi tanındı. Ayrıca polise duraksamadan ateş etme yetkisi tanınarak fiilen zaten var olan infazlara da yasal zemin hazırlanmış oldu. Bu hazırlıklar önümüzdeki süreçte halk için mücadele yürüten tüm güçlere karşı Türk hakim sınıflarının daha da tah-hammülsüzleşeceğinin göstergesi oluyor.

DHP, demokratik hak ve taleplerin, öz-gürlüklerin ve eşitliklerin çöğnenmesine ve-sile olan gerici politikalara karşı çıkar. Bu gerici politikalara kaynaklık eden ekono-mik ve toplumsal sistemi eleştiriyen tabi tu-

tarak değiştirmeyi amaçlar. Ve buna paralel olarak etnisiteye, inanca ve cinsiyete dayalı ayrımcılıkları ve şovenizmin her türlü-sünü eleştirir ve bu eleştiriler doğrultusunda demokratik haklar ve halkların demokra-tik iktidarıları çerçevesinde alternatifler sunar. (DHP programı-Madde 4)

Tüm bu gelişmelerin yanı sıra Türk devleti Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetle-re dönük saldırı politikalarını tırmandırmaktadı. Tek dil, tek ulus, tek bayrak anlayışında ifadesini bulan resmi ideoloji ırkçı şo-ven politikalarla inkar ve imha saldırılarını derinleştirerek sürdürüyor. Diyanet İşleri Kurumu üzerinden Sünniliği resmileştirerek, Aleviler, Süryaniler, Yezidiler gibi toplu-mun önemli bir kesimini oluşturan diğer inançlar üzerinde oluşturulan baskılarla inanç özgürlüğünü yok sayan egemenler, başta Alevilik olmak üzere diğer inançları asimile etmeye çalışıyor.

DHP, ırk, dil, din ve cinsiyet farkı gözetmeden halkların ve ezilen ulusların demokra-tik hak ve talepleri doğrultusunda müca-dele eder. Mücadeleyle ve bu mücadele doğrultusundaki kurumsallaşmalarla elde edilecek olan bu hak ve taleplerin kalıcılığınas-ı noktasında yeni demokratik devrimi perspektif edinir ve bu devrim perspektifi doğrultusunda devrimciliği ilke edinir. (DHP programı-Madde 2)

2007 seçimlerine demokratik-meşru hak ve talepleri doğrultusunda bağımsız adaylarla meclise girme karar alan ve bu amaçla başvuruda bulunanlardan, başta eski DEP'liler olmak üzere, bir çok DTP'li adayın başvurusu reddedildi. DTP il ve ilçe yöneticilerine karşı yoğun bir saldırı furyası devreye sokuldu. Seçimler öncesi Muş'un Malazgirt ilçesinde olduğu gibi bazı yerlerde ise Jandarma Komutanlığı aracılığıyla –seçim döneminde çalışma sezonunda olacak olan- köylerin tek bir merkezde oy kullan-ması talep edildi. Kuzey Kürdistan'a yığırılan askeri personel seçim kütüklerine kaydedildi. Bağımsız adayların birleşik oy pusulasında yer almasına karar verilerek, oy kullanımı sırasında kafa karışıklığı yaratılmaya

çalışılmakta.

DHP, işçilerin, köylülerin, halk sınıf ve tabakalarından diğer kesimlerin ekonomik ve demokratik haklarına sahip çıkar. Her türlü işgale, ilhaka ve etnik kimliklere dayalı ayrımcılığa karşı çıkarak ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı da dahil eşitliklerin ve özgürlüklerin savunusunu yapar. (DHP programı-Madde 6)

Türk hakim sınıfları çeşitli yöntemlerle Kürt ulusal mücadelesini temsil eden ilerici güçleri engellemeye çalışıyor. Tüm bu baskı ve saldırıların karşısında halkımızın tavrı; bu düşmanlaşmayı reddederek halkların kardeşliği ve tüm uluslara tam hak eşitliği politik perspektifiyle Kürt ulusal hareketini temsil eden adaylara destek sunmak şeklinde olmalıdır. İçinden geçtiğimiz süreç bu desteği ve dayanışmayı daha da artırarak sürdürmeyi gerektirmektedir. Bu nitelikte adayların olmadığı yerlerde ise sandığa gitmeyerek, seçimler boykot edilmelidir.

Efendilerine ve bir avuç ezen sınıfa hizmet eden düzen partileri, dün olduğu gibi bugün de burjuva-feodal sınıfların sömürü düzenlerini devam ettirebilmek için, her türlü entrikaya başvurmaktan geri durmayacaklardır. Sistem bu niteliğini korudukça Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Çerkez çeşitli ulus ve milliyetlerden ezilen halkımız daha fazla baskı ve sömürüye maruz kalacak, boynumuza takılmak istenen kulluk halkası her geçen gün daha da ağırlaşacaktır. Bir avuç azınlığın bizlere reva gördüğü bu düzen kaderimiz değildir!... Yeter ki milyonların sesini sınıf düşmanlarımız karşısında örgütleyelim-örgütlenelim!...

-KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ !

-EMPERYALİZME, FEODALİZME, KOMPRA-DOR-BÜROKRAT KAPİTALİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI YAŞASIN YENİ DEMOKRASİ MÜCADELEMİZ!

BAŞYAZI

Senaryolar, yaşananlar ve devlet gerçekliğinin iç yüzü

Son dönemlerde kulaklarımızı tırmalayacak denli sık ve sert bir şekilde "milli", "milliyetçi", "milliyetçilik" lafları vızıldayarak sağımızdan solumuzdan akıp geçiyor. Ordu malı silah, patlayıcı, bomba ve "gizli" ibareli devlet belgeleri ile ağzına kadar dolu "emekli ordu karargah"larını kendisine mesken edinenler, silah üzerinde ölmeye öldürme yemini edenler-ettirenler, Daniştaş baskıncıları, Dink suikastçısı ile onun "ağabey"leri, Kerinçsizler, kendisi küçük olmasına karşın her kirli olayın üzerine silueti düşen Veli Küçük, "Türkiye seninle gurur duyuyor" nidaları ile hapishane çıkışında karşılanan kafatasçı, Susurlukçu, özel harpçi Korkut Eken, yine Eken gibi sicili karanlık olaylarla dolu İbrahim Şahin, Oktay Yıldırım, Diyarbakır'da içinde çocukların da bulunduğu 10 kişinin ölümü ile sonuçlanan bombalı saldırının ardından ismi gözlerimize sokulan TİT'çi Semih Tufan Gültalay...

Gündüz "Kuva-i Milliye, ulusalçılık, vatan, millet, bayrak, cumhuriyet" sözleriyle piyasada dolaşan, protokollar yapan kökü dışarda bu sözde "milli"lerin, aynı zamanda geceleri "çöplüklerden bomba toplayıp" koleksiyon yaptıkları ortaya çıktı. MKE yapımı ordu malı olan ve ordu cephaneliğine kayıtlı üç tane "nur topu" gibi el bombasının kayıp olduğu koleksiyondaki bu "fire" verilmiş bombaların, Cumhuriyet gazetesine atılan bombalar ile aynı koleksiyonda yer aldığı ortaya çıktı! Kim bilir haki renkli, üzerinde "askeri mühimmat" yazan ve Oktay Yıldırım isimli horozun "Hasdal Askeri bölge"sinin çöplüğünde bulunduğu, kıyamayıp bir evin tavan arasında koruma altına aldığı sandık ortaya çıkartılmamış olsa idi bu koleksiyondaki bombalar, nerede "vatanın, milletin, bayrağın bekası" için kullanılacaktı?

Osmanlı'dan bu yana, bu topraklarda ülkemiz halklarına karşı oluşturulan ve her daim korunup kollanan, "gizli" ibareli belgelerle karanlık kuytu-larda tutulmaya çalışılan bu yerli Gladio'ların, bir süredir birileri tarafından çorap söküğü gibi açığa çıkartılışına tanıklık ediyoruz. Açığa çıkartılan her

Devleti elinde tutan emperyalizmin uşağı ordu ve patronların, ülkemiz ve geleceğimiz üzerindeki bu karanlık "senaryo"ları, bomba evleri, Susurluk'çu, kontracı, millici katillerden teşekkül devlet örgütlenmeleri artık yaşadıklarımızı daha fazla sorgulamamızı ve tüm pisliği ile gözlerimizin önünde duran bu devlet gerçekliği ile mücadele etmemizi zorunlu kalmıyor mu?

yeni ev, emperyalistlerin maşası devletin ve ordunun kirli özüne ilişkin bizlere birbirinden ilginç veriler sunuyor. Daniştaş saldırısının ardından adı gündeme gelen, görevi daim kılınmış "emekli" asker Muzaffer Tekin'in kan efektli "hatıra" fotoğrafları ve devletin kilit kurumları ile olan ilişkileri bohça gibi önümüze aç(tır)ıldı. Kimler yoktu ki bu "hatıra" fotoğraflarında: Gençlere verdiği silahlı eğitim ile gündeme gelen Kuva-i Milliyeci Hüseyin Görüm, silaha el basarak ölmeye öldürme yemini eden-ettiren emekli albay Fikri Karadağ, Ümraniye'de yeniden ortaya çıkan bombalı "kahraman" emekli astsubay Oktay Yıldırım, Ümraniye'deki cephaneliğin ortaya çıkmasının ardından tutuklanan Kuddusi Okkır, dokunulmaz "kahraman" Veli Küçük, Susurlukçu İbrahim Şahin, Daniştaş saldırısı tetikçisi Alparslan Aslan ve daha niceleri. Elbette bu ilişkiler ağının en tepesinde, sermaye-ordu-kontra-MİT-yargı-medya, bir bütün varlığı ile devlet oturuyor.

Çok daha önceleri ortaya çıkan bu yabancı menşeli "Türk Gladio"s'u, esas olarak Susurluk ve Daniştaş saldırılarının ardından bizlere bir akvaryumdan izletirilmeye başlandı. Evet, ibretle izletiriyorlar ama dokundurmuyorlar. Zaten kim, neresine dokunsun. Bir buzdağının suyun üstündeki kısmının bile binde birinden daha küçük bir parça bu. Ortaya çıkan parça küçük, ama bu oluşumun tamamının tüm ülkeyi sarıp sarmalayan, devleti yutmuş olan bir oluşum olduğu; Muzaffer Tekin ve Mahmut Öztürk'ün –hani Daniştaş saldırısının ardından Tekin'in, saklandığı ve intihar komandoculuğu oynadığı evin sahibi olan zat-ı

muhterem- bilgisayarlarında ve bu ikiye ait CD'lerde yer alan Millî Güvenlik Siyaset Belgesi, or-dadaki atamalar, Millî Güvenlik Kurulu'nda yapılan "gizli" görüşmelerin ayrıntılı tutanakları da bu oluşumun büyüklüğüne ve ait olduğu adrese işaret ediyor.

Başından beri dokunulamayan bu "bitirim ikili", Ümraniye, Eskişehir ve Bursa'da ortaya çıkartılan "emekli askeri karargahlar"ın ardından tutuklandılar –en azından şimdilik-. Bu piyonların arkasındaki Veli Küçük dışarda dolaşıp "el öptürmeye" ve "el öpenleriniz çok olsun" demeye devam ederken, Veli Küçük'ün küçücük bir parçası olduğu devlet ise yeni Ergenekonlar kurmaya, yeni katliamların, işkencelerin, bombalı saldırıların hazırlıklarını yapmaya devam ediyor. Burada akla takılan soru; "bu gizli 'kahraman'lar neden teşhir edildi?" oluyor. Bu sorunun yanıtını gelişmelere bırakarak, bu olaylar gibi neden deşifre edildiği üzerinde önemle durulması gereken bir başka dikkat çekici gelişmeye değinmek istiyoruz: Hudson Enstitüsü'nde neşter altına yatırılan "Türkiye'nin Kuzey Irak'a operasyon olasılığı" ve bunun muhtemel senaryoları.

"İstanbul Beyoğlu'nda bombalı saldırı olacak, Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Tülay Tuğcu suikast sonucu ölecek, bunları bahane eden Türk ordusu Kuzey Irak'a girecek ..." İşte Türk Genelkurmay'na bağlı bir heyetin, ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) ve ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan yetkililerin, Irak Kürdistan Bölgesel Hükümeti Temsilcisi (Celal Talabani'nin oğlu Kubat Talabani)

ve ABD'li düşünce kuruluşlarının katılımı ile ABD'deki Hudson Enstitüsü'nde yapılan "gizli" toplantıdan bu "senaryo" ortaya saçıldı. Gizli yapılan toplantının içeriğini ise hangi "lambda cininin" ve ne maksatla dışarı sızdırdığı ise şimdilik muğlak. Ama demokrasinin kağıt üstünde kaldığı, laikliğin haki renkli-apoletli uniformalar ile eşleştirildiği, sosyalliği iptal edilmiş, hukukunun halka karşı hakim sınıflar ve adaletsizliklerle kol kola yürüdüğü, halkın vahşice bir sömürü cenderesinde tutulduğu bu topraklarda, sayısız küçük Hudson "senaryo"larının hayata geçirildiği artık aşikar. ABD'li yetkililerin, "Bizim çocuklar başardı" sevinç duy-guları üzerine kurulu cümle ile başkanlarına ilet-tikleri 12 Eylül askeri darbesi de aynı güçler tarafından, farklı mekanlarda hazırlanmış, aktörlerinin gizli tutulduğu, dublörlerin sahneye sürüldüğü bir "senaryo" idi. Tıpkı 12 Eylül gibi ABD patentli tüm senaryolar, yıllardır ülkemizdeki dublörler aracılığı ile bir bir sahneleniyor. Hudson'daki sadece bir "senaryo" mu acaba? "Senaryo"daki olaylar biçim değiştirerek gözlerimizin önünden bir film şeridi gibi geçmedi mi? "Senaryo"da Anayasa Mahkemesi Başkanı Tülay Tuğcu suikasta uğruyor, hastaneyeye kaldırılıyor, hastanede tüm müdahalelere karşın kurtanlamıyor. Gerçekte ne oldu? Ankara'daki Daniştaş 2. Dairesi basılarak kurşunlar yağdırıldı, saldırıda Daniştaş 2. Daire üyesi Mustafa Yücel Özbilgin ağır yaralandı. Özbilgin kaldırıldığı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tüm müdahalelere rağmen kurtanlamadı! "Senaryo"da İstanbul Beyoğlu'nda bombalı saldırı düzenleniyor ve çok sayıda kişi ölüyor. Gerçekte

ne oldu? Ankara'daki Anafartalar Çarşısı'na –el-bette emperyalist güdümlü güçler tarafından-bombalı saldırı düzenlendi, saldırıda 8 kişi öldü. "Senaryo"da bu olayların ardından Genelkurmay sınır ötesi operasyon için bastırıyor ve amacına ulaşıyor. Gerçekte ne oldu? Anafartalar Çarşısı'ndaki patlamadan hemen sonra tam teşkilat olay yerine giden –hangi güvenle gittiği ayrı bir tartışma konusu- Genelkurmay Başkanı Büyükanıt, saldırıyı PKK'ye mal ediyor ve "sınır ötesi operasyon" naraları atıyor ve o naralar halen olanca yoğunluğuyla, ısrarıyla sürüyor. Eksik olan sınır ötesi operasyonun fiiliyat bulması!

Devleti elinde tutan emperyalizmin uşağı ordu ve patronların, ülkemiz ve geleceğimiz üzerindeki bu karanlık "senaryo"ları, bomba evleri, Susurlukçu, kontracı, millici katillerden teşekkül devlet örgütlenmeleri artık yaşadıklarımızı daha fazla sorgulamamızı ve tüm pisliği ile gözlerimizin önünde duran bu devlet gerçekliği ile mücadele etmemizi zorunlu kılmıyor mu? Yeni Hudsonları, Susurlukları, tekinsiz Tekinlerin-gölgesi büyük Veli Küçüklerin, JİTEM'in, Türk Gladio'sunun yeni icraatlarını beklemenin alemi var mı? Bu katillere, halk düşmanlarına onlara kol kanat geren, kullanan, "iyi çocuklar" diyerek sahiplenilen devlete umut bağlamanın, kurda kuzu emanet etmekle aynı anlama geldiğini daha ne kadar görmezden geleceğiz? Zincirleme bir patlama gibi üzerimize üzerimize gelen tehlikenin farkında değil miyiz?

Son söz yerine: "Bir yerde küçüğü adamların büyük gölgeleri oluşuyorsa, orada güneş batıyor demektir". Batmak üzere olan bu güneşin bir gün mutlaka yeniden doğacağı gerçekliğini unutmadan, bu pisliklere ve bu pisliklerin kaynağı olan emperyalizmin ülkemizdeki kuklası devlete karşı mücadele görevimize dört elle sarılalım.

Eski DEP milletvekili, Kürt aydını ve siyasetçisi

Orhan Doğan hayatını kaybetti

Geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren Orhan Doğan, 200 bin kişinin katılımı ile Cizre'de toprağa verildi

Eski DEP milletvekili, Kürt aydını ve siyasetçisi Orhan Doğan, Ağrı'nın Doğubeyazıt İlçesi'nde düzenlenen festivalde yaptığı konuşmanın ardından, sahneden inerken geçirdiği kalp krizi nedeniyle kaldırıldığı Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde bu yıl altıncısı düzenlenen Ahmedî Hanî Kültür ve Sanat Festivali'nde 22 Haziran günü yaptığı konuşmanın ardından, sahneden inerken fenalâşarak kalp krizi geçiren eski DEP milletvekili, Kürt aydını ve siyasetçisi Orhan Doğan tedavisi-

nin yapıldığı Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi'nde 29 Haziran günü hayatını kaybetti. Hayatının önemli bir bölümünü Kürt ulusunun demokratik hak ve özgürlük mücadelesine adanmış olan Doğan'ın Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi morgundan 30 Haziran günü alınan cenazesi, aynı gün Şırnak'ın Cizre ilçesinde yüz binlerce kişinin katıldığı törenle toprağa verildi.

Cenazeyi uğurlayanlara polis saldırdı

Sabah saatlerinden itibaren binlerce kişi Doğan'ın

cenazesinin alınacağı Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi morgu önünde toplandı. Burada Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'in yaptığı konuşmanın ardından ambulansa konulan cenazenin arkasından yürümek isteyen kalabalığa polisler havaya ateş açarak gaz bombaları ve coplarla saldırdı. Saldırı sonrasında ara sokaklarda kısa süreli çatışmalar yaşanırken Doğan'ın cenazesi de kalabalık bir araç konvoyu eşliğinde Cizre'ye doğru yola çıktı.

Cizre'de hayat durdu

Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın birçok ilinden gelenlerle birlikte nüfusu yaklaşık seksen bin olan Cizre'de iki yüz bine yakın kişi Orhan Doğan'ı son yolculuğuna uğurlamak için toplandı. İlçe merkezinde tüm esnaf kepenklerini kapatırken, ilçeye yakın olan köylerden de cenaze törenine çokça katılım oldu. İlçe girişinde cenaze konvoyunu, üzerinde Doğan'ın resminin bulunduğu 'Özgürlük ve Demokrasi Şehidimiz Orhan Doğan' ve 'Halk seni ve sana yapılanları unutmayacak' yazılı pankartlarla karşılayan kalabalık, cenazeyi taşıyan aracın arkasından töreninin yapılacağı Otagar Alanı'na sloganlarla yürüdü.

'Babam bu halkın şehididir'

Otagar Alanı'nın yanında bulunan Mem û Zîn Parkı'nda düzenlenen cenaze töreninde ilk olarak konuşan Doğan'ın büyük kızı Ayşegül Doğan, babasının Kürt ulusu ve kendileri üzerinde büyük emekleri olduğunu belirterek, "O bu halkın şehididir. Kürt halkının başı sağolsun" şeklinde konuştu. Ayşegül Doğan'ın ardından Kürtçe bir konuşma yapan Leyla Zana, Doğan'ın mücadelesine ve kişiliğine değindi. Törene, eski DEP milletvekilleri, DTP yöneticileri, DTP'li belediye başkanları, bölgede seçime giren bağımsız milletvekili adayları, çok sayıda yazar, sanatçı ve aydının yanı sıra Kürdistan Yurtseverler Birliği (YNK) Ankara Temsilcisi Behoz

Gelali de katıldı.

Doğan'ın cenazesi akşam saatlerinde Mem û Zîn Türbesi'nin arka tarafında bulunan aile mezarlığında toprağa verildi.

Kürt ulusunun başı sağolsun

Doğan'ın vefatının ardından kamuoyuna yazılı bir açıklama yapan Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK), Doğan'ın ani ölümü nedeniyle başta ailesi olmak üzere onun mücadelesine gönül veren

tüm arkadaşları ve Kürt ulusuna başsağlığı diledi.

ADHK açıklamasında, Kürt ulusuna yönelik ırkçı-şovenist saldırıların yoğun olduğu bir dönemde parlamentoya giren Orhan Doğan ve arkadaşı DEP'li milletvekillerinin, Kürt ulusunun varlığını reddeden her türden şovenist ve ırkçılığa karşı, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini savundukları belirtilerek, yaptıkları bu savunudan kaynaklı uzun yıllar hapis-hanede kaldıkları hatırlatıldı. Türk hakim sınıfının uyguladığı, ezilen Kürt ulusu üzerindeki milli baskıdan nasibini alan Doğan'ın, hapisten çıktıktan sonra da mücadelesini kaldığı yerden devam ettirdiği belirtilen açıklamada, "Kürt ulusunun demokratik hak ve özgürlüklerinin yılmaz savunucusu, değerli Kürt aydını Orhan Doğan'ın bu ansız ölümünü büyük bir üzüntüyle karşıladığımızı belirtiyor, başta aile fertleri olmak üzere onun mücadelesine gönül veren tüm arkadaşları ve Kürt ulusunun başı sağolsun diyorum" denildi

‘Kitlesele refleks’ oyunu tutmadı

Genelkurmay'ın 7 Haziran günü internet sitesinden yaptığı 'Teröre karşı kitlesele refleks gösterilmesi' çağrısı beklenen ilgiyi görmedi.

Son dönemlerde internet sitesinden yaptığı açıklamalar ve yayımladığı 'e-muhtıra' ile faşist yüzünü bir kez daha aleni şekilde gösteren Genelkurmay'ın yaptığı ve halkı linç düzenlemeye seferber etme amacı taşıyan 'kitlesele refleks' çağrısı, toplumda beklenen ilgiyi görmedi. Burjuva-feodal medyanın da açıklama sonrası ellerinde bayraklar ile linç etmek için devrimci veya Kürt avına çıkmış kalabalıklar bulmayı umdukları 'kitlesele refleks' eylemlerine beklenen ilgi gerçekleşmeyince, yazılı ve görsel basında başta bu etkinliklere katılanların sayıları abartılarak binlere çıkartma yolu seçilirken, sonrasında bu durum görülmemeye ve gösterilmemeye

başlandı. Şırnak'ta '20 bin'(!) kişinin katıldığı mitingle başlayan, sonrasında İstanbul'da iki gün üst üste, Trabzon, Bursa, Manisa, Kırklareli, Muğla ve Gaziantep'te devam eden mitingler için burjuva-feodal medya tarafından 'Milyonlar terörü lanetledi' manşetleri hazırlanıp, kapakta 'cumhuriyetine sahip çıkanlarda' olduğu gibi bol bayraklı karelerin olduğu resimler için koca koca alanlar ayrılırken hevesler kursaklarda kaldı. Düzenlenen mitinglere katılım bazı yerlerde yüzler, bazı yerlerde ise onlarla ifade edilebilecek bir rakam olunca yaşananlar 'Afrika' sıcaklarına bağlayarak kendilerini kurtarmaya çalışan ve iddia ettiklerinin tersine kendileri terör estirenler şimdilik emellerine ulaşamamış oldu.

Ordunun 'kitlesele refleks' kışkırtıcılığı protesto edildi

Aralarında Demokratik Haklar Platformu (DHP'nin de bulunduğu demokratik kitle örgütü ve siyasi partiler, Genelkurmay'ın yaptığı linç çağrılarını protesto etti.

Genelkurmay'ın 7 Haziran'da internet sitesinde 'Teröre karşı kitlesele refleks' söylemiyle yaptığı linç çağrılarını, İstanbul DHP, ESP, HÖC, Partizan, ÖMP, HKM, EHP, Devrimci Hareket, TÖP ve SDP üyelerince 30 Haziran günü Taksim Tramvay Durağı'nda yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Açıklama öncesi yapılan konuşmada 'Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu'nda yapılan değişikliklerle polis terörünün tırmandığına, son olarak Ankara'da basın açıklamasına katılan 12 DHP üyesinden 6'sının tutuklandığına değinilerek, Orhan Doğan'ın vefatından dolayı demok-rasi mücadelesi yürüten tüm kesimlere başsağlığı dileğinde bulunuldu.

"Kışkırtmalara, linçlere, provokasyonlara, katliamlara son, yaşasın Türk ve Kürt halklarının mücadelesi" yazılı ortak pankart açan kurumlar adına basın açıklamasını okuyan Ali Ekşi de, Van'da Orhan Doğan'ın cenazesini almak için bekleyenlere yapılan polis saldırısını kınayarak, Genelkurmay Başkanlığı'nın "Ne mutlu Türk'üm" demeyen herkesi düşman ilan ettiğini ve demokratik taleplere karşı 'toplumsal refleks' çağrısında bulunduğunu belirtti. Açıklamanın ardından Ekşi, İzmir 7'nci Asliye Ceza Mahkemesi'nce araması olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı.

Üç haftadan beri aynı konuya ilişkin sürdürülen eylem bu hafta yapılan açıklama ile sonlandırılırken bu konuya ilişkin farklı eylemler düzenleneceği söylendi. Polis, eylemin birinci haftasında eylemcilere müdahale ederek çok sayıda kişiyi gözaltına almıştı.

‘Vatansever Kuvvetler’ çek-seneti daha çok seviyor

Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'ne yönelik yapılan polis operasyonunda tehditle çek-senet tahsilatı yaptıkları belirlenen çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Ankara'da ve Mersin'de polis tarafından yapılan operasyonlarda aralarında Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'nin yöneticilerinin de bulunduğu 18 kişi tehditle çek-senet tahsilatı yaptıkları iddiasıyla gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar arasında emekli askerler de bulunuyor. Ankara'da Daniştay'a saldırıda bulunan ve JITEM'in kurucusu Veli Küçük ile

ilişkisi olan Alparslan Arslan'ın aralarında da Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'ne ait bir kart bulunmuştu.

Kontrgerilla "emekli" olmamakta ısrarlı

İstanbul Ümraniye'de ve ardından Eskişehir, Ankara gibi illerde gerçekleştirilen operasyonlarda yakalanan emekli askerler ve ele geçirilen askeri malzemeler, kontrgerillanın emekli olmamakta ısrar ettiğini gösteriyor

İstanbul'da Ümraniye'deki bir gecekonduda bir astsubaya ait olduğu tespit edilen cephaneliğin ardından birbiri ardına gelen tutuklamaların ilginç yönü sadece tutuklanan kişilerin asker kökenli olmalarıyla kalmadı. Gecekonduadaki cephanelikten çeşitli patlayıcılarla birlikte, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na ait çok sayıda el bombası ve silah ele geçti.

Ümraniyede ele geçen cephanelik gecekondudan nedeniyle tutuklanan astsubay Oktay Yıldırım, otuz tane bombayı İstanbul'da Hasdal'daki askeri birliğin yakınında bir çöplükte bulduğunu(!) söyledi.

Kuzey Kürdistan'da yaralandığı için Türk

ordusundan malûlen emekli olan astsubay Oktay Yıldırım'ın yine Türk ordusunun "kahraman" bir yüzbaşı olan, Kıbrıs hareketında da görev yapmış Muzaffer Tekin'le olan ilişkisi, Tekin'in de tutuklanmasına vesile oldu. Ancak bu kişilerin emekli general, JITEM kurucusu ve Hrant Dink'in katledilmesi olayında da adı geçen Veli Küçük ile olan ilişkilerinin fotoğraflarla belgeli olmasına rağmen, Veli Küçük'e hiçbir şekilde dokunulmuyor. Bu duruma rağmen gecekonduda yakalanan cephanelik nedeniyle Türk ordusunda çeşitli rütbelerde görev yapmış birçok emekli asker daha tutuklandı. Bu operasyonla bağlantılı olarak Eskişehir'de gözaltına alınıp tutuklanan emekli bir

binbaşı da yine çok sayıda patlayıcı madde, el bombaları, suikast silahları gibi çok sayıda malzeme ile birlikte yakalandı.

Ümraniye'de bir ihbar üzerine başlayan bu operasyonda aralarında yüzbaşı, binbaşı, albay, astsubay, uzman çavuş rütbelerinde görev yapmış birçok emekli asker, onlarla birlikte çok sayıda bomba, suikast silahları, çeşitli silahlar ve patlayıcılar ele geçmiş oldu.

Bataklıkta olanların psikolojik üstünlük kurması beklenemez

Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt geçtiğimiz günlerde yaptığı saldırgan açıklamasında, PKK'nın psikolojik harekatta kendilerinden daha iyi olduğunu itiraf etmişti. Her yıl ya yolsuzluk, ya çete ilişkileri ya da kontrgerilla faaliyetleri ile gerçek yüzünü saklayamaz hale gelen Türk ordusunun PKK karşısında psikolojik üstünlük kurmadığını itiraf etmesi kendileri için isabetli bir gerçeğin kabulü oldu. Halka terörist gözüyle bakan, emperyalizme uşaklık eden ve halkları birbirine düşmanlaştırmak gibi karşı devrimci bir faaliyet içerisinde olan Türk Genelkurmay'ının, Türk ordusunun kendi kendini daha ne kadar teşhir edeceklerini ve dönüp dolaşıp kendi yalanlarından vazgeçmek zorunda kalacaklarını hep birlikte görmeye devam edeceğiz.

Hapishanelerde tecrit işkencesi sürüyor

DHP, ESP, HÖC, Partizan, Odak ve ÖMP üyeleri yaptıkları basın açıklamasıyla hapishanelerde tecrit işkencesinin bugün daha da ağırlaştırılarak devam ettirildiğine dikkat çekerek hasta tutusakların derhal serbest bırakılmasını istediler.

İstanbul Taksim Tramvay Duragi'nda 30 Haziran günü yapılan basın açıklaması öncesinde konuşan Av. Taylan Tanay, Adalet Bakanlığı'nın yayımladığı genelgeyi hatırlatarak, "Yayınlanan genelgenin üzerine avukat Behiç Aşçı, Gülcan Görüroğlu ve Sevgi Saymaz ölüm orucu eylemlerine son verdi. Adalet Bakanlığı başta Gençay Gürsoy olmak üzere meslek odalarına ve demokratik kitle örgütlerine söz vermişti. Ancak bu söz tutulmadı" şeklinde konuştu. Adalet Bakanlığı ve hükümete çağrıda bulunarak tecritin kaldırılması için sorumluluklarını yerine getirmeye çağırarak Tanay'ın ardından kurumlar adına ortak açıklamayı Filiz Yılmaz okudu. Adalet Bakanlığı tarafından yayımlanan genelgenin uygulanmadığını, uygulanan yerlerde ise keyfi durumların devreye girdiğini belirten Yılmaz, F tipi hapishanelerde yaşanan hak gaspı ve keyfi uygulamalar hakkında bilgi verdi. Disiplin cezaları ile tutusakların tüm haklarının ellerinden alınmasına neden olmaktadır. İşkenceyle, tecrit hücreleriyle sindirilemeyen tutusaklar; ayları, yılları bulan disiplin cezaları ile sindirilmeye çalışılmaktadır" şeklinde konuştu. Hapishanelerde tecrit işkencesinin devam ettiğini dile getiren Yılmaz, hayatı tehlikesi bulunmasına rağmen hala hapishanede tutulan pek çok hasta tutsak olduğunu belirterek, başta Erol Zavar ve Hatice Polat olmak üzere hasta tutusakların tedavilerinin önündeki tüm engellerin kaldırılmasını istedi. Keyfi disiplin ce-

zalarının son bulmasını, tutusakların on saatlik görüşme hakkının kullanılmasının önündeki engellerin kaldırılmasının isteyen Yılmaz, treadmill ve disiplin cezalarına son verilmesini istedi. Açıklama atılan sloganların ardından sona erdi.

Hasta tutusaklar serbest bırakılsın

Mesane kanseri olan ve halen Sincan F tipi Hapishanesi'nde tutulan gazeteci Erol Zavar'ın bir an önce serbest bırakılması talebiyle İzmir'de 23 Haziran günü Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen İCİ, İHD, TİHV üyeleri yaptıkları basın açıklamasıyla hapishanelerde yaşanan saldırı, baskı ve dayatmalara son verilmesini istediler.

Grup adına konuşan TİHV üyesi Alp Ayan, özellikle F tipi hapishanelerde yaşanan saldırılara, baskılara, dayatmalara dikkat çekerek, tutusakların revire ve görüşe çıkarken elle arama ve ayakkabı araması gibi onursuz aramalara maruz kaldığını ve birden fazla olan eşyalarına hapishane idaresince el konulduğunu söyledi. Hapishanelerde işkence için kullanılan tümüyle süngerle kaplı hücrelerin ortadan kaldırılmasını, her türlü insani ve temel ihtiyacı dilekçe ile karşılanması zorunluluğuna son verilmesini isteyen Ayan, "Başta Sincan F tipi hapishanesinde tutulmakta olan mesane kanseri hastası Erol Zavar olmak üzere kronik hastalığı olan ve hapishanede tedavi koşulları bulunmayan tutuklu ve hükümlüler, tedavileri gerçekleştirilmek üzere derhal serbest bırakılsın" şeklinde konuştu.

Devrimci tutusakların yalnız olmadıkları vurgulanan açıklama atılan sloganlarla son buldu.

Hapishaneden mektup var

Malatya E tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Münevver Şeker isimli tutsak, İzmir Cezaevi İnişiyatifi (İCİ)'y yazdığı ve bazı yerleri hapishane idaresince sansürlen mektubunda idarenin yasak ve sansür uygulamalarına dikkat çekerken, idarenin basında kendileri hakkında olumsuz haber çıkarmasından 'övu'nc' duyduğuna dikkat çekiyor.

Mektubunda hapishanedeki yasak ve sansür uygulamalarının devam ettiğini belirten Şeker, hapishane idaresinin başta devrimci, sosyalist basın olmak üzere dünya klasikleri arasında yer alan kitapları bile kendilerine vermediğini belirtiyor. Şeker, yayımlanan yeni genelgenin hiçbir şekilde uygulanmadığını, idarenin tutukluların iletişim haklarını engellediğini ve tutuklulara saldırı için zemin hazırladığını belirtiyor. Mektup-

ta ayrıca Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutusakların çıkartıkları kültür, sanat, edebiyat dergisi olan Eylül'ün ilk sayısının kendisine ulaştığını, okuduktan sonra hapishane kütüphanesine bıraktığını belirten Şeker, aynı derginin farklı koğuştaki bir arkadaşına da gönderildiğini ancak hapishanenin yayın seçici kurulu tarafından sakıncalı bulunularak verilmediğini belirtiyor.

Yine mektubunda hapishane idaresince kendilerine 'Bakın oldukça iyiyiz ki hiçbir basında olumsuz haberimiz çıkmıyor' denildiğini belirten Şeker, bu durumun yorumunu ise dışardakilere bırakmakla yetiniyor.

'Sıfır tolerans'lı işkence öldürdü

AKP hükümetinin 'sıfır tolerans' dediği işkence uygulamaları sürüyor. İstanbul'da polisler tarafından gözaltına alınan ve gözaltında işkence gören Mustafa Kükçe, tutuklanarak gönderildiği Ümraniye Hapishanesi'nde yaşamını yitirdi.

Hırsızlık yaptığı iddiasıyla 14 Haziran'da Dudullu Acarlar Karakolu'nda görevli polisler tarafından gözaltına alınan Kükçe iki gün boyunca gözaltında tutuldu. Bir gün sonra Çakmak karakoluna götürülen Kükçe, 15 Haziran'da çıkartıldığı Ümraniye Adliyesi'nde yürüyemez haldeydi. Polislerin kollanına girerek adliyede sürüklediği Kükçe, mahkemede tutuklanarak Ümraniye Hapishanesi'ne gönderildi. Hapishaneyeye konulduktan iki saat sonra yaşamını yitiren Kükçe'nin vücudunda gözaltında bulunduğu süreden kalma darp izleri bulunuyordu.

İstanbul'daki bu olayın yanı sıra, Çanakkale ve İzmir'de iki kişi gözaltında yaşamını yitirdi. Çanakkale'de ve İzmir'de hırsızlık yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alınan kişilerin nezarethanede kendilerini astıkları açıklamaları yapıldı.

AKP'nin, "işkenceye sıfır tolerans" söylemine karşın İstanbul'da polisler tarafından gözaltına alınan ve gözaltında işkence gören Mustafa Kükçe, tutuklanarak gönderildiği Ümraniye Hapishanesi'nde yaşamını yitirdi

iHD ve TİHV, Birleşmiş Milletler (BM) tarafından 1997 yılında kabul edilen "26 Haziran İşkence Görenlerle Dayanışma Günü" dolayısıyla ortak bir açıklama yayımladı.

İHD ve TİHV'in yaptığı açıklamanın "Dünyada İşkence" başlıklı bölümünde, özellikle 11 Eylül 2001'de ABD'de İkiz Kuleler'e gerçekleştirilen saldırının ardından başta ABD ve İngiltere olmak üzere gelişmiş bazı ülkelerin dünyayı bir savaş ve çatışma sürecine soktukları, bu süreçte "teröre karşı güvenlik" gerekçesinden hareketle çok ciddi insan hakları ihlalleri gerçekleştirdikleri, bunun yanı sıra işkenceyi yaygınlaştıran, meşrulaştıran, işkencecileri koruyan tutum ve politikalar geliştirdikleri belirtildi. Açıklamanın bu bölümünde, "özgürlük mü güvenlik mi ikilemine sokulan dünya halkları bu meşrulaştırma politikaları karşısında sessiz kal-

maya, hatta onay vermeye zorlanmaktadır" ifadesine yer verilerek, "Bugün Afganistan'dan Irak hapishanelerine, Guantamo'dan CIA'nın özel sorgu uçaklarına, taşeron ülkelerdeki gizli işkence merkezlerine kadar birçok yerde tutuklulara işkence yapıldığı BM, Avrupa Konseyi ve uluslararası insan hakları örgütlerinin hazırladığı raporlar ile belgelenmiştir" denildi.

Açıklamanın "Türkiye'de işkence" başlıklı bölümünde "Önceki yıllarda Avrupa Birliği'ne üyelik süreci çerçevesinde yapılan 'reformlar' ile filizlenen umutlar, başta geçen yıl kabul edilen Terörle Mücadele Yasası (TMY) ve kısa bir süre önce Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nda yapılan değişiklik olmak üzere çeşitli biçimlerde atılan geriye dönüş adımları ile yerini yine endişe ve kaygıya teslim etmiştir" denilerek, "reform"ların "ev ödevi" anlayışı ile yapıldığı, hem içerik bakımından

yetersiz olduğu, hem de "devlet aklı"nda köklü bir değişime yol açmadığı, uygulamaya yeterince yansımadağı belirtildi.

Son zamanlarda ülkede meydana gelen gelişmeler nedeniyle AB'ye üyelik sürecinin dayattığı "demokratikleşme" projesinden vazgeçtiği yorumu yapılan açıklamada, "işkenceye sıfır tolerans" anlayışından "işkenceciye tolerans" noktasına gelindiği belirtildi.

"Bugün Türkiye'de işkence sistematik bir olgu olarak gerçekliğini korumaktadır" denilen açıklamada, işkencenin önlenmesi için bir dizi öneri sıralanırken, son olarak şu ifadelerle yer verildi: "Bu listeyi daha da genişletmek mümkün. Ama hepsinden önemlisi zihniyetin değişmesidir".

İHD ve TİHV işkenceye karşı eylem yaptı

İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Birleşmiş Milletler'in ilan ettiği '26 Haziran İşkence Görenlerle Dayanışma Günü'nde İstanbul Boğazi'nda teknelerle eylem yaparak, dünyada ve Türkiye'de işkencenin sistematik bir şekilde devam ettiği mesajını verdi. İHD ve TİHV üyeleri "İşkenceye sessiz kalma" yazılı pankartların asılı olduğu teknelerle boğaz turu yaptılar.

İHD ve TİHV üyeleri, Beyoğlu'nda Hacı Hüsrev ve Hacı Ahmet mahallelerinde, işkenceye uğranılması durumunda yapılması gerekenlerle ilgili bildiriler dağıttılar.

Ankara'da da Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yapan İHD ve TİHV üyeleri, işkencede yaşamını yitirenlerin anısına balon uçurdular.

ÇHD: Hak ihlallerine son verilsin

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi Cezaevlerini İzleme Komisyonu, Tekirdağ 1 ve 2 No'lu, Kandıra 1 No'lu, Edirne, Kırkları ve Kandıra F Tipi hapishanelerinde yaptığı incelemelerin ardından hazırladığı hak ihlalleri raporunu açıkladı.

ÇHD İstanbul Şubesi'nde 3 Temmuz günü düzenlenen açıklamada konuşan komisyon üyesi avukat Şükran Erden, Ceza İnfaz Kanunu'na yönelik 2000 yılında yapılan değişikliklerle hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin arttığını belirterek, yaptıkları incelemeler, tutuklu ve hükümlülerden aldıkları faks ve mektuplar, aile ve avukat görüşlerinde elde ettik-

leri bilgilerle hazırladıkları Nisan, Mayıs ve Haziran aylarını kapsayan hak ihlalleri raporuna ilişkin bilgiler verdi. Adalet Bakanlığı'nın yayınladığı 45/1 sayılı genelgenin uygulanmadığını belirten Erden, hak ihlallerinin son bulmasını istedi.

Açıklamada konuşan ÇHD İstanbul Şube Yönetim Kurulu Üyesi Güray Doğğül de hapishanelerde yaşanan kötü muameleleri aktararak Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutulan müvekkili Kemal Avcı'nın gardiyanların saldırısına maruz kaldığını, konuyla ilgili görüşmek istediği hapishane idaresinin ise, talebini kabul etmediğini belirtti.

Avrupa'da iade

saldırısı sürüyor

ADHK, ADHF, ATİK, ATİF, BİR-KAR, İLPS Avrupa, AGİF, AveGon, Anadolu Federasyonu ve Yaşanacak Dünya Gazetesi'nin ortak yaptıkları yazılı açıklamayla halen İspanya'nın Mallorca adasında tutuklu bulunan Binali Yıldırım'ın ardından şimdi de Binali Soydan adlı Türkiye-Kuzey Kürdistanlı bir devrimcinin oturumunu uzatmak için gittiği yabancılar dairesinde, Alman polisi tarafından tutuklandığını duyurdu.

Kurumların yaptıkları ortak açıklamada, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'nın tüm ülkelerinde işçilere, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere dönük saldırıların artarak devam ettiğine dikkat çekilerek, son dönemlerde gündemleştirilen 'iade istemi' saldırısına bir yeni-

sinin daha eklendiği duyuruldu. Soydan hakkında iade isteminde bulunan Türk devletinin düşüncesine özgürlüğü başta olmak üzere, insan hakları ihlallerinde ve temel hak ve özgürlüklere olan düşmanlıkta, dünyada başı çeken ülkelere bir olduğu, Soydan'ın da Kızıl Bayrak gazetesinin yazar olduğu ve hakkın da çok sayıda dava açılmış olup, birçoğunun ağır cezalara çarptırılmunu uzatmak için gittiği yabancılar dairesinde, Alman polisi tarafından tutuklandığını duyurdu.

Buğday ambarı Konya alarm

Meteorolojinin tüm illeri kapsayan Yağış ve Tarımsal Verimlilik Raporu'nda, bir önceki yıla kıyasla buğday üretiminde 2 milyon tonluk bir azalma olacağı belirtilirken, Konya'da beklenen verimlilik düşüşü ise yüzde 35 olarak öngörüldü

Tarım Bakanlığı'nın "buğday üretiminde korkulacak bir şey yok" açıklamasına karşın hasat döneminin başladığı bugünlerde, Konyalı buğday üreticileri rekoltede büyük bir düşüş olacağı feryadı ile sesini duyurmaya çalışıyor.

Meteorolojinin tüm illeri kapsayan Yağış ve Tarımsal Verimlilik Raporu'nda Konya'da beklenen verimlilik düşüşünün yüzde 35 oranında olacağı öngörülüyor. Ancak Konya'nın bazı bölgelerinde, bilhassa sulamanın yapılamadığı Cihanbeyli, Yunak, Kulu ilçelerine bağlı köylerde birçok tarım alanı üretim yapılamayacak halde. Bu durum zaten yüksek olan mazot, gübre, tohum, ilaç gibi girdi fiyatları altında ezilen çiftçinin elini kolunu

bağlıyor. Hükümet tarafından açıklanan tarımsal fiyatın düşük olmasının, rekolteadaki düşüşle birleşmesi; geçimini tarımla sağlayan köylüyü oldukça zor günlerin beklediğine işaret ediyor.

Rekolte 17 milyon ton

Ülke genelinde bu yıl toplanacak buğday miktarında bir önceki yıla oranla yüzde 10.3'lük (2 milyon ton) bir azalma beklediğine dikkat çekilen raporda, 2006 yılında 20 milyon ton olan buğday rekoltesinin bu yıl 17 milyon ton dolayında olacağı öngörüldü.

Öte yandan hasadın başlamış olmasına

karşın TMO'nun bu yıl yapmış olduğu toplam buğday alımı 25 bin tonu aşmadı. Oysa geçen yıl aynı dönemlerde TMO'nun almış olduğu buğday miktarı 442 bin ton dolayındaydı.

"Çok zor durumdayız"

Seçim dönemi olması nedeniyle Tarım Bakanlığı'nın iyileştirmeye (yardım) dönük açıklamalarının tarım sorununa çözüm olmayacağını söyleyen köylüler, tarım sorununa köklü çözüm bulunması gerektiğine dikkat çekiyor. Görüşlerini aldığımız A.K. isimli köylü; "Benim 150 dekarlık tarlam var. Tarlamı, gerekli gübreyi, tohumu ve ilacı satın alabilmek için, Tarım Kredi Kooperati-

f'i'nden faizle borç alarak ekmiştim. Havalanın kurak geçmesiyle başka bir yerdeki 100 dekarlık tarlama biçir-döver giremeyecek durumda. Çünkü ekin kurudu ve hasat ayında da borcumu faiziyle ödemek zorundayım. Çok zor durumdayız" diyerek, üretici köylünün yaşadığı sorunlara dikkat çekti.

Ahmet Çoban ise; "Geçmişte de tarımla uğraşayor, geçimimizi sağlayacak yeterli gelire sahip olamıyorduk. Ama AKP'nin tarım politikaları ve yaşanan kuraklık bizi tamamen yok etti. Bir şey diyemiyorum. Allah belalarını versin" diyerek, AKP hükümetine ve yıllardır uygulanan tarım politikalarına tepki gösterdi.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun Baştuğ

Belirleyici olan doğru bakış açısidir

"Tüm dünyada sendikal hareket bir kriz içerisinde." İşçi-emekçi cephesinde özellikle son yıllarda daha sık duyduğumuz bir belirleme bu. Herkes bu konuda hemfikir. Fakat, iş sendikal hareketin hangi nedenlerle krizde olduğu ve bu krizin nasıl aşılabileceği noktalarını tartışmaya gelince değişiyor. Bu noktalarda çok farklı anlayışlar mevcut. Bu anlayışları başlıca üç kategoride ele alabiliriz. Birincisi, gittikçe daha fazla emperyalist ideolojik hegemonyanın altına giren, yani bedeni işçi-emekçi cephesinde olup da, kafasını düzene kapırmış kesimlerin bilimsel olmayan "yeni keşifleri." İkincisi, hayatın canlı akışını, kendi içindeki çelişkilerinin sürekli değişimini kavramaktan uzak kitabi, dogmatik kesim. Üçüncüsü ise, doğru bir bilimsel bakış açısına sahip, emperyalist ideolojik hegemonyanın etkisi altında kalmadan, bağımsız tavır ve duruşuyla gerçeği kavrayıp, onu dönüştürme cabası içerisinde olan kesim.

Elbette ki, bu konulardaki sallaşmalar farklı kstaslardan hareketle farklı şekilde de kategorize edilebilir. Ancak, önünde sonunda, bakış açısı, dünya görüşü belirleyici olandır. Yani, gerçeğin bilgisini edinme amacıyla hareket edenler açısından, tartışılan meselelerin ya da olguların kendisinden çok, hangi bakış açısıyla ele alındığı belirleyici olmalıdır. Aksi halde, doğru sonuçlara ulaşmak mümkün olmaz.

Yukarıda bahsini ettiğimiz birinci ve ikinci kesimlerin sendikal hareketteki krizi yanlış bir bakış açısıyla, anlayışla ele aldığını, dolayısıyla doğru sonuçlara varamadığını belirtelim. Birinci kesimin sendikal hareketteki krize bulunduğu "çözüm" tümüyle düzen içidir. İyi irdelendiğinde görülecektir ki, bu "çözüm"e götüren gerekçeler de özünde burjuva ideologların söylediklerinden farklı değildir. Bu kesimler sendikaları birer "sivil toplum örgütü" olarak ele almaktalar. Onlara göre, sendikalar savunma pozisyonundan çıkıp "kamusal alana" daha fazla el atmalıdır. Hatta bu kamusal alanın yönetim güçlerinden biri olmalıdır. Bunun için, kendi çıkarlarını aşan "sosyal uzlaş" kurumu olmak gerekir. Başkalarını düşman gören, çatışmayı içeren bir bakış açısından çok, kapsayıcı, uzlaşma yönü ağır basan bir anlayışla hareket etmek gerekir vb. Kısacası, bu kesimler, burjuva sisteme dilenme çizgisi olan "sivil toplumculuk" anlayışının sendikal harekete indirgenmiş halini işçilere ve emekçilere "çözüm" olarak sunuyorlar.

Bir de, sendikal hareketin krizine dogmatik anlayışla yaklaşan bir kesim var. Bu kesimin iyi niyetlerine veya "ilkelî duruş" alma çabalarına bir diyeceğimiz yok. Ancak, devrimcilik her şeyden önce politika işidir ve politikada niyet aranmaz. Yanlışta ısrarı da "ilkelî duruş" olarak göremeyiz. Bu kesimin de sendikal krizi ele alıs tarzı yanlıştır. Bundan dolayı da alternatif bir politikası yoktur. Çünkü, düşünce tarzı itibarıyla, soruna basit bir şekilde yaklaşmakta, krizin neden ve niçinlerini kolaycı bir mantıkla başkalarına, daha çok da işçi sınıfı içinde burjuvazi tarafından satın alınmış kesime fatura ederek, sorunu çözdüğünü sanmaktadırlar.

Burjuva ideologların sınıf çatışmasının bittiği, artık işçi sınıfının kalmadığı, dolayısıyla sendikalara da gerek olmadığı iddiaları doğru mu? Kesinlikle hayır! Fakat, işçi sınıfının zaman içerisinde belli değişimler yaşadığı, yeni ekonomik, sosyal, tarihsel ve siyasal gelişmelerin yeni olguları da beraberinde gündeme getirdiğini görmek gerekir. Burjuva ideologların iddiaları bağlamında, karşı çıkılması gereken şey "değişimin" kendisi değil, nasıl ele alındığı ve hangi sonuçlara vardığıdır. Bu nedenle, "değişen hiçbir şey yoktur" söylemi yanlış, idealist bir bakış açısının ürünüdür.

Evet, son otuz yılda dünyada değişen çok şey vardır. Ülkemizde de özellikle son on yılda toplumun günlük yaşam alışkanlıklarında değişen çok şey olmuştur. Fakat iktisadi, sosyal yapılarındaki temel özellikleri halen değişmemiştir. Yani, öz değişmemekle birlikte, birçok nicel, kısmi nitel gelişmeler yaşanmıştır. İşçi sınıfı da bundan bağımsız değildir. Bu yeni gelişmeleri ve yarattığı değişimleri inkar etmek bizleri politik kısırlığa, ana cevap olamamaya götürür. Çünkü, bu değişimleri dönemsel ya da güncel taktik politikalar belirlerken dikkate almak durumundayız.

Aynı şey, tarihsel gelişimi ele alırken de geçerlidir. Örneğin, işçi sınıfı için yapılan en genel tanım, "üretim araçlarına sahip olmayan, kendisi için değil, başkası için emeğini satarak geçinen kişi" tanımıdır. Ki bu tanım halen de doğrudur. İşçi sınıfının yüzyıllara varan mücadelelerinin birikimi olan ekonomik ve sosyal kazanımları, örneğin aldığı evinden, arabasından, ucuz tatil yapma imkanından, evindeki buzdolabı ve televizyondan hareketle, "işçi sınıfının artık kaybedeceği çok şey var" sonucuna çıkmak ve dolayısıyla işçi sınıfının Marksist tanımının geçersiz olduğunu iddia etmek saçmadır. 1800'lerde buzdolabı mı vardı? Bilimsel ve teknolojik gelişmeler elbetteki, burjuvazinin tekelinde olsa da şu veya bu biçimde emekçilere de yansımakta, geçmişe nazaran daha rahat koşullara sahip olmasını sağlamakta. Üstelik, o "kaybedilecek" denilen şeyler üretim aracı değil, kullanım veya ihtiyaç araçlarıdır. Kaldı ki, işçi sınıfının gelişimi tüm dünyada aynı zamanda ve aynı iktisadi, sosyal, siyasal koşullar içerisinde olmamıştır. Bundan kaynaklı işçi sınıfının yapısı farklı özgünlükler de taşıyor, taşımak durumunda. Örneğin, ülkemiz işçi sınıfının köyler ile olan yakın bağının halen sürmesi, hemşehriciliğin alabildiğine yaygın olması vb. özgünlükler yanı sömürge-yarı feodal sosyo ekonomik yapının sonuçlarıdır. Bundan hareketle, "bizdeki işçiler işçi değildir, yarı köylüdür" ya da Marksist işçi sınıfı tanımı yanlıştır diyebilir miyiz? Hayır. Aynı öz içerisindeki farklı niteliklerdir bunlar.

Sonuç olarak, bu yazımızın amacı, bu nedenle sendikal hareketteki krizin kendisini tartışmaktan önce, nasıl tartışılması gerektiğine dikkat çekmektir. Sendikal hareketin yaşadığı krize çözüm bulmak, öncelikle doğru bir bakış açısına sahip olmakla ilgilidir.

Bu bakış açısı da Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir. Dünyadaki ve ülkedeki gelişmelerin öz-nitelik-nicelik ilişkisini doğru ele almak ve yarattığı ekonomik-sosyal-siyasal gelişmeleri doğru kavrayıp, devrimci, demokratik mücadeleye hizmet eden doğru politikalar belirlemek için işçi sınıfının ideolojisiyle, Marksist-Leninist-Maoist ideolojiyle donanmalıyız.

YYÜ'de toplu istifa

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde çalışan 50 sağlık işçisi, maaşlarında düzenleme yapılmaması nedeni ile 25 Haziran'da toplu olarak istifa etti.

400 YTL maaşla, temizlikçi statüsünde çalıştırıldıklarını ifade eden sağlık emekçileri, "Diplomamızı boşuna mı aldık" diyerek hastane yönetimine tepki gösterdiler.

Toplu sözleşmede seçim anlaşması

Devlet memurları, memur emekçileri ve kamudaki sözleşmeli personel ücretlerine 140 YTL seyyanen (eşit miktarda) zam yapıldı.

320 bin kamu emekçisi adına Türk-İş'in, işveren durumundaki devlet adına ise Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin'in sürdürdüğü görüşmeler 26 Haziran'da sonuçlandı. Kamu işçilerine değişen oranlarda değil, 140 YTL'lik eşit oranda zam yapılması üzerinde anlaşma sağlanırken, 900 YTL altı ücret alan memurlara 50 YTL iyileştirme zammı yapılması kararlaştırıldı.

THY'de greve doğru

Hava-İş Sendikası, THY ile yürüttükleri ve 11 bin 300 çalışanı ilgilendiren toplu iş sözleşme görüşmelerinin çözümsüzlüğe sürüklendiğini duyurarak, sürecin grevi dayattığını belirtti.

28 Haziran günü Hava-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada, resmi arabulucu sürecinin sona erdiği, özellikle ücret ve ücrete ilişkin haklar, sosyal yardımlarla ilgili maddeler üzerinde uzlaşmanın sağlanamadığı bildirildi. 16 Mart'tan bu yana süren görüşmelerin grev aşamasına geldiği belirtilen açıklamanın devamında; "Her iki şirket yönetimleri toplantıda getirdikleri; birinci yıl için 9, ikinci yıl için TÜFE oranında ücret artışı teklifi sendikamızca kabul edilmedi" ifadelerine yer verildi.

Ant Gıda'da işçi kıyımı

Balıkesir'deki İş Bankası'na ait Ant Gıda fabrikasında çalışan 14 işçi, gerekçe gösterilmeksizin işten çıkarıldı.

Tek Gıda-İş Genel Merkezi tarafından 19 Haziran günü yapılan yazılı açıklamada, 15 Haziran 2007 tarihinde sendikalarının lehine sonuçlanması üzerine 14 işçinin işten atıldığına dikkat çekilerek, "Ant Gıda yetkililerini sendikamızın sabrını daha fazla taşıramamaya ve işten atılan işçilerimizin işbaşı yaptırılarak, sağlıklı bir çalışma ilişkisi içersine girmeye çağırıyoruz" denildi.

İşten atılan işçiler Sağlık Bakanlığı'na yürüdü

Ankara Fizik Tedavi, Eğitim, Rehabilitasyon ve Araştırma Hastanesi'nde taşeron firma tarafından işten atılan işçiler Sağlık Bakanlığı'na yürüdü.

Bir haftadır hastane önünde eylemlerini sürdüren Genel-İş üyesi işçiler, 21 Haziran günü demokratik kitle örgütlerinin de katılımıyla

la Sağlık Bakanlığı önüne yürüyerek burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Burada bir açıklama yapan Genel-İş Örgütlenme Dairesi Başkanı Erol Ekici; "Hastanede 5 yıl ile 14 yıl arasında görev yapan sendikamız üyesi işçiler, hastanenin sağlık hizmetlerinin önemli bir parçasıdır. Çalışan işçi arkadaşlarımızın hakları karşısında olduğu kadar aynı zamanda te-

davi gören hastaların kalifiye olmayan başka işçilerin neden olacağı olumsuzluklara karşı da hastane yönetimi ve Sağlık Bakanlığı sorumlu olacaktır" dedi.

Yapılan konuşmaların ardından işçiler, topladıkları imzalı dilekçeleri Sağlık Bakanlığı'na sunarak, eylemlerine son verdi.

Çiftçi borcunu traktörüyle ödüyor

Uygulanan IMF-Dünya Bankası politikaları sonucu üretimdeki girdi fiyatlarının sürekli artması, desteklerin adım adım tasfiye edilmesi ve yabancı ürünlerin ülkemiz piyasasını bir ahtapot gibi sarması, yoksul-orta köylüyü üretimden kopartmaya devam ediyor.

Tarımdaki bu yıkım, ülkenin dört bir yanından traktör alıcı ve satıcılarının bulunduğu Konya Traktör Pazarı'nda hareketli günlerin yaşanmasına kaynaklık ediyor. Tarladan elde edilen gelirin, geçinmesine yetmediği çiftçi, tarlasını ekmek ve mahsulünü toplamak için aldığı borçları kapatmak için traktörünü satıyor.

Traktör Pazarı'ndaki esnaf, sulama olanaklarının da kısıtlanması nedeniyle üretici köylünün tam bir darboğaza sıkıştığı söylenerek, "Özellikle MEDAŞ ve Devlet

Su İşleri'nin (DSİ) köylüye kuyu ruhsatı vermemesi kararından, çiftçi sıkıntıya girmeye başladı. Köylü, elektrik olmadı için tarlasını mazot kullanarak suluyor. Bir dönüm yerin sulama maliyeti yıllık 350 YTL. Bir dönemden bir ton buğday alsa ancak 450 YTL yapıyor. Bir de bunda el emeği yok, sadece sulamaya yaptığı masraf bu kadar. Sulama köylünün belini büküyor" şeklinde konuşuyor.

Önceden traktör pazarına eski model traktörlerini yenilemek için gelen çiftçinin, şimdi ise yeni traktörlerini eskisiyle değiştirmek için geldiğini belirten esnaf, çiftçinin yeterli kazancı sağlayamamasına rağmen başka iş bilmemesinden ötürü zorunlu olarak üretime devam ettiğini dile getirerek şöyle konuştu: "Çiftçi, yeni model traktörünü getirip, eski model

traktör alıyor. Paranın geri kalanıyla da banka kredisini borçlarını ödüyor. Artık yeni model traktör satışı yapamıyoruz. En son bir çiftçi 6 ay önce aldığı yeni model traktörü, borçlarının altından kalkamayınca getirip 20 bin YTL'ye sattı. 10 bin YTL'siyle de eski model traktör aldı. Kuraklık ve sulama sorunu nedeniyle tarlasından verim alamayan ve borçlarını ödeyemeyen çiftçinin, eski model traktörlerden başka çaresi kalmadı".

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Hepokur da çiftçinin tarlasından yeterli verimi alamaması ve ürününün para etmemesi nedeniyle borç içinde olduğunu söyleyerek, bu duruma bir an önce çözüm üretilmesi gerektiğini dile getirdi.

Bağcılar Belediyesi'nde eylem

İstanbul Bağcılar Belediyesi'nin, baskı ve zorla Hizmet-İş Sendikası'na geçirmek istediği Genel-İş Sendikası'na üye işçiler, yaptıkları eylemle belediyenin tutumunu protesto ettiler.

20 Haziran günü Bağcılar Belediyesi'ne yürüyen işçiler adına bir açıklama yapan DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, masa başı işlerden farklı ve zor işlere verilmele tehdit edilen Genel-İş üyesi 257 işçinin yaklaşık yüz işçinin bu yolla istifa ettirilerек Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası'na üye yapıldığını söyledi. Belediye yönetimini uyaran Çelebi; "Bir tek arkadaşımızın burnu kanatılırsa, bir tek arkadaşımız işten atılırsa burayı onlara zindan ederiz. Eğer bu baskılar devam ederse, sokak sokak bu baskıları teşhir ederiz. Bizi hergün Bağcılar sokaklarına indirsinler" şeklinde konuştu. DISK üyesi çok sayıda sendikanın da destek verdiği eylem sloganlarla sona erdi.

Belediyenin tehditlerine rağmen direniş sürüyor

Manisa'nın Salihli ilçesinde toplu sözleşme sürecinde anlaşma sağlanamayınca greve giden belediye temizlik işçilerinin grevini kırmak isteyen belediye başkanlığı, işçilerin evlerine tehdit mektupları gönderirken, hoparlörlerden grevi kıрма amaçlı işçilere işe geri dönme çağrılar yapıyor.

Salihli ilçesinde belediye ile işçiler arasında 12 Aralık 2006 tarihinde başlayan ve anlaşmaya varılamayan toplu sözleşme süreci sonrasında 19 Haziran günü grev başlatan temizlik işçileri direnişlerini sürdürüyor. Taşeron şirkette çalışan temizlik işçilerinden 68 kişi de belediye işçilerinin eylemini desteklemek için süpürge bırakma eylemine katılınca, bütün işçilerin evlerine işten atıldıklarına dair tebligatlar gönderildi. 13 işçi işten çıkartılarak, 255 işçi direnişini sürdürüyor.

Kadın ve Yeni Demokratik Devrim

Feodalizmin tasfiyesi, toplumun gerçekte demokratikleşmesi, kadının bireysel hak ve özgürlüklerini sağlayacak, birey olarak toplumda varolabilme: "Ben Kadınım, İnsanım" demesinin toplumsal, ekonomik ve politik şartlarını oluşturacaktır.

Yarı-feodal, yarı-sömürge ülkemizde kadınların kurtuluş mücadelesi ve hareketinin merkezini, kadının kendi yaşamı, kararları ve bedeni üzerinde söz sahibi olabilme ve bir birey olarak varolabilme savaşımı oluşturuyor. Genel olarak kendi kararlarının sahibi, kendi kafasını omuzları üzerinde taşıyan bağımsız insan kişiliği feodal toplumlardan uzak bir kişilikken, feodal ilişkiler, feodal ataerkil değerler ve gelenekler, kadını tek başına evin önüne dahi çıkamayacak bir ev hapsi şartları oluşturmaktadır. Kadının yaşamına ilişkin karar alma, seçim hakkı yoktur. Zorla evlendirmelerle kadını hiç tanımadığı bir erkeğin kölesi haline getiren, kadının eğitim, meslek seçme hakkını gaspeden bir toplumsal sistemde kendisini ifade edebilmesi mümkün değildir. Feodal-faşist diktatörlüğün yasalara karşısında kağıt üstündeki eşitlik ve seçim hakkı köylerde, tarlalarda feodal üretim ilişkileri içerisinde kölenin kölesi olarak çalışan, tek işlevi çocuk doğurma olarak görülen, köyde olsun kentte olsun evde erkeğin hizmetçisi ve ondan izinsiz adım atamayan, ne giyeceğine, nasıl davranacağına, neredeyse nasıl nefes alıp vereceğine erkeğin karar verdiği kadın gerçeğini gizleyemez.

Yarı-feodal toplumumuzda kadın, çeyizi ve bekaretiyle, hizmet kapasitesiyle değeri biçilen bir maldır ve toplumda edinebileceği en saygın kimlik iyi bir ev kadını ve iyi bir anne olabilmektir. İşçi, emekçi ve hatta aydın orta sınıf kadınları için dahi yaşamda yegane başarı kriteri budur. Bu sebeple işçi, emekçi kadının, yani gerçek yaşama dahil olmuş, evin dışına çıkabilmiş kadının dahi sınıf kimliği, "kadınlık kimliği"nin yanında esas olarak, evin gerçek efendisi, reisi ve evin geçiminden sorumlu olan erkeğe ekonomik şartlar gereği zorunlu destek, yedek kuvvet rolünden ibarettir. Kadın, gerçek yaşama işçi, emekçi sınıf kimliğiyle dahi gerçekten dahil olmaz, olamaz. Evden işe, işten eve sürgit yaşamının merkezine gene ev kadınlığı ve annelik asli görevi oturtulur.

Dolayısıyla birey olamayan ve her zaman bir erkeğin tamamlayıcı, yedeği, gölgesi ve parçası olarak onun yaşamına tabi, dolaylı bir yaşama mahkum kadının bağımsız kişiliğe sahip olması imkansız gibidir. Ekonomik bağımsızlık dahi kadını kişisel ve politik olarak bağımsızlaştırmaya yetmez. Bunun için mücadele etmesi, topluma, toplumsal sisteme hakim feodal ataerkil ilişkiler ve geleneklere meydan okuyup isyan etmesi gerekir.

Yeni Demokratik Cumhuriyet ile taçlanan demokrasi, Yeni Demokratik Devrim mücadelesi, kadının toplumsal kimliğini yeniden tanımlayacağı, eşitsizliğin, baskının, cinsel kimliği temelindeki ayrımcılığın değil, eşit, özgür ve bağımsız bir birey olarak toplumda söz, karar, irade sahibi oluşun hakim, meşru ve haklı görülüp kabul edildiği toplumsal şartları sağlar. Bu, kadın-erkek ilişkisinde de Demokratik Devrim aşamasının tamamlanması anlamına gelir. Kadının kurtuluş hareketi burada sona ermez ancak bu mücadeleyi destekleyen ve önünü açan, gelişkinin çözümünün derinleştirilmesi için kadına öncü bir misyon yükleyerek gelişkinin ortadan kalkmasının şartlarını hazırlayan bir toplumsal sistem, toplumsal ahlak ve kültür hakim hale gelir.

Yeni Demokratik Cumhuriyet programı, onun için mücadele süreci de dahil, genelde tüm emekçilerin, özede kadının kendi iradesine sahip, yönetim ve çözüm gücü, yani yaşamda bir özne olabilmesinin projesidir. Türkiye- Kuzey Kürdistan'da emekçi kadınlar, kapitalist emperyalist ülkelerde kadınların burjuva demokratik devrimlerle kazanmış olduğu demokratik haklara, Yeni Demokratik Devrim'le burjuva sınırların ötesinde ulaşacaklar.

Çünkü Yeni Demokratik Devrim, eski tipte burjuva demokratik devrimlerden farklı olarak insanın kendine ve emeğine yabancılaşmasının doruğa çıktığı, kadın vücudu dahil herşeyin para ile alınıp satılmasının meşru olduğu, özel mülkiyet sisteminin doruğu olan kapitalizme doğru değil, aşamalı ve kesintisiz devrimler süreciyle komünizme, insanlığın ve kadının kurtuluşuna doğru gelişir.

Yeni Demokratik Devrim, kadın-erkek ilişkisini ve kadının ikinci cins olarak baskı altında olmasını sürekli yeniden güçlendirerek üreten bireyci burjuva mülkiyetçi üretim ve insan ilişkilerini, bunların çekirdeği, billur hücresi olan geleneksel aile ve evlilik kurumunu değil, insanı, emeği ve toplumsal kurtuluşu merkezine alır. Dolayısıyla Yeni Demokratik Cumhuriyet'le kadının birey ve eşit bir insan kimliğiyle buluşması, eski tip burjuva demokratik devrimlerin ortaya çıkardığı bireylerin özgürlük yanılsamasından, yabancılaşmış bireyci bençilliklerinden nitel olarak farklıdır.

Kadını yönetim gücü yaparken, mülk olmanın yanı sıra mülk sahibi olma hakkını değil, mülkiyet ilişkilerinin belirlemediği özgür toplumsal kişiliği geliştirme hakkını tanıy ve yüceltir. Kadına burjuva cinsel devrimi ve cinsel özgürlüğü sağlarken -proletaryaya emek gücünü özgürce satma hakkı sağlayan kapitalizmin yaptığı gibi- kadının bedeni üzerinde söz, karar ve seçim hakkını sahte, özgür insana yabancı bir mal mülk sahibi olma hakkına indirgemez. Çünkü gerçek cinsel özgürlük ve ger-

Büyük Proleter Kültür Devrimi dersleri ışığında genelde tüm halkın özelde kadınların politikaya canlı ve aktif katılımları sınıf ve iktidar bilinçlerini, iktidarı yürütme kapasitelerini sürekli ilerletmeleri, komünizme yürüyüşün teminatı olacak ve proletarya diktatörlüğünü sönmeye aşamasına ancak bu bilinç taşıyabilecektir

çek cinsel devrim ancak sınıfların ve hiçbir gerici ilişkilerin, sözde özgür ama gerçekte gerici toplumsal sistemin kültürü, ahlakı ve değer yargılarıyla sınırlandırılmış seçim ve insan ilişkilerinin olmadığı, insanlann birbirleriyle özgür, çıkarsız, eşit ilişkiler kurabildiği toplumsal sistemlerde söz konusu olabilir. Bunun dışında cinsel özgürlük dahi cialanmış köleliktir, sahtedir. Herşeye karşın, halk demokrasisi kültüründe kadının -ister sahte, ilkel, yanlış bulunsun ister doğru- yaşamı, zihni ve bedeni sadece ve sadece kendisine ait, sadece onun özgür iradesine tabidir.

Yeni Demokratik Cumhuriyet'te İktidar Ve Yönetim Gücü Olarak Emekçi Kadın

"Yeni demokratik iktidar; proletarya önderliğindeki halk kitlelerinin anti-emperyalist, anti-feodal devlet iktidarıdır. İşçi sınıfı, köylüler, şehir küçük burjuvazisi ve millî burjuvazinin devrimci kadınının ortak diktatörlüğü olan yeni devletin adı Kürt-Türk ulusu ve çeşitli azınlık milliyetlerden halkların DEMOKRATİK HALK CUMHURİYET'i'dir. İşçi sınıfı, halk kitlelerine ait olan bu devlete ve bu devletin hükümetinde önderliğini; öncüsü Komünist Partisi aracılığıyla yürütür." (MKP Programı, madde 79)

"Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin örgütlenmesinin temel ilkesi demokratik merkezîyetçiliktir. Bu, bütün yetkilerin çeşitli düzeylerdeki halk kongrelerinde toplanmasıyla demokrasiye tam anlamını verebilen ve aynı zamanda bu düzeylerdeki halk kongrelerinde kendilerine verilmiş bütün işlerin merkezi yönetimini sağlayan ve halkın demokratik yaşamı için her şeyi koruyan, her düzeyde hükümetler aracılığıyla merkezileşmiş yönetimi güvence altına alabilen yönetimin halk meclislerinin elinde olması demektir. TÜM İKTİDAR HALK MECLİSLERİNE şianının en yalın ve somut ifadesi budur. Bu, demokratik halk iktidarının tüm çalışmalarında temel alacağı "kitlelerden kitlelere" yönetime şeklidir." (MKP Programı, madde 80)

"Demokratik halk cumhuriyetinde, halk meclisleri, merkezi halklar meclisinden başlayıp bölge, il, ilçe, bucak, köy halk meclislerine kadar indirilecek ve her düzeydeki meclisin kendi yönetim organlarını seçmesinde ifadesini bulacaktır. Her devrimci sınıfın devlet içindeki yerine göre doğru dü-rüst temsil edilmesi, halk iradesinin en doğru ifadesini bulması, devrimci mücadelelerin doğru yönetilmesi ve yeni demokratik cumhuriyet ruhunun doğru bir şekilde dile getirilmesi için; millet, milliyet, dini inanç, cinsiyet, mülkiyet ve eğitim düzeyinin ayrımı yapılmaksızın genel ve eşit oy

hakkı taniyan sistemdir." (MKP Programı, madde 81)

İşçi, köylü, emekçi kadınlar, işçi sınıfı önderliğinde anti-emperyalist, anti-feodal demokratik halk diktatörlüğüyle emperyalizm, feodalizm ve komprador bürokrat kapitalizmin tasfiye edildiği, aşamalı ve kesintisiz devrimler sürecine gelişen yeni demokratik bir toplumsal sistemde, ezilen cins olmalarına sebep olan eski toplumsal sistemin ekonomik altyapısından kurtulup yönetim gücü de, kadın olarak da kurtuluşun nesnel zemine ulaşmış olacaklar.

"Devrim olmadan kadınlar kurtulamaz!" şiarıyla özlü ifadesini bulan bu gerçeklik, başta kadınlar olmak üzere yeni demokratik toplumun tüm bileşenlerinin bilinçli çabası ile ele alındığında, kadınların kurtuluşu olanağını gerçeğe çevirmenin bir manivelası olabilir ve olacaktır. Büyük Proleter Kültür Devrimi dersleri ışığında genelde tüm halkın özelde kadınların politikaya canlı ve aktif katılma,

sınıf ve iktidar bilinçlerini, iktidarı yürütme kapasitelerini sürekli ilerletmeler, komünizme yürüyüşün teminatı olacak ve proletarya diktatörlüğünü sönmeye aşamasına ancak bu bilinç taşıyabilecektir.

Devrimle politik iktidardan ele geçirilmesi, kadınların kurtuluşunun olanaklarını yaratmakla birlikte, sosyalizmde geriye dönüşlerden, karşı devrimin iktidarı yeniden ele geçirebilmesi tarihi derslerinden öğrenmek ve genelde insanlığın kurtuluşu için sınıf mücadelesini, özeldi ise kadınların kurtuluşu mücadelesini sonuna dek sürdürebilmek, kültür devrimleri ruhu ve bilincini yaşamın bir parçası haline getirmek şarttır. Yeni Demokratik Cumhuriyet programı bunu da garanti altına almaktadır:

"Kadınların kendi bağımsız demokratik kitle örgütlerinde birleşerek, gerek devralınan eski toplumun bağında yaşayan mülkiyetçi ataerkil egemenliğe karşı mücadelelerine destek olunacak, gerekse uluslararası etkinlikleri ve örgütlerine en önde katılmasına önem verilip destek sunulacaktır." (MKP Programı, madde 114)

Kadınların Kurtuluşu ve Proletarya Enternasyonalizmi

Kadın-erkek ilişkisi kaynağını özel mülkiyetten aldığında, bu gelişkinin burjuva bir çizgiyle ve perspektifle çözümlenmesi söz konusu olamaz. Ezilen ulusların devrimci ulusal hareketlerine önderlik eden ezilen ulus burjuvazisinin kadına sö-züm ona çözüm projeleri sunması anlaşılmasız değildir. Ancak bu çözüm perspektifleri köklü veya bilimsel olmadığı gibi devrimci ulusal hareket mis-

yonunu doldurduğu andan itibaren önderliğin ve burjuva toplumun kazanımları tıkadığı ve gerilet-tiği görülecektir. Bunun en ileri örneğini burjuva demokratik devrimini yapmış ileri kapitalist-emperyalist ülkeler göstermektedir. Bundan hareketledir ki feodal-burjuva bir toplumsal sistemde feodalizm dahi tasfiye etmeyen, edemeyen bir ulusal burjuva önderlikle (ayrı devlet kurmay demokratik talebi karşılansa dahi) bu devletin niteliği burjuva demokratik dahi olamayacak, tam tersine hızla emperyalizmin yarı-sömürgeci durumuna dönüşecektir. Zira yarı-feodal sosyo-ekonomik yapı korunuyordu. Bu bağlamda devrimci savaş sürecinin kısmi demokratik kazanımları da kadınlar için bel-kilerden kazanamayacak anılar olacaktır.

Kadınların kurtuluşunun insanlığın kurtuluşuna kilitli olduğunu; bunun da ancak özel mülkiyet dünyası ve sınıfların ortadan kaldırılmasıyla mümkün olacağını ifade ettik. Bundandır ki ulusal demokratik taleplerin kelimenin gerçek anlamında çözümlenmesi ana yolu ancak ulusal mücadelenin işçilerin, köylülerin, emekçilerin ve de kadınların kurtuluş ve özgürlük talepleriyle eş zamanlı ve eş güdümlü bir şekilde ele alınmasıyla mümkündür. Yeni Demokratik Devrim ve Yeni Demokratik Cumhuriyet programı; anti-emperyalist, anti-feodal niteliği ve özüyle proletarya diktatörlüğünü ifade eden Demokratik Halk İktidarı şiarıyla, gerçek bir ulusal bağımsızlığın, kadınların gerçek kurtuluşunun ve işçi, köylü ve tüm devrimci halk sınıf ve tabakalarının emperyalizm, feodalizm ve komprador bürokrat kapitalizmi köklü bir şekilde tasfiyesinin yegane garantisidir.

Kadınların kurtuluş ve özgürlük çığlığı hiçbir sınır tanımaz, tanınamalıdır. Sınırların, sınıfların ve özel mülkiyet dünyasının tarihe gömüldüğü bir toplum ancak kelimenin gerçek anlamıyla insan türünün cinsleri arasında da özgür ilişkilerin düzenlenmesini sağlayabilir. Kadınların yurtseverliği, proletarya gibi enternasyonalist olmak durumundadır. Emperyalizme karşı radikal bir şekilde meydan okumalı, emperyalist sistemi yeryüzünden silmeyi hedeflemelidir. Gerçek ve köklü demokratik çözümler de sadece ve sadece proletaryanın önderliğinde feodalizmin, feodal ilişkilerin kökten tasfiye edildiği yeni demokratik devrimle, Yeni Demokratik Cumhuriyet'le mümkündür.

Kısacası, ulusal bayraklar ve ulusal şiarlar değil sadece ve sadece proletarya enternasyonalizminin bayrağı kadınların kurtuluşu bayrağıdır.

ÖNCÜ KADIN

Rojda Demir

Revizyonizme karşı mücadele

Emperyalizm, tek çatı altında biriktirdiği hakimiyet hırsıyla önüne ne geçerse ezip geçiyor. Bazen açıkça saldırırken, bazen de saldırılarını bin bir kılıfa büründürerek yürütüyor; 'demokrasi ve medeniyet taşıyıcısı' olarak işgal ettiği, yüzlerce insanı katlettiği ve sefaletle sürüklediği topraklarda bu haksızlığa ve ikiyüzlülüğe karşı direnen, ezilen halkların ve ulusların mücadelesini terörizm olarak ilan etmekle kalmayıp, ekonomik ve siyasal ambargolarla açlığa ve çeşitli yoksunluklara mahkum ettiği halklardan bu 'iyi niyetli girişimlerini' minnetle karşılamalarını bekliyor. Bazen de dolaylı saldırı araçlarıyla, yani ekonomik ve siyasal hegemonyasını kullanarak iç çatışmalar, savaşlar, kaoslar ve bunalımlar yaratarak ülkeleri kendisine bağımlı hale getirerek boyun eğmeğe zorlamaktadır.

Emperyalizm, kendini yeniden üretmek ilerieme çabası içerisinde yoluna devam ederken, kendi iktidarına alternatif olma çabası içerisinde her unsuru dikkate almakta, yakından izleyerek bu mücadele alanlarına, özgünlükleri açısından yaklaşıp stratejik politikalar ve çeşitli taktik manevralar gerçekleştirmektedir. Emperyalizm, kendisini bekleyen tehlikeyi 'komünizm öldü, ideolojiler çağı kapandı' söylemleriyle açıkça ortaya koymaktadır. Bu kadar yüksek sesle dile getirdiği ve kitlelerle devrim mücadelesine bir mesafe koymaya çalıştığı bu süreçlerde özellikle ideolojik mücadeleyi merkezine alarak kendi egemen ideolojisini geniş halk yığınlarında içselleştirmeye çalışmaktadır. Egemen sistemin bu hummalı çalışmaları karşısında radikal-devrimci bir çıkışla alternatif iktidar perspektifi taşıyan ve ezilen halkları ve ulusları sınıf mücadelesinin öznesi kılan ideolojik-politik bir hat izleyen devrimci ve komünist örgütlenmelerin kitlelerle kurduğu bağ, tayin edici bir öneme sahip olmaktadır. Emperyalizme karşı geniş halk yığınlarını örgütü bir güce dönüştürmenin en güçlü silahı, reformizme ve revizyonizme karşı ideolojik mücadeleyi esas alan canlı, dinamik bir örgütsel işleyiş olmaktadır. Bu noktada devrim ve komünizm mücadelesinin yükseldiği koşullarda egemen sistemlerin ideolojik saldırılarına güçlü bir karşı ko-yuş sergilenirken, devrim ve komünizm mücadelesinin gerilediği dönemlerde mücadeleyi zayıflatan asıl unsurun, örgütölülüklerde yürütülen iki çizgi mücadelesinde revizyonizmin ağırlık kazanmaya başladığı evreler olduğu ortaya çıkmaktadır.

Revizyonizmin önemli özelliklerinden biri, çeşitli bahanelerle sınıf mücadelesini bırakmak, zayıflatmak veya köreltmektir. Komünizm davasının yükselerek toplumsal değişim projesininin uygulandığı dönemlerin sürekliliğinin korunamayarak gerilemesinin ve egemen ideolojinin hakimiyetinin devrimci-komünist safları da etkisi altına almasının başlıca sebebi olan bu unsura karşı ideolojik mücadeleyi bilince çıkaran ve onun ışığında yürütülen Halk Savaşları, bugün emperyalizmi kökünden kazıyacak tek yol olmaktadır.

Bugün Türkiye-Kuzey Kürdistan'da da devrimci hareketlerin gerileyişinin bir parçası olarak devrimci örgütlenmelere de bulaşan revizyonizm hastalığı, proletarya öncülüğünde mevzilenen halk savaşlarının önündeki en temel engel olmaktadır. Devrimci ve komünist örgütlenmelerdeki bu gerileyişin tek belirleyicisi olarak emperyalizmin ve ona uşaklık eden egemenlerin saldırılarını göstermek ve kitlelerden koparak bir daralma sürecine girmenin temel nedeni olarak da egemenlerin kitleler üzerinde yaratmış olduğu yılgınlık ve umutsuzluk olduğunu söylemek, sorunu dışımızda tanımlayarak atl kalmamıza neden olacaktır, olmaktadır. Devrimci ve komünist örgütlenmelerdeki bu gerileğin asıl nedeni, tamamen ideolojik gerekçelere dayanmaktadır. Bugün kendi radikal örgütlenmesini bir güce dönüştürmede ısrarın önüne, yılgınlığa kapılarak sistem içi mücadele araçlarını koyan her radikal-devrimci örgütlenme, karşıtı olan egemenlerle bütünleşerek çizgisini yitirmiş olmaktadır. Genel anlamda komünizm mücadelesinin gerilediği ve bu gerilemeye paralel olarak komünist partiler içerisinde mevcut olan revizyonist kanadın güçlenerek karşı-devrimci unsurlara dönüştüğü günümüzde bu ideolojik savrılmalar karşısında en güçlü direncin adı, Maoizm'dir. Nepal'de Maoizm'in ışığında yükselen ve egemenlere korku salan Halk Savaşı, bu yönüyle en somut ve çarpıcı örnek olmaktadır.

Maoizm, günümüz koşullarında revizyonizme karşı mücadelede bilimsel ısrarının adıdır. Bu bilimsel ısrar ışığında boy veren Halk Savaşı'nın sonucu kurulacak olan Yeni Demokratik Cumhuriyet'in yaratacağı toplumsal değişim projesinin en güçlü savunucuları, sistemle olan derin ilişkileri nedeniyle revizyonizme karşı en çok direnen kadınlar olacaktır. Nepal'de yürütülen Halk Savaşı'na en yoğun katılımın kadınlarca gerçekleştirildiği düşünüldüğünde bu gerçek bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

Revizyonizme karşı yürütülen mücadelede kadınların daha aktif olması ise yeni ve tesadüfî değildir. Rosa Luksemburg'un Kautsky'nin revizyonizme kayan düşüncelerine karşı sesini ilk yükselten ve komünist saflarda bu tehlikeye dikkat çeken ilk isim olduğu bilinmektedir. Yine sınıf mücadelesi içerisinde deneyim kazanan ve iki çizgi mücadelesinde hep revizyonist çizginin karşısında yer alan Kollantai, Zetkin, Krupskaya, Çiang Çing gibi öncü kadınlar buna birer örnektir.

Parti içi mücadelede doğru ile yanlışın mücadelesinde, devrimin kazandırıldıklarının uzun süre korunması sorununda kadınlar ve sorunları da önemli bir yerde durmaktadır. Çünkü devrimler zamanında kadına toplumsal projelerle birçok konuda şans tanınırken, parti içi mücadelede revizyonistlerin hakimiyetinin olduğu evrelerde başlayan gerileme süreçlerinde kazandıklarını ilk yitirenler kadınlar olmuştur.

Bugün Nepal'den yükselen Halk Savaşı'nın emperyalizmi çaresizleştiren gücü içerisinde konumlanan kadınların somut gelişimi, Maoist kadınların umudunu büyüten en güçlü adım olmaktadır. Adım adım kazanılacak olan değerlerin korunmasında ve geliştirilmesinde kadınların ilerleyen aşamalarda daha aktif ve sürekliliği olan önder kadrolara dönüşmesi için Nepal Komünist Partisi'nin merkezi anlamda önüne koyduğu hedefler, bizim için de örnek olmakta, bu gerçek de Maoizm'in ışığında ilerleyen Nepal Komünist Partisi'ni ve onun içerisinde filizlenerek güçlenen Nepalli kadınların mücadelesini daha yakından incelemeyi, kazanımları ve henüz aşlamayan sıkıntıları irdeleyerek derinleşmeyi zorunlu hale getirmektedir.

Nasıl bir demokrasi ve merkeziyetçilik

İdeale edilmiş saf bir demokrasi yoktur. Sınıflar üstü ve sınırsız bir demokrasiden söz edilemez. Demokrasi kavramının içini boşaltarak "saf" ve sınıfsız göstermek, burjuvazi ve onun ipliğinde dokunmuş reformistlerin, kitlelerin bilincini hegemonya altına almak için uydurulmuş kocaman bir ideolojik demagoji-yalan ve çarpıtmadır. Bu, "saf demokrasi" dedikleri şey uydurulmuş soyut ve abartılı sözlerdir. Lenin yoldaşın dediği gibi "her demokrasi, toplumun siyasi düzeninin bir biçimi olarak, nihai bakımdan üretime hizmet eder ve nihai bakımdan o toplumun üretim ilişkileri tarafından belirlenir."

Oportünist ve reformistlerin iddia ettiği gibi "saf demokrasi"yi sınıflı toplum dünyasında gerçekleştirmenin imkanı yoktur. Bu, proletarya ve diğer emekçi sınıflarla feodal-burjuva sınıfları uzaştırmanın sağ oportünist teorisidir.

Sınıfların ekonomik çıkarının siyasi alandaki bir organizasyonu olan devlet olduğu yerde, yani "devlet bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki baskı aracı" ise o halde devletin olduğu yerde, hem de demokrasinin en çok geliştiği-gelişeceği sosyalist ülkelerde bile yasaklar olacaktır. Siyasi kanunların kendisi yasak demektir. Anayasanın kendisi bile yasaklar kanunudur. Daha açıkçası üst yapı dediğimiz devletin olduğu yerde yasalar ve yasaklar da olacaktır. Yoksa devlet diye bir olgudan söz edilemez. Bu bağlamda tartıştığımız sorun devletin varlığını nasıl adım adım söndüreceğiz ve bununla doğrudan bağlantılı olan "yasak" olgusunu nasıl ve ne şekilde ortadan kaldırırız, soru ve sorunları üzerinde bilinç açıklığı yakalamaktır.

Bu sorunun doğru yanıtı ise ancak doğru bir demokratik merkeziyetçilik anlayışına sahip olmakla verilebilir. Demokratik merkeziyetçilik sadece bir partinin irade ve eylem birliği için geçerli değil, bir devletin yönetilmesi için de geçerlidir. Biz programımıza ve geleceğin devletin anayasasına demokratik merkeziyetçilik ilkesini savunduğumuzu koyduk. Sınıflı toplumların; partinin ve devletin olduğu yerde demokratik merkeziyetçilik de olur. Maoistler açısından demokratik ve merkeziyetçi yan birbirinden ayrılmaz. Bu iki olgu bir madalyonun iki yüzünü oluşturur. Birinin bir dönem daha fazla öne geçmesi, diğerinin önemini ortadan kaldırmaz. Her iki yan sürekli olarak dengede duramaz. Bu, zıtların birliği yasaasına aykındır. Dolayısıyla biri bir dönem daha fazla öne geçer. Veya birisi bir dönem daha fazla önemsenmek zorundadır. Siyasi toplum yaşamında, özellikle de demokratik ve sosyalist toplumlarda devletin politik yönetim şekline ana ruhunu verecek olan temel ilkenin "demokratik merkeziyetçilik" olduğunu bir kez daha vurgulamak isteriz. Bu toplumlarda savaş koşulları hariç, diğer dönemlerde demokratik yan ağırlıkta olur-olmak zorundadır. Sözümüzü daha fazla uzatmadan "demokratik merkeziyetçilik" ilkesi denilince ne anlıyoruz/anlamalıyız sorusu üzerinde bir kez daha duralım.

Demokratik Merkeziyetçilik:

İlk bakışta demokrasi ve merkeziyetçi yanlar birbirine tezat bir şekilde görünebilir. Ama bu kavramları burjuva bilimiyle değil de MLM bilimiyle ele alıp irdelediğinizde birbirini tamamlayan öğeler olduğunu görürsünüz. Dolayısıyla biz konunun daha bir netlikle anlaşılması için bu kavramların aynı ayrı açılımını yapmaya çalışacağız.

Demokrasi nedir?

Demokrasi kavramı köken itibarıyla Yunanca'dır. Özlü ifadeyle demokrasi, "azınlığın çoğunluk iradesine bağlılığını resmi olarak beyan ve vatandaşlar arasında eşitlik ve özgürlüğü kabul eden bir iktidar biçimi" olarak tanımlanmaktadır.

T a b i -
i ki biz bunu sadece bir siyasi iktidar biçimine değil, aynı zamanda bir partiyi yönetmeye de uyarlayabiliriz. MLM'ler açısından Parti içinde de bir azınlık ve çoğunluk sorunu vardır. Partide de irade ve eylem birliği üzerinden yürüten yönetim şekli söz konusudur. Dolayısıyla bu da kelimenin geniş anlamında bir iktidar biçimidir. Fakat MLM'ler parti içi mücadelede hiç bir zaman zor yöntemini savunmaz. Ancak politik devlet sistemleri öyle değil. Kanlı-kansız, banşçıl-banşsız her türlü mücadele yöntemini içinde barındırır. Dahası devlet sistemleri özünde zoru içerir. Dolayısıyla bir parti içi iktidar biçimiyle, siyasi sistemin iktidar biçimi birbirinden hem nitel, hem de öz itibarıyla farklıdır. Birbiryle ortak yanları ve bağı var mıdır? Elbette ki vardır. Fakat bu ortak yan ve bağ özsel değil biçimseldir.

Burjuvazi ve burjuva ideologları, demokrasi tanımını ekonomik, siyasi ve kültürel koşullardan, bir başka ifadeyle toplumun sosyo-ekonomik koşullarından ayrı ele alarak soyutlar. Onu, işine geldiği gibi ve formalite bir şekilde savunup- uyguluyor. Kendi sınıf çıkarlarına dokunulduğu yerde baskı ve zulüm var. Anti-demokratik uygulamalar devreye girer. İsteddiği zaman "demokrasi" götürüyorum adı altında başka ulusların kaderlerini, topraklarını işgal yoluyla ilhak eder. Ona göre "demokrasi ve özgürlük" bir avuç tekeli burjuvazinin ekonomik-siyasi çıkarlarının garanti altına alınmasıdır. Dolayısıyla tüm yasaları bu sınıfın çıkarları temel alınarak hazırlanır. İşgal ve istila savaşlarında da görüldüğü gibi o, "demokrasiyi", amacına ulaşmak için halka ve ezilen uluslara millî baskı, zulüm ve sömürü uygulamanın bir maskesi olarak kullanır. Onun devletin politik işleyiş sistemi emekçi halkın politik faaliyetini özgürleştirmek için değil, tam tersine oldukça sınırlama ve felce uğratacak şekilde organize edilmiştir. Sözde demokratik hakları ilan edilmiş, ama bunlar formaliteyi geçmemektedir. Emekçilerin politik-sosyal haklarının hiç bir garantisi yoktur. Parlamentolar sözde vardır. Bu, tamamiyle burjuvazinin emekçi halkı kandırmak için bir maske olarak kullanılmaktadır. İstedikleri zaman bu maskeyi çıkarıp bir kenara atmaktadır. Kısacası, onların demokrasisi bir avuç sömürücü için demokrasi iken çoğunluk için zor ve baskı yöntemidir.

Ama komünistlerin savunduğu sosyalist demokrasi, burjuva demokrasinin tam tersine çoğunluğun gerçek demokrasisidir. O, ekonomik bakımdan üretim araçlarının sosyalist (toplumsal) mülkiyetine dayanır. Bu demokraside ırk, millet ve cinsiyet farkı gözetilmeden her insan "kendi emeği ve yeteneğine" göre ilkesinin geçerli olduğu ekonomik, politik ve kültürel haklardan faydalanır.

Demokrasiyle merkeziyetçiliğin doğru anlamda kavranışı, ancak ikisinin de doğru diyalektik bağıni kurmakla mümkündür. Bunu her zaman için vurguluyoruz. Bu, parti için geçerli olduğu gibi, bir siyasal toplumdaki iktidarı yönetmek için de geçerlidir

Demokrasiyle merkeziyetçiliğin doğru anlamda kavranışı ancak ikisinin de doğru diyalektik bağıni kurmaktan geçer. Bunu her zaman için vurguluyoruz. Bu, parti için geçerli olduğu gibi bir siyasal toplumdaki iktidarı yönetmek için de geçerlidir. Mao der ki "demokrasi olmadan doğru bir merkeziyetçilik olamaz, çünkü insanların düşünceleri farklıdır ve şeyleri kavrayışlarında birlik yoksa, o zaman merkeziyetçilik gerçekleştirilemez." Öyleyse merkeziyetçilik sorusunu yanıtlayalım.

Merkeziyetçilik nedir?

Bunun tanımını Mao'dan aktaralım:
"Merkeziyetçilik, kavrayış, siyaset, planlama, kumanda ve hareket birliğinin sağlanması temelinde doğru fikirlerin merkezileştirilmesidir. Buna, merkezi birleşiklik adı verilir." (Cilt 6. Sf.256)

Evet; Mao, bu tanımı parti içi yönetim için yapıyor. Ama bu tanımın kendisi bir devleti yönetmek için de geçerlidir. Çünkü Maoistler aynı ilkeyi, yani demokratik merkeziyetçilik ilkesini sadece komünist bir partinin örgütlenmesinin temel ilkesi olarak değil, geleceğin toplumun da örgütlenmesinin temel ilkesi olarak savunmaktadır. Programın 80. maddesinde ne diyor?

"Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin örgütlenmesinin temel ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. Bu, bütün yetkilerin çeşitli düzeylerdeki halk kongrelerinde toplanmasıyla demokrasiye tam anlamını verebilen ve aynı zamanda bu düzeylerdeki halk kongrelerince kendilerine verilmiş bütün işlerin merkezi yönetimini sağlayan ve halkın demokratik yaşamı için her şeyi koruyan, her düzeyde hükümetler aracılığıyla merkezileşmiş yönetimi güvence altına alabilen yönetimin halk meclislerinin elinde olması demektir. "Tüm iktidar Halk Meclislerine" şiarının en yalın ve somut ifadesi budur."

Demokrasi ve yüz fikir yasası

Mevcut tüm gerici iktidarlara çoğunluğun iradesini temsil etmektedir. Bir avuç azınlığın iradesi ve çıkarlarını temsil etmektedirler. Dolayısıyla mevcut devletlerin iktidar ve hükümetlerinin hiçbirisi demokratik bir şekilde yönetilmemektedir. Hepsi de anti demokratik gerici diktatörlüklerdir. Burjuva ideologları ve paralı kalemlşörleri emperyalist ülkelerdeki, daha çokta Batı Avrupa'daki iktidarlara demokratik olarak halkın bilincini zikretmeye çalışmaktadır. Bunun teorik demagojisini yapmaktadırlar. Ama gerçek şudur ki toplumun ancak çok küçük bir kısmını oluşturan bir avuç zenginler sınıfının yönettiği

iktidar nasıl demokratik olabilir. Nasıl azınlığın çoğunluğa bağımlı olduğu bir iktidar biçimi olabilir? Bu çoğunluğun zorla ve hileyle azınlığın iradesine bağımlılığı kendisidir. Bu da açıkça gösteriyor ki burjuvazinin iktidarda olduğu hiçbir devlet ve iktidar biçimi demokratik olamaz. Buralar demokrasiyle yönetiliyor denemez. Kendi gerici iktidarlarnı yalan ve demagoji üzerinde yönetmeye çalışan burjuvazi, elbetteki hangi sınıf ve sınıfların çıkarını savunduğunu da açıktan savunmaz. Ama biz Maoistler hangi sınıf, nasıl ve kimler için demokrasi savunduğumuzu açıktan açığa ortaya koyuyoruz. Çünkü bizim yalan ve demagojiye ihtiyacımız yoktur. Çünkü biz bilimsel ve dürüstüz. Bilimsellik, açıklık ve dürüstlük, yalan ve demagoji üzerine siyaset yapmaz. Onun siyaset tarzı bir avuç sömürücü azınlığın değil kitlelerin çıkarlarına uygun olmak zorundadır. İşte bunun için de Demokratik Halk İktidarı halk sınıf ve tabakaları için demokrasi iken, bir avuç azınlık içinse diktatörlüktür.

Azınlığın veya kişilerin düşünce ve fikirleri zorla engellenemez

Diktatörlük derken bununla bir avuç azınlığın söz hakkının da elinden alınacağını kastetmiyoruz elbette. Bu konuda savunduğumuz Yeni Demokratik Cumhuriyet programının 90. maddesi ortada: Vicdan ve söz özgürlüğü önündeki tüm engeller kaldırılacaktır! Bu, hak ve yasa herkes için geçerlidir. Herkes kendi düşüncesi ve inancı- özgürce söyleyebilecektir. Faşist ideolojiyi savunan bir insan kalıp ben faşizmi savunuyorum diyorsa savunsun. Bizim görevimiz bu ideolojiyi teşhir etmektir. Onun nesnel-sınıfsal kaynaklarını kurutmaktır. Yoksa onu iktidar sopsayısıyla ortadan kaldıramazsın.

Herhangi bir parti, kurum veya kişinin politik düşünce ve düşünün yanlışlığı-doğruluğuna ilişkin kararı halk, Mao'nun parmak bastığı 6 ilke doğrultusunda verecektir. Halk söz konusu 6 ilke ışığında doğru ve yanlış ayırt edecektir. Aslanan da halkı bu 6 ilke ışığında donatmaktadır. Aksi durumda hiçbir güç ne demokratik, ne de sosyalist iktidarı geri döndüremez-zaafa uğratamaz. Demek ki her şeyin başı halkı kazanmaktan geçiyor.

Meselenin özü gerici sınıfların, yani iktidardan alaşağı edilen sömürücü sınıfların maddi varlıklarına el koymak, onu, gelişiminin temelini oluşturan üretim araçları üzerinde özel mülkiyet edinmesini müsaade etmemektir. Farklı bir politik düşüncüyü (faşistse olsa) yasalarla ve en önemlisi de yasaklarla ortadan kaldıramayız! Aslanan o düşüncüyü meydana getiren maddi varlıkları (üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti, sınıfları, devletleri, partileri ve ulusal sınırları) or-

tadan kaldırmaktır. Tüm bunların kelimenin gerçek anlamında sağlanması için de bütün insanlığın "herkesten yeteneğine herkesten ihtiyacına göre" ilkesinin geçerli olduğu komünist topluma ulaşması şarttır. Veya dünya çapında sosyalist kuşatmanın emperyalist ve gerici dünyayı kuşatması şarttır.

Farklı politik düşünceleri yasaklarla altıtmeyi düşünmek ne demokrasi anlayışına, ne de demokrat kişiliğe sığar. Bu, tamamiyle anti-demokratik bir tutum ve iktidar olur. İktidarın adının demokratik veya sosyalist olması, onun demokratik ve sosyalist olduğu anlamına gelmez. Geçmişte görüp yaşadık. Hatta bırakalım demokratik ve sosyalist iktidarlara yaşamayı bir kenara. Şu durumda bile kendi saf- larında veya kendisi dışındaki grup ve partilerin farklı görüşlerini/faliyetlerini zorla-şiddetle bastırmaya, hatta öldürmeye kadar giden bir hareket ne kadar demokrat olabilir? Tamam, mevcut gerici-faşist diktatörlüğe karşı mücadele yürütüyor. Bu politik duruşu bakımından devrimcidir. Ama bu, onun gerçekte komünist ve demokrat olduğunu göstermez. Kendi iç muhalefetiyle kanla bastıran, dost güçlere zor kullanmayı tercih eden bir akımın demokratikliği tartışılır. Ki bu çizgi sahiplerinin yanını kuracakları iktidarın da anti-demokratik olacağını şimdiden söyleyelim. Komünistler, demokratik ve sosyalist iktidarlara, tüm burjuva demokratlar ve burjuva demokratik ülkelerden daha ileri düzeyde demokratik olmak zorundadır. Komünistlerin amacı herşeyden önce kalıcı bir şekilde sosyalist iktidarı korumak değil, onu da ortadan kaldırmak ve komünizme varmak mücadelesidir. Dolayısıyla komünistim, sosyalistim diyen her akım ve hareket "en ileri burjuva demokratik" devlet yönetimlerinden daha ileri ve yüksek düzeyde demokratik olmalıdır. Yoksa ondan farkı sadece biçimde olur. Tıpkı 1960'lı yılların sonunda karşı-devrim kampına iltihak eden bir dönemin demokratik-sosyalist devletleri gibi görünürde sosyalist, ama özünde sosyal faşist diktatörlük olmaktan kurtulamazsın.

Diğer ülkelerin tarihini bir kenara bırakalım, somut konuşalım. Üzerinde yaşadığımız siyasi coğrafyada hüküm süren faşist rejime bakalım. "Düşünceye özgürlük" kitabını dahi yasaklıyor. İnsanların kendi kafalarındaki düşüncelerini topluma açmasını-konuşmasını yasaklıyor. O da yetmiyormuş gibi yüzlerce demokrat, ilerici ve aydın insan hakkında söz konusu kitaba imza atmış diye dava açıyor. Sistemin kötü, çirkin yanlarını eleştirmeyeceksin diyor-dayatıyor. Faşizmin geçmiş örneklerini bir kenara bırakalım. Yakın tarihimizde somut bir şekilde yaşanan siyasi bir olay üzerinden tartışmayı sürdürelim: 28 Mart günü İsparta'nın Sütçüler kaymakamı Yazar Orhan Pamuk'un kitaplarının tüm kaza ve köylerde toplanıp imha edilmesi için genelge yaymılıyor. Neden ne? Neden ve amaç belli; Orhan Pamuk'un Avrupa'da katıldığı bir toplantıda "Osmanlı ve Türk devletinin Ermenilere yönelik gerçekleştirdiği soykımı ve 30 bin Kürt'ün katledildiği" gerçekliğini dile getirmiş olmasıdır. Orhan Pamuk'un dile getirdikleri tarihi gerçeklerdi. Hiçbir yalan ve demagoji ve baskının gücü bu tarihi gerçeklerin üstünü örtmeye yetmez.

Doğru düşünceye-bakış açısına sahip olmalıyız

Bir an Pamuk'un söylemlerinin gerçekleri yansıtmadığını ve bu vb. eleştiri ve değerlendirmeleri demokratik-sosyalist sistem koşulları altında dillendirdiğini düşünüp-tartışmayı sürdürüelim.

Önce doğru düşünceye-bakış açısına sahip olmalıyız. Bu konuda o dönem bu dönem tartışmasını yapmak doğru olmaz. Bu sistem altında yanlış bulduğumuz bir politikayı demokratik-sosyalist sistem altında doğru bulup uygulamak, çifte standartlıktan başka bir şey ifade etmez! Komünistler çifte standartçı bir politikayı savunmaz-uygulamaz. Burjuvazi yaparsa yanlış, sosyalistler yaparsa doğru! İlkelere denk düşen konularda kim yaparsa yapsın; aynı şeyi yapıyorsa burada öзде bir fark yoktur. Sadece biçimde bir fark vardır. O da kendilerine taktıkları sıfatlardır. "Burjuvazi azınlık, biz ise çoğunluk adına yapıyoruz" diye bir sosyalist ve komünist düşünce-siyaset savunulamaz. Kaldı ki burjuvazi de yaptıklarını "çoğunluk adına yapıyorum" diyor. Arada ne fark kaldı? Amaç ne? Kendi iktidarını yalan ve demagojiyle ayakta tutmak! Demokratik ve sosyalist iktidar sahipleri de "çoğunluk adına yapıyoruz" diyor. Onlar niye yapıyor? İktidarı "yıprat-tıkları" için. Görüldüğü gibi her ikisinin de ideolojik-siyasi özü aynı! Benim-bizim iktidarımızı lafla da olsa eleştirmeyeceksin, ona dokunmayacaksın. Dokunursan canın yanar! Gerçekleri gizleyerek devlete ve iktidara liberal davranacaksın. İnsanın kendi öz doğasına aykırı düşen politik, ekonomik, sosyal ve kültürel baskı ve sömürüye karşı çıkmayacaksın. Benim iktidarıma karşı muhalefet yürütmeyeceksin! Beni denetlemeyeceksin!

Bu politik rejimin adı ne olur? Bu, devletin, partinin veya hükümetin resmi siyasi çizgisinden farklı seslerin çıkmasını reddeden (çeşitli yasaklama ve baskılarla) burjuva ideolojisi ışığında şekillenmiş en gerici anti-demokratik yönetim şekli olur.

Kaldı ki günümüzde gerici burjuva devletler, dahası bunun en gerici hali olan faşist diktatör sahipleri dahi kendi iktidarlarnı daha iyi yönetmek ve uzun süre ayakta tutmak için bilinçli olarak muhalif (dikkat edilsin alternatif demiyoruz, muhalif diyoruz) partiler örgütüyorlar. Tek partili parlamento ve hükümet yönetimlerini tercih etmiyorlar. Onu da bir kenara bırakalım. Patronlar daha fazla kar elde etmek için aslı yöneticilerinin karşısında bir de onlara muhalif özel yönetici-denetleyici, rekabeti kızıştırıcı bir ekiple sermayelerini yönetmektedirler.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

İnanç ve bilinç

Sınıf savaşımında militanların, kadroların, daha doğru bir deyişle bulundukları konum ve görevleri ne olursa olsun örgütlü insanların yaşamlarında önemli bir konudur inanç! Devrime ve değerlere bağlılıkla özdeş tutulan bir kavram olarak kullanılan inanç, inançlı olmak; devrim-devrimci savaş karşısında kişinin duruşunu belirleyen bir nitelik halini alıyor bu şekilde. Çoğu kez bu yanıyla olumlu anlamda kullanılan bu kavramlar, bilmeden ya da niyetten bağımsız olarak ideolojik mücadelede, ideolojik gelişimde ve sınıf savaşımın bilimsel olarak kavranıp bilince çıkartılmasında yanlış ve köreltici bir tutum almış oluyoruz. Çünkü inanmak ya da inançlı olmak; tarihte insanın bilmediği, çözemediği, o gün için ulaşamadığı olgular, olaylar ya da gelişmeler karşısında ortaya çıkan bir kavramdır.

Bütün dinsel akımlarda ve öğretilerde inanç, bu haliyle baş yeri alır. Çünkü tanrı başka türlü anlaşılamaz. ona ancak inanılır. Çünkü tanrı kavranılamaz. İnsan aklı buna yetmez. Yettiği durumda tanrı göksel bir varlık olmaktan çıkar ve toplumsal bir olgu olarak yerli yerine oturur. Bu olduğunda da idealizm darbe alır, yerine materyalizm geçer. Bunun gibi günlük yaşamdaki kullanımda da inanç kavramı, bilinen, ulaşılabilen ya da beş duyu ile algılanabilen bir şeyin yerine kullanılmaz. Ancak ne zaman ki bir şeyin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğine ilişkin o anki bilgilerimiz ya da deneyimlerimiz eksik kalır, işte o zaman o şeyin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği noktasındaki beklentilerimizi ifade ederken inanıp inanmadığımızı belirtiriz.

Bu haliyle inanıp inanmamak bizim için kriter değildir, olmamalıdır. Devrim, her türlü kişisel, tarihsel ön yargının, tutuculuğun dışında MLM biliminin tahlil ettiği, neden ve sonuçlarıyla ortaya koyduğu kaçınılmaz toplumsal bir olaydır. Kişiler, gruplar ya da sınıflar tarihin hangi kesitinde olursa olsun, devrime ister inansınlar ister inanmasınlar, devrim tarihsel, toplumsal yasaların nesnel sonuçları olarak mutlaka gerçekleşecektir. Bu yüzden bizler açısından devrim, inanılacak, bu haliyle de belirsizleştirilecek bir ütopya değildir. Devrim, tarihsel-toplumsal yasaların kavranılıp, bilince çıkartılması ile bir yaşam amacı haline getirilmesi gereken bir gerçeklik, mutlaka gerçekleşecek bilimsel bir ütopyadır.

Bilim neseldir, kişiden kişiye değişmez. Oysa ki inanç görecelidir. Kişiden kişiye değişebileceği gibi, kişinin yaşamında da değişkendir. O yüzden kişinin bir gün devrime inancı bittiğinde mücadelesi de biter ve bu kesinlikle idealist bir tutumdur. Ancak tersi de öyledir. Devrime inanç duymak, devrimci mücadele salt inançlarla, nesnellği kavrama ihtiyacı duyulmadan kişiyi devrim mücadelesinde kararlı hale getirmez. Kaldı ki bu haliyle bilimsel eleştiriden yoksun ve bilinçsiz, kör mücadele pratiği sonuç alıcı olmaz. Böyle bir durumda, kendini tüketen-tıkanan bir tablo ortaya çıkar. Özgürleştirici değil, köleleştirici, tapınan kişi veya kişilerin peşinden körü körüne sürükleyici olur. Üstelik inançlar bir gün azalabilir, gevşeyebilir. Meseleye buradan bakacak olursak, böylesi bir durumda yapacak, söyleyebilecek fazla bir sözümüz olamaz.

Mücadeleyi bırakan birçok insan için sarf ettiğimiz “zaten inançsızdı” ya da “inancı bitti” gibi sözler niyetimizin aksine, bu kaçışı onaylayan ve meşrulaştıran, kendi yeter-sizliğimizin, eksikliğimizin itirafıdır. Şu da unutulmamalıdır: Devrimci savaş bu şekilde eksik kavrandığında bizlerin de inanç barometresinde belirli değişiklikler kaçınılmaz hale gelecektir ki, bu noktada gerilemenin, düşmenin mi, yoksa ilerlemenin-gelişmenin mi olacağı “şans” a kalır.

Bu haliyle bilimsel bir bakış açısıyla donanmış bireyler için değişen şartlar, koşullar vardır; koşullara göre duygu, inanç yüzdesi değil, bilimselliği kavrayan kişilerin sahip oldukları cesaretle de bu bilimsellik üzerine inşa edilmiştir. Ancak bu kişiler bilinmeyenin üzerine cesaretle gidebilir ve belirsizliklerden, puslu havalardan, tozlu yollardan usanç duymaz.

İçinde bulunduğumuz dönemde revaçta olan tasfiyecilik dalgası, tasfiyeciliğe karşı gözükten taraflarda da aşıktan olmasa da içten içe etkisini göstermektedir.

Tüm bu nedenlerle bugün için diğer görevlerimizin yanı sıra ideolojik mücadelenin önemi öne çıkmıştır. Doğrudur, ideolojik mücadele her dönem önemlidir. Kastettiğimiz mevcut şartlar içindeki önemidir. Başta saflarımızda olmak üzere dost-devrimci yapılarla olan ilişkilerimizde ve kitle çalışmalarımızda bu noktada özenli bir şekilde durmalıyız. Bu anlamıyla her türlü kararsızlık, bekle gör anlayışı, moralsizlik teorileri, “devlet güçlüdür” safasaları, “devrimler çağı kapandı” hikayelerine bilimin kurtuluş yolu ısrarla gösterilmelidir.

Buradan hareketle devletin taktik üstünlüğü; sabırlı, kararlı ve ideolojik netlikle mücadelenin sürekliliğini kavramış stratejik konumlanış pratiği ile aşılacaktır. Halk Savaşı, ezilenlerin ütöpik, sonuç almaz düşü değildir.

Sivas katliamı 14. yıldönümünde de lanetlendi

Baş tarafı sayfa 16'da...

Sivas

Sivas katliamının yıldönümünde ülkenin çeşitli yerlerinden gelen binlerce kişi, Madımak Otelі önünde düzenlenen mitingle katledilenleri andı. Katliamda yaşamını yitirenlerin yakınlarının ve ülkenin çeşitli yerlerinden Sivas'a gelenlerin katıldığı miting için sabah saatlerinde Ethem Bey Parkı ve Eğitim Sen Sivas Şubesi önünden iki farklı koldan yürüyüş gerçekleşti. Geniş güvenlik önlemlerinin alındığı ve yüksek binalara keskin nişancıların yerleştirildiği gözlenen mitingde yapılan konuşmalarda katliamın ardındaki devlet gerçekliğine işaret edilerek, katlimın hiçbir zaman unutulmayacağı vurgulandı. Kalabalığın otel önüne karanfiller bıraktığı, alkış ve sloganlarla katliamı lanetlediği mitinge yerli ve yabancı basın ilgisinin de yüksek olduğu gözlemlendi.

Dersim

Katliamın yıldönümü nedeniyle DHP, ESP, DTP, EMEP, DİSK/Genel-İş ve KESK'in de aralarında bulunduğu çok sayıda demokratik kitle örgütü 2 Temmuz günü Yeraltı Çarşısı üzerinde basın açıklaması yaparak katledilenleri andı. '2 Temmuz Sivas Katliamını Unutmadık Unutmayacağız' pankartının açıldığı basın açık-

lamasında konuşan DHP temsilcisi Murat Kur, katliamı gerçekleştirenlerin bilinmesine rağmen aradan geçen 14 yıla rağmen bulunamadıklarını belirterek, "Laik-Cumhuriyetçi diye kendilerini adlandıranlar Hrant Dink'i 17 yaşında bir çocuğa öldürttü, 37 aydını da şeriatçılara yaktırdı. 'Ülke elden gidiyor' diyenlerin feryadı sahtedir" şeklinde konuştu. Sivas katliamının aradan geçen 14 yıla ve tüm unutturma çabalarına karşın başta devrimciler olmak üzere halkların belleğinden silinmeyeceğini vurgulayan Kur, "Biliyoruz ki bir gün Sivas'ların, Maraş'ların, Dersim'lerin ve adlarını sayamadığımız günlerin hesabı sorulacak. Biz istiyoruz ki Alevilik potansiyel tehlike olarak görülsün, Cemevleri de diğer inanç evleri gibi inanç merkezi olarak kabul edilsin, zorunlu din dersleri adı altında Alevi gençlerimiz özünden koparılmaya çalışılmasın" şeklinde konuştu.

Malatya

DHP, ESP, Partizan, İHD, DTP ve EMEP üyeleri tarafından 1 Temmuz günü düzenlenen etkinlikle Sivas'ta katledilenler anıldı. Paşaköşkü Mahallesi'nde toplanan kitle, 'Sivas katliamını unutmamak unutturmayacağız' pankartı arkasında katledilen 35 kişinin resimleri ve meşaleler taşıyarak Akbay Caddesi'ne yürüdü. Burada gerçekleştirilen etkinlikte yapılan açıklamada, katliamın gerçek sorumlularının yargılanmasının ancak hal-

Katledilenler Berlin'de anıldı

Sivas'ta katledilenler Almanya'nın Berlin kentinde 2 Temmuz günü Anadolu Aleviler Birliği'nin düzenlediği yürüyüşle anıldı.

Devrimci, demokrat kurumlardan ADHK, BİR-KAR ve AGİF'in de 'Sivas'ı unutmamak' ortak pankartı arkasında katıldıkları yürüyüşün ardından düzenlenen mitingde tertip komitesinin devrimci, demokratik kurumlara söz hakkı vermeme si nedeniyle kurumlar, miting alanında katliamda yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulunarak ortak bir açıklamayı yaptıktan sonra alandan ayrıldılar.

Yürüyüş sırasında yoğun olarak ADHK ve Demokratik Kitle Örgütleri Platformu-Avrupa'nın katliamın yıldönümüne ilişkin çıkartmış oldukları bildiriler dağıtıldı.

kın haklı mücadelesi ile olacağına dikkat çekilerek, Sivas'ın ne ilk ne de son katliam olacağı vurgusu yapıldı. 'Sivas'ın hesabı sorulacak', 'Faşizme karşı omuz omuza', 'Sivas şehitleri ölümsüzdür' sloganlarının atıldığı etkinliğe semah dönümesiyle devam edildi. Etkinliğe Malatya bağımsız milletvekili adayı Mustafa Türk de katılarak bir konuşma yaptı.

Adana

Sivas'ta katledilenler DHP, Partizan, Alinteri, BDSP, ÇHKM, ESP, HÖC ve Mücadele Birliği tarafından ortak düzenlenen eylemlerle anıldı. Kurumlar 29 Haziran günü Kıbrıs Caddesi'nde 'Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız' pankartı arkasında gerçekleştirdikleri yürüyüşle Sivas katliamını lanetledi. Yürüyüş caddenin sonunda yapılan ortak açıklamanın ardından sona erdi. Kurumlar 2 Temmuz günü de Çakmak Caddesi'nden İnönü Parkı'na yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşün ardından yapılan ortak açıklamada, Sivas'ta bundan 14 yıl önce yaşanan katliamın devam ettiği belirtilerek, "Bugün de Genelkurmay yaptığı açıklamalarla, 'refleks' çağrılarla Türk ve Kürt halkları arasında bir çatışma ortamı yaratmak istemekte ve yeni katliamlara zemin hazırlamaktadır. Buna izin vermeyelin" denildi.

HALKIN GÖZÜYLE

‘İYİ ÇOCUKLAR’ ve YARGI

SORULAR

1- İstanbul'da cephanelik olarak kullanılan gecekonduyun ortaya çıkmasının ardından tanınık bazı isimler tekrar gündeme geldi. Bu olayda birçok asker kökenli ve henüz görevde olan birçok kişinin ismi ile birlikte adı Hrant Dink katliamında da geçen JİTEM kurucusu Veli Küçük'ün de ismi geçiyor ancak ona yine dokunulmuyor. Sizce bunun nedeni nedir?

2- Şemdinli'de bombanın patladığı yerde mahkemenin inceleme yapması güvenlik gerekçesiyle engellendi, zaten astsubayların yargılanmaması için başından beri her türlü oyun oynandı. Güvenlik bölgesi ilan edilen Hakkari'de askeri yoğunluk üst seviyede iken hukukun işlemlerini engelleyecek derecede güvenlik tehdidi oluşturan durum nedir sizce?

Cevat KESKİN

Cevat Keskin

1- Öncelikle Türkiye'de gerçek iktidar sahiplerini, derin devlet olarak nitelenen bir yapı olarak söylemek gerekiyor. Türkiye'de gizli kalmış, karanlık kalmış pek çok provokasyonun, sosyal olaylara yön veren bir takım provokatif eylemlerin kesinlikle kontrgenilla denilen, çoğu ülkede gladyo olarak adlandırılan gizli bir örgütlenmenin işi olduğu biliniyor. Akılnı çalıştırabilecek mantıklı bir vatandaşın polis-sivil faşist güçlerin uyumlu ittifaklarının ürünü olduğunu görebilmesi mümkündür. Veli Küçük'ün dokunulmazlığı da aslında bu yapılanmanın meşruluğu nedeniyle oluyor. Yargı zaten askeriye yi bir tabu olarak gördüğü için, yani devletin kut-sal bir basamağı olarak adlandırdığı için bu olayların üzerine gidemiyor.

2- Şemdinli'deki bomba olayının üzerine gidilmemesi, failerin artık serbest bırakılma durumuna gelmesi,

Hakim TOKMAK

şu anda askeriye nin hukuk üzerindeki, adliye kurumları üzerindeki psikolojik etkisini açıkça gösteriyor. Yakın zamanda da Şemdinli'deki failerin serbest bırakılacağı kanısındayım.

Hakim Tokmak

1- Şimdi gecekondu olayı zaten bilinen bir şeydir. Yıllardır devletin tutumu, çetelerin oluşması bilinen bir şeydir. Bilmek için profesör olmaya gerek yok. Zaman zaman bazıları bu merkezi vuruşlardan yararlanıyor. Bunların Türkiye'den temizlenmesi, sonunun gelmesi için sivil bir anayasaya ihtiyaç vardır. Onun dışında devrimci sol cephele rin birleşmesi, gerçek bir demokrasi ile karanlık güçler yıkılır. Ancak Türkiye'de bu durumda bunu yapmak mümkün değildir. Çünkü dikkat ederseniz CHP- AKP bloklaşması olduğu zaman, Kürt sorunu veya devrimci demokrat soruna geldiği zaman bunlar birleşiyor.

Hüseyin ÇAKIROĞLU

Bunların üstüne gitmek için halkın son süreçte bağımsız devrimci demokrat adayları desteklemesiyle bir nebze de olsa karanlıklar açığa çıkartılacaktır.

2- Şemdinli olayı da bire bir Genelkurmay ile ilişkilidir. Dünyanın hiçbir yerinde bu tarz şeyler olmamış, olmuyor. Sen bir katliam yapacaksın, katliamlara da iyi çocuk diyeceksin. Bir Genelkurmay'ın ne kadar ilişkisi var bunu düşünmek lazım. Çete olduğunu hemen belli ediyor.

Burcu Akıyıldız

1- Türkiye'de gündemi oluşturan her iki olayda da aynı ismin geçiyor olması elbetteki şüphe uyandırıcı. Belirli güçler kaos yaratmaya çalışarak halklar arasında çatışma yaratarak gündemi değiştiriyorlar. Mesela ücretlerin düşük olması, hayatın pahalılığı gibi. Bizleri gerçek yaşamdan uzak tutmaya çalışıyorlar. Belli isimler de maşa olarak kul-

Fethullah TOKMAK

lanılıp asıl suçlular korunuyor.

2- Biraz önce de belirttiğim gibi bu yollara başvurarak asıl suçluları koruyorlar. Böylece bu olayların ucunun devletin içindeki güçlere uzanması, hatta ta kendisi olması gibi gerçekleri saklamak için yargıyı bundan muaf tutarak üstünü kapatmaya çalışıyorlar. Ama kimi kime şikayet edeceksin.

Hüseyin Çakiroğlu

1- Aslında bunlar yıllardan beri anlatılan şeyler. Susurluk'ta ortaya çıkmıştı ve devlet üzerini örtmeye çalışmıştı. Sedat Bucak'a o dönem milletvekili dokunulmazlığı olduğu için dokunulmadı. Yine o dönemde Veli Küçük, Mahmut Yıldırım gibi kişilerin de adları çıkmıştı. Onların dokunulmazlıkları olmadıkları halde yine dokunulmamıştı. Çünkü onlar bu sistemi ayakta tutanlardır. Bu yüzden devlet bunları hep savunacaktır. Şimdi tutuklananlar da ya-

kında serbest bırakılır.

2- Onlara dokunmamak gerekiyor. Yaşar Büyükanıt'ın "iyi çocukların" aslında bunu anlatıyor. Bu yüzden bunun da üzerinde pek durmazlar, durmayacaklar da. Devletin kendi işidir bu.

Fethullah Tokmak

1- Sözlerime Hrant Dink cinayeti ile başlamak istiyorum. Bu davada adı geçen şahıslar Rakel Dink'in de dediği gibi bir bebektir ve bebeklerden katil ürettiler. Yani deyim yerindeyse bunlar kasabın ötünderi kedilerdir. Önemli olan kasabı bulmak. Kasap kimdir? Bildiğiniz gibi JİTEM, TİT, MIT gibi devletin gizli kuruluşlarıdır. Askerden çeşitli sebepler gösterilerek birşekilde uzaklaştıran kişiler sivil halk içinde çeşitli işler yaparak, bir özel güvenlik şirketi açarak -hep emniyet kökenli kişilerdir- geçiriyorlar. Ve bu kişiler devletin bir numaralı isimleridir. Bu olaylar herkesin bildiği gibi onlar tarafından işlenmektedir. Bunu devletin en yüksek mercileri de biliyor. Ama saklıyorlar.

2- Şemdinli'deki olayı iki cümlele sığdırabilirim. Yine asker kökenli-diren yapan şahıslar. Kasap da belli, kediler de.

YÖNELİM

Kazım Cihan

Örgüt

Sınıflı toplumlarda her bir sınıfın, ortak amaçları doğrultusunda bir araç, irade ve eylem birliği olarak yaratılan ve tarihsel, zorunlu bir silah olan örgüt, aynı zamanda bir hiyerarşi ve hukuku da içerir. Aynı amaçlar için bir araya getirdiği insanlar ne tek tip tir, ne de olayları yorumlayış ve kavrayışları aynıdır. Bu anlamda ortak amacın ve onun ideolojisinin yönlendirdiği demokratik merkezietçi, katılımcı, merkezileşmiş bir irade her durumda şarttır. Birlikteliği sürdürmek için bu şarttır. Zaten birlik, kendisi gibi olmayanlarla saptanmış ortak bir iradedir.

Her zaman mücadele yoluyla ilerletilmek durumundadır. Bir yönüyle burjuva olan tüzüük, Lenin'in deyimiyle örgütün üyelerine güvensizliğini de içerir. Kurallar saptamasının, herkesi buna uymaya çağırmasının, yapmayanları nasıl ele alacağını belirlemesinin nedeni budur. Örgüt, ortak bir amaç doğrultusunda Tanrıya bağlı kullar değil, bilinç ve irade ile birleşmiş özgür bireyler kolektiftir. Tam da böyle olduğundan, insanın zincirlerinden koparılmasının, bilinçli dinamik rolünün, inisiyatif ve kişiliğinin etkin-üretken kılınmasına yol açar. Tebaalaştırmaz, mütileştirmez, insanlaştırrır. Tabii bu komünist amaca bağlı, hiçbir şekilde onun önüne çıkartılmayan, kendi başına bir amaca dönüştürülmeyen komünist bir örgütte, yine bazı problemler kaçınılmaz olsa da, böyle olabilir. Amaç, buna uygun araç ve bu temelde eylemin içeriği her örgütün niteliğini belirler. Mücadelesini yönlendirir. Amaç-arac bütünelliği (komünist açıdan) yoksa örgüt beladır. Zaten bir yönüyle kaçınılmaz olarak kirli olan yanın tüm amacı yemesidir. Yabancılaşma sopasıdır. Sicilya Mafi'a'sının tarihi öğreticidir. Her tür cütecilikten kökten kopmak için bu tecrübe iyi ele alınmalıdır. Pragmatizm, ekonomizm ve emekçilerin değil dar grup çıkarlarının yönlendirdiği örgüt, ancak bir yozlaşma, yabancılaşma abidesi olabilir. Böyle örgüt çeteler savaşıyla insanlarını mahveden bir gıyotin, halka da yönelen bir kılıç olur.

Yoldaşına tahammül etmeyen bir anlayış, halka asla edemez. Halkın iktidarı beyanı yetmez, bugünden ona nasıl bakıyorsun, bunun pratiği önemlidir. Yoldaşları, dostları, halkı, dünyayı değiştiren bir özne mi, yoksa sürü, bir nesne olarak mı görüyorlar meselesini ayırtırmak zor değildir. Özne olması gereken bu güçlere konuştuklarında, eleştirdiklerinde en hafif deyimiyle "çeneni kapat ve sadece uy, yoksa..." denildiği ve hele bir de şiddete maruz bırakılıp, düşman ilan edildikleri bir örgüt pratiği, etiketi ne olursa olsun bir zalim faaliyettir. Halkın çıkarları bir kenara bırakılıp, imtiyazlı efendiler topluluğu şeklinde hareket edildiğinde, devrimciler de bu duruma düşebilirler.

Yoldaşına, halka tokat atan-hakaret eden, onurunu-kişiliğini zedeleyen, bugün de, yarın da ancak idam taburları, infaz timleri, gardiyanlar taburu, jurnalciler ekibi (objektif olarak) yoluna çıkabilir. Komünizme değil! Peki bu noktada hatalar yapan, amaç ve eyleminin içeriği genelde böyle olmayıp, ama kirli yöntemler de barındıran, nitelik olarak devrimci güçlere yanlış çizgilerinden ötürü karşı devrimci mi diyeceğiz? Kesinlikle hayır. Bu, yanlışla karşı ideolojik mücadele değil, düşmana objektif olarak hizmet edecek, kaba bir saldırı ve damglama olur. Bunu yapmamalı ama faal ideolojik mücadeleyi, değiştirme sorumluluğunu da asla unutmamalıyız.

Yani keramet hangi örgütün (ya da kişinin) ne isim taşıdığından değil, icraa ettiği pratikte, uyguladığı çizgidedir. Örneğin, muhalefeti sevmeyen, onu bastırarak iktidar hegemonyası kuran (ki her zaman objektif olarak vardır) bir örgüt, proletaryanın davasına hizmet eden bir örgüt değildir (ya da devlet). Burjuva insan hakları açısından bile sorunlu, halka karşı vicdansız, düşmana dahi yapılmaması gereken işkence, onur kırıcı, insani olmayan suçlara bulaşma gerici rejimleri yeniden üretme çizgisidir. Kitlelerin, yoldaşlarının söz ve karar sürecinden dışlanması pratiğine sahip bir örgüt ve devlet, adı ne olursa olsun gerici hegemonik üretim alanları sahası içindedir demektir.

Devrim eskiye benzeyemez, onun köklü süpürülmesi eylemidir. Muhalefeti kesen iktidar kılıcı, eskinin kılıcıdır. Fikirleri yasaklayan ve bastıran operasyon, eskinin operasyonudur. Düşünceyi yasaklayan tıpkı bir 141-142 ceza kanunları cenderesidir. Düşman yapınca kötü, "devrim" adına yapınca böyle şeyler iyi olmaz. Halk içerisinde ideolojik mücadele değil, tahammülsüzlük-bastırma-hakaret-suçlama hiçbir gerekçeyle meşrulaştırılmaz. İktidar için iktidar, örgüt için örgütün komünizm ideolojisinde yeri yoktur. Başka türlü, örgüt amacı, kirli siyaset teoriiyi, zalimlik komünist etiği, mücadeleyi insanı olan her şeyi yer. Örgüt, önderlik, komünist ideolojinin, amacın önüne geçemez. O komünist amaçlara ulaşmada kesinlikle amaca uygun olması gereken bir araçtır. Bunları söylerken şunu da belirtmeliyiz ki, anarşist olanı da dahil, her örgütün ruhunda kaçınılmaz bir hiyerarşi vardır. Otorite vardır. Binilçli, amaca uygun ele alınmak durumundadır. Hizipler, gizli işler, entrikalar en çok demokratik olmayan ortamların evladıdır. Panzehir, bilimsel açıklıktır. Demokratik merkezietçilik temelinde katılımcılıktır. İrade ve eylemde birlik ve iki çizgi mücadelesinin uygulanması... Devrim için gönüllü, bilinçli seferberlik böyle sağlanır. Kadrosunu, aktivistini, kitlelerini karar sürecine katmayanlar, herkes baş sallasa bile kararlarını etkin uygulama şansına sahip olamazlar. Kendisinin iradesini katamadığı bir karar ve siyaseti kim içten coşku ve heyecanla uygulayabilir ki? Belki psikolojik basınçtan ötürü yanaymış gibi yapabilir, hatta şak şak alkışları da çalabilir ama gerçek hiç de öyle değildir. Kişileri siyasette etkin kılmak, dayatma ile değil, katılımcılıkla olur. Bağımsız kişilik ve inisiyatiflerine saygı, sınırlayan zincirleri kırmak ile olur. Elbette merkez olacak ama bu dayatılmış değil, benimsenmiş, tekelci değil görevleri dağıtan, kasıcı değil görev bölümü yapmış, yoldaşlarına imtiyazcı olmayan liderliktir. "Emir demi ri keser" şeklinde işleyen değil, komünizm için kitlelerin gereksinim duyduğu liderliktir, örgüttür.

Gerici dalaşın büyüdüğü Irak'ta direniş sürüyor

ABD'nin 20 Mart 2003'te Irak'ta giriştiği demokrasi maskeli açık emperyalist işgal, bölgedeki diğer gerici güçlerin de kendi çıkarları doğrultusunda oyuna katılmaları ile Irak halkı için daha da büyük bir katliama dönüşmüş durumda. Madal-yonun bir yüzünü Irak halkına uygulanan bu katliam, işkence ve köleleştirme saldırıları oluştururken, diğer yüzünü ise ABD ve diğer işgalci güçlerin üst üste yığılmış askeri kayıpları oluşturuyor.

ABD, Irak'ta 1 ay içinde

83 askerini kaybetti

İşgalin başından bu yana Irak'taki direniş karşısında kayıplar veren ABD ordusu, bu yılın Haziran ayı içinde 83 askerini kaybetti. Böylece ABD açısından işgalin askeri kayıp bilançosu –resmi rakamlara göre- 3 bin 600'e ulaştı. Kuşkusuz ki Irak'ta ölen işgalci ABD askerlerinin sayısı

bunun çok üzerinde. 2004 yılı sonlarına doğru Iraklı direnişçilerin internette dolaşan videolarında bir direnişi bu durumu şöyle özetliyordu: "Onların elinin altındaki medyanın verdiği rakamlara inanmayın. Gerçek hezimetlerini, kayıplarını dünyaya göstermek için daha çok kameramız olmasını isterdik".

ABD ordusu yeniden

Sadr güçleri ile çatışıyor

İşgalin ardından Irak'ta en çok konuşulan isimlerden biri olan ve Irak'taki nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan Şii'lerin önde gelen dini liderlerinden Mukteda Es Sadr, yeniden Irak'ta boy göstermeye başladı.

ABD ile uzlaşmalar ve çatışmalar şeklinde süren dalgalı bir ilişkiye sahip olan Es Sadr, ABD'nin kendisine yönelik operasyonları nedeni ile uzun süredir gizleni-

yordu. Geçtiğimiz ay yeniden Irak'ta ortaya çıkan Sadr güçleri ile işgalci güçler arasındaki çatışmalar şiddetleniyor. 19 Haziran'da İngiliz askerlerinin Sadr semtine saldırımları sonucu çıkan çatışmalarda tamamı sivil 36 kişinin öldüğü, yüzlerce kişinin yaralandığı belirtiliyor.

Sünni ve Şiilere yönelik gerçekleştirilen intihar saldırılarının son bir ay içerisinde yüzlerce can aldığı Irak'ta, geçtiğimiz günlerde Şiiler tarafından kutsal kabul edilen Askeriye türbesine yapılan saldırının ardından Irak Birleşik İttifakı lideri ve İslami Yüksek Konseyi başkanı Seyyid Abdulaziz El-hekim'in çağrısı ile toplanan binlerce kişi Hz. Ali Türbesi'ne yürüyerek, kukla hükümete ve saldırıları gerçekleştirdiklerini öne sürdükleri Sünnilere ve Saddam yanlılarına tepki gösterdi. Iraklı istihbarat yetkilileri ise ülkede intihar saldırılarının Sünni ve Şiiler tarafından yapılmadığını, bu saldırıları, ülkeyi bölmek isteyen güçlerin tertiplediğini kaydediyor-

lar.

Talabani: Çin'den ucuzla

silah alıyoruz

Irak Devlet Başkanı Celal Talabani 22 Haziran'da Çin'e giderek, Başbakan Wen Jiabao ile görüştü. Talabani, dönüştürme maniy'e de yaptığı açıklamada; "Siz bir sır açıklayacağım: Çin'e yaptığımız ziyaret sırasında avantajlı fiyata silah alıma na yönelik anlaşma imzaladık" dedi ve yine ziyaret esnasında 600 Iraklı bilimcinin Çin'de eğitim görmesi konusunda da muhtabakat sağladıklarını söyledi. Ziyaretin bir diğer önemli sonucu ise; Çin'in, Irak'ın borçlarını ertelemesi ve TC'nin Güney Kürdistan'a girmesine karşı olduğunu duyurması oldu.

Filistin topraklarında siyonist postallar

Hamas ile El Fetih arasındaki çatışmaların sürdüğü Filistin'de, Hamas'ın Gazze'de kontrolü ele geçirmesinin ardından İsrail'in bölgeye saldırması, ülkedeki iç çatışmaları derinleştiriyor. Zira İsrail Gazze şeridinde saldırırken, bu bölgenin denetiminin Hamas'ta olmasının tehlikeli olduğunu declare etti ve El Fetih'i desteklediğini, El Fetih'e silah da dahil gerekli her türlü yardımı yapacağını duyurdu.

İsrail-El Fetih ittifakı

Son bir hafta içerisinde onlarca kişinin yaşamını yitirdiği, yüzlerce kişinin de yaralandığı Filistin'de, Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas, Batı Şeria'da Selam Feyyad başkanlığında olağanüstü hal hükümeti kurduğunu açıkladı. Hamas, Feyyad hükümetini tanımadığını belirterek, İsrail ise Feyyad hükümetini resmen tanıdığını ve bu hükümete yardım etme kararı aldığını ilan etti. Bu doğrultuda harekete geçen İsrail, Hamas'ın hükümete

gelmesinden bu yana topladığı ancak aktarmadığı Filistin'e ait 700 milyon dolar dolayında vergi ve fon gelirlerini serbert bıraktı.

25 Haziran günü Mısır'da Mahmud Abbas ile görüşen İsrail Başbakanı Ehud Olmert, hapisnelerindeki 250 El Fetih militanının serbest bırakılacağını ifade ederek, "İsrail'in yanında, başkenti Kudüs olan bağımsız bir Filistin devletinin kurulması amacıyla belirlenecek bir takvime göre ciddi siyasal görüşmelere başlayalım, bu tarihi fırsatı kaçırmayalım" diyerek, Filistin'e yönelik böl-parçala-yönet politikasını bir adım daha ileri taşıdı.

Filistin topraklarında

Siyonist postallar dolaşıyor

Filistin'de El Fetih ile Hamas arasında süren çatışmalar fırsat bilen İsrail bir yandan El Fetih'e oynayarak ülkedeki direniş cephesini bölmeyi amaçlarken, öte yandan Hamas'ın denetiminde olan Gazze Şeridi ile El Fetih'in kontrolünde olan Batı Şeria'ya girdi. Gazze'yi ablukaya alan İsrail ordusunun saldırısında 14 Filistinli yaşamını yitirken, onlarca kişi de yaralandı. Batı Şeria'daki çatışmalarda da 1 Filistinli yaşamını yitirdi, 7 Filistinli yaralandı.

Ortadoğu Dörtlüsü

Kudüs'te toplandı

Ortadoğu Dörtlüsü (ABD, AB, BM, Rusya); İsrail, Filistin, Mısır ve Ürdün devlet başkanlarının Mısır'ın Şarm El Şeyh beldesinde gerçekleştirdikleri toplantının ardından, 25 Haziran günü Kudüs Zirvesi'nde bir araya geldi.

ABD konsolosluğunda gerçekleştirilen zirvede, Tony Blair'in sözcü olarak atanmasının yanı sıra önümüzdeki süreçte izlenecek Filistin politikasının rotası çizildi.

Öte yandan 29 Haziran günü El Fetih lideri Mahmud Abbas'la görüşen Fransa'nın çığeği burnunda sağcı cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, "Başınızı istiyoruz. Barışın garantisiniz, bu açık" diyerek Abbas'a desteğini ortaya koydu.

Ortadoğu Dörtlüsü'nün yeni baş elçisi Tony Blair!

Bir süre önce görevini Gordon Brown'a devreden İngiltere Başbakanı Tony Blair'in yeni görevi ABD, BM, AB ve Rusya'dan oluşan Ortadoğu Dörtlüsü'nün sözcülüğü! Blair'in, 10 yıllık başkanlığı döneminde Filistin ve Ortadoğu halklarına olumlu anlamda hiçbir şey vermediği, İsrail

devleti ile ilişkileri daha da derinleştirdiği ve bu doğrultuda İsrail tarafından sevilen İngiliz Yahudi Lord Levi'yi Arap bölgesine temsilci olarak atamış olduğu hatırlandığında; Ortadoğu Dörtlüsü'nün Ortadoğu halkları için hiç de iyi planlara sahip olmadıkları görülecektir.

İsrail'in yakın dostu olan Blair'in ilgi alanları ABD başkanı George Bush ve Fransa'nın yeni cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'ninkilerle aynı: Filistin yönetimi lideri Mahmud Abbas'ı güçlendirmek, Hamas'a şiddetli bir darbe indirmek, Amerika'nın müsterisi Arap ülkeler Mısır ve Ürdün'ü cezbtmek ve mahkumların serbest bırakılması gibi göstermelik bazı tavizler için İsrail'e baskı yapmak. Oysa ayrımcılığı derinleştirmeye, İsrail'in yerleşim birimleri ve güvenlik duvarı gibi zor sorunların çözümünden kaçınmaya yönelik bu politikayla adil bir çözüm üretilemez. ABD, kendisi ve İsrail'in şartlarında kısa vadeli çözüm istiyor. Tony Blair'le de, kendi arzularının peşinde olan bir kişi bulmuş oldular. İsrail'in, Blair'in sözcü seçilmesinden memnuniyet duyduğunu açıklamasının arkasında yatan neden başka ne olabilir ki?

Filistinli, Iraklı çocukların kanları ile ellerini yıkamış olan Blair'in sözcüsü olduğu Ortadoğu Dörtlüsü, Filistin sorununa "çözüm anahtarı" olarak ortaya çıkmıştı. "Çözüm anahtarı" olup olmadığı ya da gerçek amacının ne olduğu, eski temsilci James Wolfensohn tarafından dahi ifade edilmişti. Wolfensohn, Hamas'ın seçimleri kazanmasının ardından Filistin'e uygulanan ambargoya tepki göstererek, Ortadoğu Dörtlüsü'nün Filistin politikalarını sert bir şekilde eleştirmiş ve görevinden istifa etmişti.

Yine Birleşmiş Milletler (BM) Ortadoğu Özel Temsilcisi Alvaro De Soto da, görev süresinin dolduğu 14 Haziran 2007'de yaptığı açıklamada Ortadoğu Dörtlüsü'nün Filistin politikasını şu sözlerle eleştirmişti: "Ortadoğu Dörtlüsü ortak bir belge olan barış için yol haritasının klavuzluğunda müzakere ortamı sağlayan bir grup olmaktan çıkıp işgal altındaki bir halkın özgür seçimlerle göreve gelmiş hükümetine yaptırımlar uygulayan ve diyalog için ulaşılması güç önkoşullar koyan bir kuruma dönüşmüştü".

ABD ve İngiltere, Irak'a ambargo hazırlığında

ABD, İran ile süren nükleer restleşmede İran'a geri adım atılabilmek ve boyun eğdirebilmek için yeni bir tasarıyı BM'ye kabul ettirme hazırlığında. ABD'nin söz konusu tasarısı, İran'ın deniz ve hava yolu ticaretini engellemeyi öngörüyor.

Reuters ajansının ele geçirdiği ve İngiltere tarafından hazırlandığı belirtilen tasarı, İran'a ait ticari gemilerin yabancı kara sularından geçişine yasak getirilmesini öngörüyor. Tasarı ayrıca yine İran'a ait ticari hava taşıtlarının da yabancı hava sahalarına girişine yasaklama getiriyor. ABD ve İngiltere'nin amacının bu tasarı ile İran'ın nükleer faaliyetleri için gerekli lojistik desteği engellemek olduğu öne sürülse de, işin bir diğer yönünü ise İran'ın petrol satışını engellemek oluşturuyor. Zira günde 3 milyon 850 bin varil petrol üreten İran, bu petrolün 2 milyar 400 milyon varilini tanklerle deniz yolundan ihraç ediyor. Tasarının kabul edilip uygulanması, İran'a gıda, tıbbi malzeme gibi birçok maddeden girişini de engelleyecek.

Petrol zengini İran'da benzine kota

İran Petrol Bakanlığı, yüzde 25 zam yapılmış olan benzine kota konulduğunu duyurarak, kota uyarınca motosikletlere aylık 30, özel araçlara 100, tam gün çalışan taksilere 800, yarım gün çalışan taksilere 600, devlet araçlarına da aylık 300 litre benzin verilecek. Bunun dışında benzin almak isteyenlere normalin üzerinde fiyat uygulanacak. Kota haberi üzerine benzinlik önlerinde uzun kuyrukların oluştuğu ülkenin bazı noktalarında karara tepki gösteren İranlılar benzinliklere saldırarak ateşe verdi.

Dünyanın dördüncü büyük petrol üreticisi olan İran, rafineri eksikliği nedeniyle kullandığı benzinin yüzde 40'ını ithal ediyor. Geçen yıl ithal edilen benzine 5 milyar dolar ödeyen İran, bu yıl bütçeden benzin ithalatı için 2,5 milyar dolar ayırdı. Günlük 75 milyon litre benzinin kullanıldığı ülkede, benzinin litre satış fiyatı son zamlarla birlikte 21 YKr olmuşt.

G8 Zirvesi: Bir Sahtekarlık ve Sirk

John Pilger

Yoksulluğun azaltılması? Söz konusu bile değil. Bu maskaralık neo-liberalizm denen modern emperyalist ideolojiyi desteklemektedir. İktidar "serbest piyasaya" veya azgın kabadayılının savaş politikalarına değil, hal-ka aittir. London Observer gazetesinin 12 Haziran tarihli sayısının ön sayfasında Afrika'nın 55 milyar dolarlık borcuna dair anlaşmanın "milyonların zafe-ri" olduğu ilan edildi.

"Milyonların zafe-ri" ifadesi, "Yann 280 milyon Afrikalı, hayatlarında ilk kez size veya bana tek bir kuruş borçlan olmaksızın uyanacaklar..." diyen Bob Geldof'tan bir alıntıdır.

Okuyucunun nefesi Geldof, Bono, Observer ve diğerlerinin acımasız safsatalarıyla çoktan kesilmediyse; bu ifadenin manasızlığı mutlaka nefeslerini kesecektir. Afrika'nın emperyalist talanı ve trajedis, önümüzdeki ay İskocya'da, G8 liderlerinin yaranna, sirklin tellalları, yani ana akım medya ve "şöhretleri" tarafından kandırılacaklar için bir sirke dönüştürülecek.

Ana akıma karşı popüler şöhretler tarafından yürütülen haçlı seferi yanılsaması -ısyanın işlenmiş, kontrol altında tutulan görünümü- öfkenin büyük siyasi hareketini zayıflatmaya hizmet etmektedir. Art arda düzenlenen zirvelerde G8'in tek bir kayda değer "sözü" bile tutulmadı ve "milyonların zafe-ri" de bunlardan pek farklı değil.

Bu bir sahtekarlık, gerçekte Afrika'daki yoksulluğu azaltmanın önünde bir engel. Tamamen Dünya Bankası ve IMF tarafından empoze edilecek berbat ve gözden düşmüş ekonomik programların şartına bağlı olan "paket", "seçilen" ülkelerin daha da yoksulluğa gömülmesini garanti edecek.

Blair ve Mali İşler Sorumlusu Gordon Brown ve George Bush'un bunu desteklemesi şaşırtıcı mı -hatta Beyaz Saray tarafından bile "kilometre ta-

şı" olarak adlandırıldı? Onlar için bu; ünlü, toy ve budalalar tarafından hazırlanan önemli bir paravan. Blair hakkında fikirlerini söyleyen Geldof, Bush'u yoksulluğu önleme konusunda "tutkulu ve samimi" biri olarak tanımlıyor. Bu sahnenin gerisinde zorba iktidar, milyonları yaşamını, totaliter şirketlerin ve dünya kaynaklarını kontrol edenlerin çıkarına olacak şekilde "tekrar düzenleyebilecek".

Herhangi bir komplo teorisi yok; hedefler bir sır değil. Gordon Brown bunu verdiği her demeçte söylüyor, liberal gazeteciler ise bunu görmezden gelerek Maliye'nin uydurdıklarını tercih ediyor. G8'in "milyonların zafe-ri" ilan eden tebliği gayet açıktır. "HIPC Borçlarının Silinmesi İçin G8 Önerileri" adlı bir bölümde, yoksul ülkelerin borçlarının silinmesi işleminin, ancak "brüt yardım gelirlerini siliyecek borç oranında ayarladıkları" zaman gerçekleştirileceği ifade ediliyor. Yani başka bir deyişle, aldıkları yardımlar, siliyecek borçlar oranında azaltılacak. Böylece ellerine hiç bir şey geçmeyecek.

İkinci fıkrada yoksul ülkelerin "özel sektör gelişiminin teşvik edilmesi"ni ve "hem yurtiçi, hem de yurtdışı özel sektör yatırımlarının önündeki engellerin kaldırılmasını" garanti etmelerinin "önemli olduğu" ifade ediliyor. Observer tarafından iddia edilen "55 milyar" dolar eksile eksile 18 ülkenin hepsi için toplam 1 milyar dolara kadar geriliyor. Bu da büyük ihtimalle yarıya düşürülecek -borç ödemelerinin altı günlük bedelinden daha düşük bir değere inecek; çünkü Blair ve Brown IMF'nin bu "silme" işleminde kendi payını kendine ait büyük altın stoklarını satarak ödemesini istiyor, ancak "tutkulu ve samimi" Bush buna "hayır" dedi.

Bahsi geçmeyen konulardan ilki bu altınların aslen Afrika'dan yağmlandığıdır. İkinci konu ise borç geri ödemelerinin gelecek yıldan itibaren ciddi bir oranda artacağıdır, 2015'e kadar iki katından fazla artacak. Bu kesinlikle "milyonların zafe-ri" değil, milyonların ölümüdür.

Hali hazırda Afrika'ya yapılan her bir dolarlık yardım için Batı bankala-

rı, kurumları ve hükümetleri için 3 dolar geri alınıyor ve bu tutar çok uluslu şirketlerin geri kazandığı kârlarından da sayılmıyor.

Kongoy'u ele alalım. Hepsî G8 ülkelerinde yerleşik otuz iki şirket, deren yoksulluğun pençesindeki bu mineral zengini ülkenin sömürülmesini yönetiyor. 200 yıllık emperyalizm "davasında" şimdiye kadar milyonlar can verdi. Fildişi Sahilleri'nde üç G8 şirketi, ülkenin ana kaynağı olan kaka-o işleme ve ihracatının yüzde 95'ini idare ediyor. Uzun süredir Afrika'da bulunan İngiliz şirketi Unilever'in kârlarının toplamı, Mozambik'in GSMH'den üçte bir oranında fazladır. Amerikan şirketi Monsanto - genetik mühendisliğiyle adı kötüye çıkmıştır- Güney Afrika'da ülkenin başlıca yiyecek kaynağı olan mısır tohumu üretiminin yüzde 52'sini kontrol etmektedir.

Blair'in, Afrika halklarına zımk vermeye niyeti yok. St. Andrews Üniversitesi'nden Ian Taylor, Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası'ndan yararlanarak Blair'in "yoksulluğu tarihe gömmе" arzusuyla ilgili nutuklar çekerken, ar-kada gizlice hükümetin Afrika masası görevlilerini ve personelinin eksilttiğini öğrendi. Aynı esnada "Uluslararası Gelişim Bakanlığı", Gana'daki su kaynaklarının özelleştirilmesi sürecinin İngiliz yatırımcılar lehine sonuçlandırılması için perde arkasından bastırmaktaymış. Bu bakanlık "DŞD'nin deniz aşın üretken yatırımlar için uygun ortamı geliştirebileceği yöntemler bulmak ve finans sektörünün işleyişine katkıda bulunmak" amacını güden "Ticari Ortaklıklar Birimi"nin talimatları doğrultusunda hareket eder.

Peki yoksulluğun azaltılması? Tabii ki söz konusu bile değil. Bu maskaralık neoliberalizm denen modern emperyalist ideolojiyi desteklemektedir. Observer gazetesinin "milyonların zafe-ri" duyurduğu sayısında İngiltere'nin Afrika'ya yaptığı toplam silah satışının bir milyar doları geçtiğini ifade eden ikinci bir haber vardı. İngiliz silahlarının alıcılarından biri Malawi'dir; nüfusunun yüzde 15'i HIV taşıyıcısı olduğu halde borçlarının faizine ödedikleri tutar sağlığa ayrılan bütçenin toplamından fazladır. Gordon Brown, "yoksulluğu tarihe gömmе" nedeni

olarak Malawi örneğini vermekten hoşlansa da Malawi "milyonların zafe-ri" sayılan borç silme işleminden tek bir kuruş bile alamayacak.

Bu maskaralık, bahsi geçmeyen üçüncü hususu; modern zamanların en büyük politik skandalını, Irak'taki suçunu unuttuların konusunda kamuoyunu ikna etmek için her şeyi deneyecek olan Blair için bir hediyedir. Yalanların göstereceği üzere esasen bir menfaatçi olsa da kendisini Kiplingvari bir emperyalist olarak sunmaktadır. "Afrika vizyonu" bir sahne dolusu beyaz pop şarkıcısı kadar hor görücü ve sömürücüdür (şimdi ise göstermelik olarak bazı siyah şarkıcılar eklendi). Doğru dürüst anlamadığı toplumlara yönelik mesihvari referansları, ("kaleydoskopu sallama") kıta dışında yedi saldırgan müdahaleye çevrildi; bu, yarım yüzyıldır herhangi bir İngiliz başbakanının dahil olduğundan fazladır. Maiyetindeki bir İrlandalı olan ve şovalye ilan edilmiş Bob Geldof bu konuda hiç bir şey söylemiyor.

Gleneagles'taki G8 Zirvesi'ne gidecek olan protestocular, bu oyunlarla kandırılmaya izin vermemelidir. Kanıtların yanı sıra ilham alabilecekleri bir şeye ihtiyaçları varsa Güney Amerika'da kapitalist çılgınlığın tümüne karşı yürütülen muazzam harekete bakmaları yeter.

Latin Amerika'nın en yoksul ülkesi olan Bolivya'ya bakmalarla, yöreye özgü bir hareket Blair'in ve Bush'un şirket dostlarını kaçırmıştır ve dünya-da petrol gelirinin çoğunluğun yararına kullanıldığı tek ülke olan Venezüel-la'ya ve Uruguay'a ve Arjantin'e, Ekvador'a ve Peru'ya ve Brezilya'nın büyük "topraksız insanlar hareketi"ne bakmalarla. Kıtanın her yerinde sıradan insanlar Washington'un desteklediği eski düzene karşı baş kaldırıyorlar. Sokaklarda kalabalıklar "Que se vayan todos!" (Hepiniz gidin!) diye bağıyor.

Bizim kendi toplumumuzda haberiye giren bu propagandaların çoğu, insanları hareketsizleştirip pasifleştirecek ve güce karşı koyabilecekleri fik-rinden uzaklaşarak şekilde verilmektedir.

Avrupa'yla ilgili güncel lakırdıların da hiç biri bir anlam ifade etmiyor, bunun bir parçası; yine de Fransızların ve Hollandalıların "hayır" oyları Latin Amerika'daki gibi aynı hareketin; demokrasiyi gerçek evine geri getiren hareketin bir parçasıdır. İktidar "serbest piyasaya" veya azgın kabadayılara savaş politikalarına değil halka aittir. Ve bu sadece bir başlangıç.

Lübnan'daki saldırıların iç yüzü

Michel Chossudovsky

Lübnan askeri güçleri ve Fetih El İslam örgütü arasında Lübnan'ın kuzeyindeki Filistin mülteci kamplarındaki karşılaşma son haftaların manşet konusu oldu. Bu karşılaşma sonrası yaşanan olaylar medya tarafından özenle gizlendi.

Fetih el İslam örgütü, mülteci kamplarında bir araya gelen çoğunluğunun Filistinli olmayanlardan oluştuğu, köktendinci Sünni bir örgüttür. Basında çıkan raporlara göre; Fetih El İslam üyelerinin çoğunluğu Suudi, Suriyeli, Yemenli ve Faslı savaşçılardan oluşmakla beraber sayısı 150 ila 200 militan civarındadır. Lübnan askeri güçlerinin misillemesi Fetih El İslam'ın zayıflığı yüzünden tamamen oransız olarak görülüyordu ve hesaplanamaz sayıda sivilin yaralanması ile sonuçlandı. Bu oransız saldırı Amerikan Dışişleri Bakanı Condolezza Rice'dan koşulsuz destek gördü. "Sinyora hükümeti aşın ayrıca çok korkunç bir gruba karşı savaşıyor" diyerek deklare etti ve ekledi "Lübnan, halkını korumak, iktidarı yerleştirmek için gerekeni yapıyor ve bunun içindir ki Sinyora hükümetini destekliyoruz". Lübnan hükümeti bu küçük gruba karşı bu saldırıyı, bir isyana son vermek amacıyla gösterişli bir biçimde davet ettiği Birleşik Devletler'den 280 milyon dolar askeri yardım talep etmek için kullandı. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Sean McCormack, Lübnan askeri güçleri için 220 milyon ve bir diğeri güvenlik güçlerinin edineceği 60 milyon dolar yardım talebinin Washington tarafından saygıyla karşılandığını ilan etti.

Suudi Arabistan'ın kuklası, Fetih El İslam

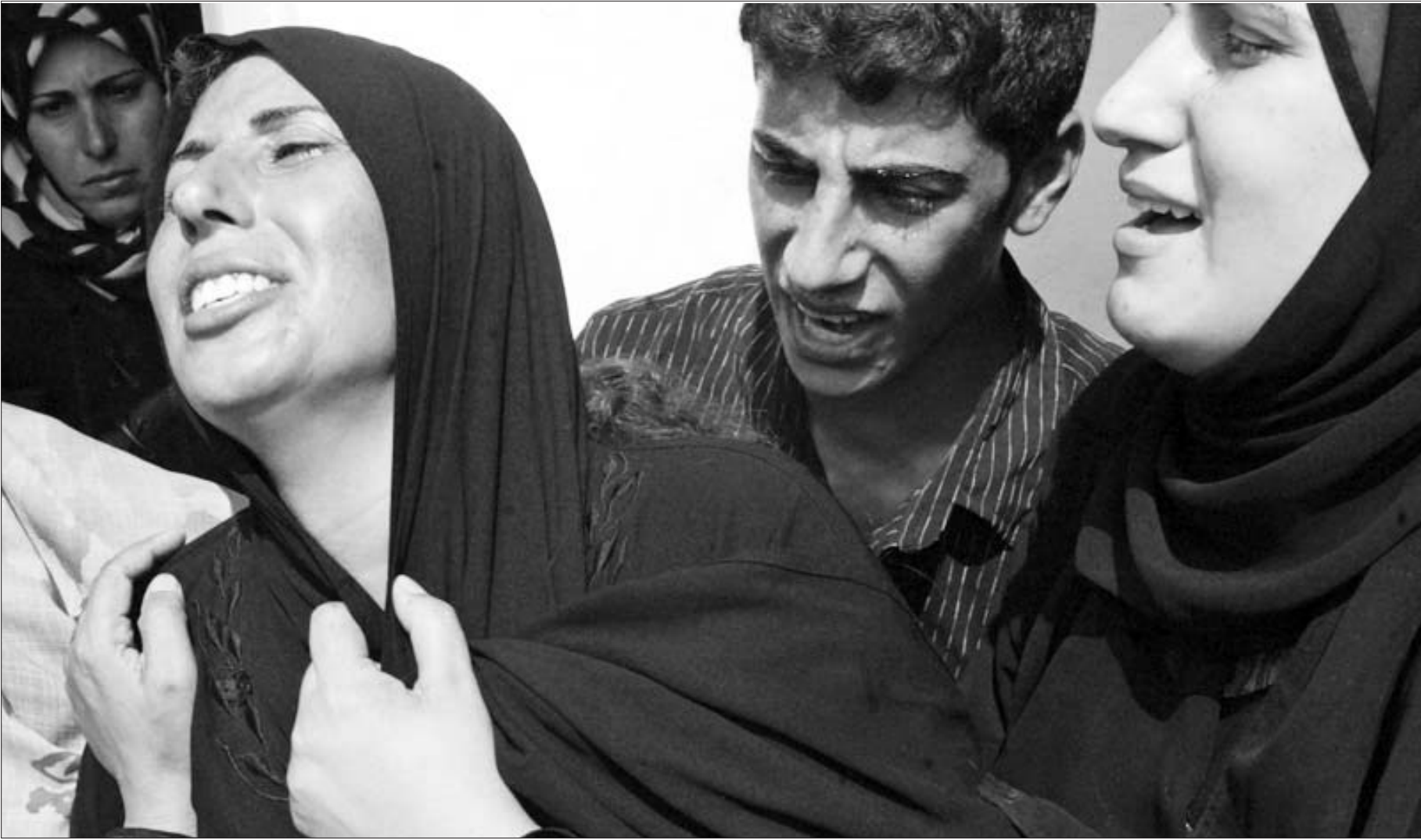
Tamamen yanlış bir biçimde medya Fetih El İslam'ı Filistin Fetih'i'ne bağlı bir organizasyon gibi tanıttı, aksine bu örgüt Yaser Arafat tarafından temellendirilmiş inançları sahiplenmeyen bir örgütlenmedir. Amerikalı gazeteci Seymour Hersh'e göre, bu grup finansal ve lojistik destek ile uyum halinde olduğu, Bush yönetiminin suç ortaklığıyla, Suudi Arabistan şemsiyesi altındadır. Seymour Hersh, ABD'deki neo-con akımı temsilcileri ve Washington'un Suudi elçisi olduğu zamanlarda, CIA başkanı George Tenet ile yakından çalışan, Prens Bandar Bin Sultan arasındaki "özel anlaşmaya" parmak basıyor. Seymour Hersh geçtiğimiz 21 Mayıs'ta CNN'deki bir mülakatta: "Anah-tar oyuncu, Suudilerdir. Beyaz Saray ve Suudi Ulusal Güvenlik Danışmanı Prens Bandar Bin Sultan arasında imzalanan özel anlaşma hakkında yazdığım'da, Richard Dick Cheney ve Beyaz Saray'ın baş danışmanlarından, Elliott Abrams'den bahsetmişim. Amaç, Hersh belirtiyor, güney Lübnan'ın Ş

i örgütü Hizbullah'la bir karşılaşma durumunda aktif olabilecek, özellikle Lübnan'daki Suudi örgütler, Suudiler tarafından desteklenen farklı radikal cihatçı örgütler vasıtasıyla, gizli operasyonlar için dayanak elde etmek. Bu söylediminin anlaşılması basit, sıralıyor Hersh, ABD bugün Şii'lere karşı kullanılabileceği her yerde Sünni'leri destekliyor, bu İran'da, Suriye'de ya da Lübnan'da yaşanıyor". Suudilerin desteğindeki Fetih El İslam, 1980'li yıllarda CIA tarafından desteklenen El Kaide eylemleriyle türdeş ABD ile ortaklaşa bir dizi gizli operasyon yaptı. CNN'deki aynı mülakatta Seymour Hersh hafızalarımızı tazeliyor: "Hatırlayınız ki ABD Afganistan'da, Bandar ve Elliott Abrams gibi adamları olan Usame Bin Ladin ve Mücahidleri destekleyerek savaşa girmişti. Suudiler cihatçıları kontrol edebileceğini vaat etmişti ve ABD çok para ve zamanı desteklediği cihatçılara tahsis etmişti. Aynı babaca yakınlıkla karşı karşıyayız. Suudiler kontrolü sağlamayı vaat ederek Fetih El İslam'ı destekliyorlar."

Lübnan'ın NATO tarafından askeri işgaline doğru?

Bush yönetiminin Damas'yı Fetih El İslam'a yardım etmekle suçladığı sıralarda, iyi planlanmış gizli askeri operasyonların sonucu olan Filistin mülteci kamplarındaki katliamların sinyalleri vardır.

2006 yazından beri, Lübnan üzerine İsrail bombardımanının devamında, NATO güçleri Lübnan topraklarında ve Lübnan-Suriye sınının kıyısı yakınlığında hazır bulunuyorlar. NATO güçlerinin yayılması durumunun olağanlaşmasına izin veren Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ndeki çürüme bu süreçte ilk etapta Suriye güçlerinin 2005'te geri çekilmesine yol açtı.Bu askeri yol haritasının amacı, Birleşmiş Milletler himayesinde NATO kuvvetlerinin "insani değerler" adı altında bir askeri müdahale için bahane yaratmaya dönük Lübnan'da aynılık bir şiddet yaratmaktı. NATO'nun bu insancıl askeri müdahalesi İsrail ile bağlantılı olarak 2005'te Suriye ordularının geri çekilmesinin ve 2006'daki İsrail bombardımanlarının sonucudur. Askeri ve stratejik açıdan bakılacak olursa, Lübnan Suriye'nin giriş kapısıdır. Lübnan'ın istikrarsızlaştırılması İran ve Suriye'ye karşı NATO, ABD ve İsrail'in hanesine yazılır. Amerikan gizli servisleri, bir yandan terörist gruplar olarak düşman edilerek başlanına ödül koyduğu, diğer yandan da Sam Amca tarafından finansal ve askeri olarak desteklenen İslamcı tugaylarını doğurdular.

Barış elçisi mi, savaş suçlusu mu?

Abdulbari Atwan

"Tony Blair'in yeni görevi, Batılı güçlerin ve ABD'nin, Araplar'ın ve Müslümanlar'ın duygularını provoke etme ve Ortadoğu bölgesindeki kanlı kaos ortamına yol açan yanlış politikalarını sürdürme yönündeki ısrarlarını bir kez daha teyit ediyor."

Başkan George Bush yönetiminin, idaresine kör bağlılığı sebebiyle müka-fatlandırmak istediği Blair, doğruluğunu tamamen kaybetmiş, Bush'tan sonra Arap ve Müslümanlar nazarannda en nefret edilen şahıs olarak görülen ve adı sa-vaşlar, yalanlar, aldatmalar, İsrail'e ve onun Filistin halkı evlatlarına yönelik sal-dırımları ve katliamlarına bağlılığıyla ilişkili bir isimdir.

Arap ve Müslüman halklarının, Blair'in Irak'a savağını nasıl pohpohladığını, savaşı destekleme ve katılım bağlamında İngiliz güçlerinin gönderme kararına arka çkmaları amacıyla kamuoyunu doldurmak için İngiliz parlamentosu önünde nasıl yalanları söylediğini unutmama mümkün değil. Blair'in en belirgin yalanı ise Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyin'in, elindeki kitle imha silahlarını kırk beş dakika içinde hazırlayabileceği sözüydü.

Halkına yalan söyleyen, sapıran, akraların arasında hukuksuz ve yasal olmayan zalimane bir savaşa girme yönünde en hamasetli olan bir şahsın yalanlarına ve bu yalanların Irak, Afganistan ve Filistin'de snanan aynı bölgede barış delegesi olması uygun değil. Bu adamın ödüllendirilmemesi, aksine savaş suç-lusu olarak mahkemeye çıkarılması gerekir. Zira Başkan Bush ve Dick Cheney'den başlayarak Ronald Rumsfeld'e ve Paul Wolfowitz'e kadar bütün yeni muhafazakârlar çetesiyle birlikte, iki yüzden fazla İngiliz askerinin ve bir mil-yondan fazla Iraklı'nın ölümünün sorumluluğunu taşımaktadır. Wolfowitz ahlaki yolsuzluğundan dolayı son olarak Dünya Bankası'ndan çıkarıldığı gibi, Blair'in de herhangi resmi bir göreve getirilmemesi veya bir makamla ikramda bulunulmaması gerekir. Çünkü, bu suçlu daimi olarak suç mekanı çevresinde dolaş-ıyor.

Belki bazıları Blair'in; Kuzey İrlanda sorununu ele alış sırasında kazandığı, barışı sağlamak ve savaşı niha-i olarak durdurmak suretiyle taçlanan çekışmeleri çözmedeki uzun deneyime sahip olduğu, Arap-İsrail çekişmesine çözüm bulunmasını en aşın savunucula-rından olduğu, birçok kez İşçi Partisi'nin yıllık toplantılarında, yaşayabilecek bağışmsız bir Filistin devleti kurmak için söz verdiği, hatta Irak savaşına hama-setli katılımını ve Başkan Bush'la özel ilişkisini onu bu devleti kurması üzerin-de etkiye bulunmak şeklinde gerekçelendirdiği tartışmasını yapıyorlardır.

Kuzey İrlanda sorunu Filistin gibi değil ve Blair'in ilkindeki rolü ikincisinde-ki rolünden tamamen farklı. Zira, Belfast'taki barış kapısını vurma karan aldığında başbakanı ve bütün İngiliz halkı, patlamaların Londra'nın göbeğine ulaşma-sı sonrası bu yönde eğilim gösteriyordu. Ortadoğu'daki yeni rolü ise mesajları ve tutumları taşıyan, gerçekçi hiçbir yetki olmaksızın buluşmalar ve toplantılar düzenleyen 'postacı' rolünü aşmayacak kesinlikle. Blair iktidarda on yıl geçirdi, Araplar'a ve Müslümanlar'a -özellikle de Filistin sorunu bağlamında- hiçbir şey sunmadı. Daha da önemlisi, İbrani Devleti'yle güçlü ilişkileri bilinen İngiliz Yahu-di Lord Levii'yı Arap bölgesine temsilcisi olarak atadı. Kendi döneminde İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nın Ortadoğu'daki rolünü, uzmanlarının ve yetkililerinin ço-ğunluğunun Araplaşmış olduğu gerekçesiyle iptal etti.

Cenin'deki İsrail katliamını durdurmak adına müdahalede bulunup nüfu-zunu kullanması için Blair'i ziyaret eden dört kişilik Filistin heyetinde iyeydim. İsrail'i ve suçlarını kınamaktan kaçınması sonrası kendisine şöyle dediğini ha-tırıyorum: "Sayın Blair, siz bizim gibi duygularımızı hissedene ve bizim kanımız gibi damarlarında kan akan bir insan mısınız? İsrail tanklarının masumları öldür-düğünü, evleri sahiplerinin başına yaktığını görmüyor musunuz? Siz İngilizler'in sıkıntılarımızın sebebi olduğunuzu bilmiyor musunuz? Ya bu saldırıları durdur-mak için müdahalede bulunursunuz ya da kendilerini savunmaları için bu ma-sumları silahlandırırınız? Blair bana tebessüm ederek alışıldık İngiliz tepkisiyle şöyle yanıt vermişti: "Hiçbir şey yapamam. Bir şeyler yapabilecek tek ülke ABD'dir. Bir hafta sonra Washington'a gidiyorum ve Filistin sorununun çözümü için Başkan Bush nezdindeki nüfuzumu kullanacağım."

Blair, Başkan Bush'a gitti ve adeti olduğu üzere o da Filistinliler için hiçbir şey yapmadı. Aksine Iraklılar için bir şeyler yaptı. Daha fazla bomba, füze, ölüm timleri, güvenlik boşluğu ve öldürücü mezhep çekışmesi gönderdi onlara.

ABD eski Başkanı Jimmy Carter gibi barış davetçisi olsaydı, Blair'in bu ma-kama aday gösterilmesini anlardık. Fakat o Araplar'a ve Müslümanlar'a yönelik savaşı destekledi. İsrail'in geçen yazki Lübnan saldırılarını durdurması için mü-dahalede bulunması ve Güvenlik Konseyi'nde ateşkes kararı çıkarması için par-tisinin ve İngiliz medyasının bütün baskılarına karşı çıktı. Aksine herkesin öz-gürlüğü ve şeffaflığıyla övüldüğü son parlamento seçimlerinde Hamas hareketi adaylarını seçmesinin cezası olarak Filistin halkını aç bırakma ve parasal ablu-ka dayatmayı en fazla isteyenlerdendi.

İsrail'in Blair'in, yeni makamına atanmasına yönelik sevinçleri, işgal altın-daki Kudüs'ü kendisine karargah seçmesi ve Arap başkentlerinin çoğunluğu-nun suskunluğu, bu adının anlamını ve sonuçlarını özetliyor. Zira bu adam ik-tidara geldiği vakit bölgede kaos ve yıkımı yayma görevine başladı ve iktidarı bıraktıktan sonra dahi bu görevi tamamlamak istiyor. İşte felaket burada sak-lı. Blair'in temsil ettiği veya delegesi olacağı dörtüü komisyon geçen dört yıl bo-yunca Araplar ve Müslümanlar için faydalı hiçbir şey yapmadı. Çünkü başanlı olması için değil gözlere toprak serpmek, Araplar'a ve Müslümanlar'a ABD yö-netiminin Filistin sorununun çözümünde kararlı olduğu mesajını vermek için oluşturuldu. Arap ve Müslüman halklar, Bush'un bu halkların aptal, hafızası za-yıf ve kolay unutabilen halklar olduğunu düşünerek savaş suçlusundan barış davetçisine dönüştürmek istediği Blair'e muhalefet seslerini yükseltmeliler.

Blair için uygun tek karşılama, işgal altındaki Filistin'e veya başka bir Arap başkentine yapacağı ilk ziyarette onu bozuk yumurtalara tutmak olacaktır.

Yanaklarından öpüyorum gül doruklu sevdam

Zeki Kutan

Mayıs ayının bir akşamı... Penceredeyim. Dayamışım parmaklığa başımı, gözlerim uzaklarda ve dinlenmekteyim... Bir müzik yayılıyor şurada ki gazinodan. "Ay bir yanda, sen bir yanda sar beni..." Oradan genellikle arabeks ezgiler yayılır ve kuşkusuz ondan içlenip kederlenen var. Bazen de hiç yabancı olmadığım ezgiler gelir; sarar beni ve özlemini çektiğim şeylere alıp götürür beni. Öyleyim şu an işte... Her yanımdan beni saran Munzur'du, onun güzelliğiydi...

"Sar beni" diyorum Munzur'a. Ve düş de olsa yolculuğuna çıkıyorum O'nun. Gün ışığıyla görerek güzelliğini, duyarak bedenimdeki çağrışımalarını. Adımlıyorum... Soluk kesecek kadar dik yalçın kayalar... Onlara tırmanmanın zorluğu büyük ama zorluğu nefesleyerek çıkıyorum, neşelenerek... Meşe ve badem ağaçları, kavakları yükseliyor dere dere, yamaç yamaç. O vadilerden geçtim ve gölgesinde oturdum fidanların. Küçük bir toprak damın önünden geçtim, güllülerini dinledim ve sevecenliklerine karşılığını verdim tatlı küçüklerin...

Tırmanıyorum soluk soluğa Munzur'un yamaçlarını. Mutluyum... Sanki geleceğimden haberdarım da tüm hüner ve güzelliğini çağa getirmiş... Tarihi dostluğumuz vardı, bu da onun sevgisi, vefasıydı. Bu büyüleyici manzarada her şey dile gelmişti adeta. Mutluluğumu gören her canlı mutlu oluyor, kötüye inat güzel gün adına yaşamaya ant içiyorlardı. Güneş... Işıltılar öyle cömertçe yayılıyor ki, gözlerimin önünde çeşitli mucizeler belirliyor. Her yer yemyeşil, otlar serpilmiş bağında Munzur'unun; renk renk çiçekler açılmış... Toprak baharlı bugün. Her çiçeğin, her güzel görüntünün yüreğime gönderdiği bir duygu, bir içtenlik vardı. Her soluk çekişimde hoş ve tatlı kokular doluyordu içime; istekle soluyordum. Ve doruklarındın usulca bir esinti geliyordu. Bu, ferahlatıyor beni... Ve serçelerin sesi... Bu şirin yerin sessizliğinde kuşların sesini dinlemek gerçekten hoş bir şey! Düşler çekiyordu beni.

Munzur'unun bugünkü şirin havası, bu renkli doğası sevinç nakışlı, güneş aydınlıklı yarının güzel toplumunu resimledi bana... Ve görüntüleriyle, bereketiyle besleyici dost sofrasıydı. İnsanların, örsle çekik direncinde, ateşteki çelik kıvamındaki sabır ve kavgasının lime lime birleşip yoğunlaşan engin emek denizidir bu, dalga dalga güzel güne şavkıyan... Halayı çökeleceği o günü özlüyor. Ve o soylu özlem ben yürürken bahar esintisiyle yayılıyor kıvrım kıvrım, dağ doruklarındın ovalara... O berrak yoluna, yukarıda sıra sıra dizilmiş kurşunu bulutlar eşlik ediyordu. Ve gece bile olsa güneş renklerinden genç kızların işlediği bayraklar, yeryüzünün yorganı olarak

canlarının demleriyle kızılışıp tepelerden tomurcuklanan karanfiller sarmaşığında gök kubeye doğru yayılınca bir mutluluk tablosu oluşturuyor, haklının hakkı olarak...

Gördüğü güzelliği ve onun çağrıştırdığı mutlu günlerin düşüncesinde iken, önündeki kayalar sivrilğinde ala geyikler, kaçma ile bekleme ikileminde ürkek bakışlarıyla karşıdan süzdüler beni. Sonra onlar da Munzur'un zirvesine doğru yol aldılar. Güneş de iyice yükseliyordu!.. Ve ısıtınca toprağımı, her karşında bereket kıvamına giriyor. Kimi vakitler toprakla güneş arasına girse de kara sisler; ne güneş unutuyor toprağımı ne de toprağım beklemekten yılıyor. Bütünleşmişler bilgelikte... Kıymışlar nikahlarını ışıklı gün-de. İlahi yerde ve dostlar şahitliğinde... Ve orada kurulmuş sofraya köylüme, şehirlime; kadınlı erkekli, küçük-büyük orada girmişler ağız dolusu gülüşe; ve acıya beraber baş koymuşlar o yiğit diyanında... En güzel giyitler giyilmiş o şenlikte; Munzur'unun bedeni gibi renkli elbiseler geçirilmiş yeni doğan bebeklere. Kaçamak bakışlarla değil, yürekleri birleşmiş sevdalarla yaşamı yaşanır kılmış sevgililer. Bu ebedi sevdayla yürüyen bu kan kızıl can yürekler ve güneş onun için arzuya açılıyor gül tomurcuğunda... Duygulu ve inançlıdır Dersimli... Şafak yüzüdü. Lac derelerinde coşumcudur. Kıydan kıyıya fedakardır, gözüpekdir. İşte bundandır ki, O'na gökte serpi-len yıldızlar gibi toprağa canlılar tohumlayan... Ve o tohum dün bir damla maya iken, bugün sohbetin en hoş sözü olmuş. Yani Munzur'un kendi çiçeğinde dillerde canlanan bir muhabbet çiçeğidir... Şen, parlak evlere, ocaklara, fabrika ve okullara giren... Kadehidir suyu daim, tatlı bir şey yüreğe akar onunla ya da kanlarda düzeni sağ-

layan bir gül, kabaaran bir cesaret coşumu olarak...

Tepe tepe, yayla yayla dolaştım yükseklerinde... Konuk oldum çadırlarına göçerlerin. Koyunları tuttum süt sağan analara... Çevirmiştim dostluklarıyla oba oba... Ve belli ki, güzlerde bile solmaz buraların gülleri. Dost eller de eksik olmaz üstlerinden. Elbet sonbaharı da var, sallantılı, sarı boz, kara bulutlu kışı da... Şahinleri bir kaç altına arkadan hançerlemek isteyen fare kaçamaklı, kirpi bedenli o kara yürekler de eksik olmadı tarihinde, zaten Munzur'unun beğenmediğim tarafı da bu; güzde ve kışta doğasını koruyan örnekler var. Şu yanıbaşında harman gibi yayılan, dört mevsim yeşil ardıc ağaçlarını çok severim. Onun için kış hiç de moralimi bozmuyor. Ona da alışmak gücünü göstermeliyim. Kötü de olsa mutlak çıkarılacak bir şey bulunur diyorum. Evet baharı seviyorum, baharı da yaşamak istiyorum, fakat güz bastırdığında unutmuyor O'nu, O'na ulaşmanın sabırlı tespihlerini çekiyorum, bir umut, bir inanç, bir dirençle... Nasıl olsa Eylül, Ekim... Şubat, Mart geçecek; Nisan, Mayıs gelecek; yazı ulaşacağız. Düreceğiz hasadı harman harman; savuracağız dağ rüzgarında. Genç kızlarımızın savrulan zeytin karası saçları gibi, sallanacak mendillerimiz neşeyle tutulan halay başlarında.

Dolaşıp gidince içlerine karanfillerin, menekşe, nergiz ve kekik otlarının, sevincim daha bir artıyor. Sarıyorlar beni, kucaklayıp öpüyorum ben de onları. Koklaya koklaya... Ve içlerinde yağmur serinliği bir güzel toprak ve çiçeklerin yaydığı ferahlatıcı, yumuşak içten bir mutluluk yeşerip, güvercin uçuşlarında buram buram yayılıyor. Dile gelmiş kendini sunuyor gibi sevecen,

sohbete çağırır gibi yakınlık içinde... Buna nasıl cevap vereceğimi şaşırarak, incitmemeye dikkat ediyorum dolaşırken. Ve hafif esintile beraber çanını çalıp raks eden çiçeklerin neşesinde bir şirden dörtlük çağınıyorum:

Dağ yamacında bir volkan

Bir kan bu

Munzur'uma atmış torunu

Yediveren yürek bu

Kaldırıp başımı yukarıya bakıyorum, gökyüzünün dağ yeşiliyle birleştiği çizgilere. Öyle dikkatli, öyle sabırsız, bakıyorum. Bir genç kızın sevgilisini beklediği gibi oradan çıkıp gelecek olanı bekliyorum. Sonra patika yoldan yüreğim çekti beni Zel'e. Bakıyorum dört bir yana: İlahi Düzgün Baba, Buyer Baba ve diğer hepsi tüm güzelliikle-riyle Zel'e saygıdaydılar. Sanki geçmişte O'na karşı bir suç işlemiş, şimdi kendisini bağışlamasını istiyor gibiler. Onun kara gündeki büyüklüğüne hayrandırlar ve zirvesinde yanan güneş kütlesi, en derin dehlizleri bile aydınlatıyor Zel'in.

Ve gözeler... Destaniyla ünleşen ak köpüklü gözeler... Doğumu oradan başlıyor Munzur'unun. Derin kaynağı var, doğum sancısı da ağır. Görkemli, soğuk mu soğuk. Dağ, tepe çıkış bulur; coşar, coşar, coşar. Yepyeni bir ruhla apak gösterimci bir renkle aşır, süslüyordu menzili. Çıkış ona öyle bir rahatlık veriyordu ki, kim bilir taa nerelerden gelişinin yorgunluğu nihayetinde bir neşe ve huzura kavuşturduğu için öylesine akıyor ki, kendisini tasasız bir şekilde tapınanlara sunuyor, taze ve ışıltılıyla dolduruyor avuçları, yüzdürüyor bedenleri ve toprağını. İşte böylesi bir güç karşısında eğilerek ve böylesi bir dostluğun göz feriyale yaydığı parlıtda sevgi ile

uzanıyorum gözlerine. İçiyorum ak köpüklerin-den kana kana, dişlerim donuncaya dek. Ve bakıyorum orada, o serin gölgelerde insanların bir bütünlük ve yaratma şenliğine tutuşmuşlar, halka olmuşlar gözeler etrafında. Gelecek güzel günün bir provası canlanıverir orada. Gizemi yok bunun; işte çağlayanı, işte ona eşlik eden canları. İşte bahar güneşi ve işte filiz veren toprak ve neşeler. Bir tarih oluşmuş böylece. Ömürlerin fedakarlığı, ayrılığı, acı ve hürriyetle yazılmış her satır. Bedeli vardır elbette kazanmanın. Bir uçtan öbürüne yüksekte tutulan bu soyluluğun bir kahramanı vardır elbette. Ve bugün iç içe yaşamamızı tanımlayan da ödenen o bedel sayesinde. Özcesi; gözede ki acımız da, neşemiz de tarihimizin kendi öz suyudur, zenginliğidir. Bu zengin kaynaktan karışıyoruz birbirimize; yarına sökün edecek şafakla birlikte. Onun aklı bize; bizim neşemiz ise ona, aklı alınımızın aklı, neşemiz onun coşumu oluyor. Kanlarımız da bereketi. Düzeni sağlıyor bu. Ve diğer dağlar için de hep yankı veren, hep güneş aydınlığıyla parlıyandır Munzur'um.

Kıyısına yaklaştım ırmağımın. Kıvrım kıvrımdı, uzundu yolu. Gittiği yol boyunca düşürmez hızını ve ezgisini. Kıyısındaki bahar çiçeklerine, bağ-bostana, kavak ve dut ağaçlarına özünü emzirerek yol alır. Yol vermeyen kayaları döver kıyısı boyunca. Meşe kütükleri, sarı kavak yaprakları düşüyor akışına. Ama bu çürük kütükler, bu gül düşümü yapraklar ne akışını durdurabil-di, ne de berraklığını karartabil-di. Her zaman kendi coşumunda olan Munzur'um kimi yerlerde karışan dereler bulanık olur. Ama Munzur'um kaynağından gelen soylulukla ve öylesine sadık ki, ruhunu ona karışan kirli, bulanık ne varsa hemen orada boyun eğmek zorunda. Emer, analizler onu Munzur'um. Ve bir kaç metreden sonra o kirli dere suyu da berraklık kazanır. Bir güzellik olur; duygulanırım o an. Derin, eğil, eğil ve öfkeli, kah gözle görmeyen doruklarda kah evimizin, bahçemizin içinden geçip giderek. Yayla yayla uzanarak billur su şarkısıyla. Sulayarak toprağını, fidanını ve meyveya uzanarak dal içinden. Meri keklığın ötüşi eşliğinde alabalığı yine orada avlıyorum...

Munzur'unun sesi de büyüleyerek yüreklerle sesleniyor, güzelliğe çağırıyor ve bilinçleri aydınlatarak berraklaşıyor.

Kapı sürgüsünün tıkırtısından, demir parmaklığı kavrayıp hasretini çektiğim Munzur'unun düşünden sıyrılıp ranzaman doğru adımladım. Terlemiştim, ama sevinçliydim. Ve Neruda'nın şu sözleri aklıma çakılıverdi:

"Verilen mücadeleye, söylenen şarkıya değer, yaşamış olmaya değer, çünkü onu sevdim".

* Amed 1987

YÜZ FİKİR

Muzaffer Oruçoğlu

Komün

Paris Komünü hariç, şimdiye kadarki tüm sosyalist devrimlerin iktidar teorisi, işçi sınıfının burjuva devlet cihazını parçalayıp yerine kendi iktidarını, proletarya diktatörlüğü olarak geçirmesi şeklinde idi. Bu teorinin 20. yy'ı sarsan pratiğinde, işçi sınıfı kendi devlet iktidatlarını kurarken, toplumun tüm mülkiyetini, çok güçlü bir kızıl orduya ve kızıl bürokrasiye sahip olan merkezi devletin mülkiyeti haline getiriyor ve kendisini de bu devletle bütünleştiriyordu. Gerçekteyse devrim tamamen farklı bir yol izliyordu. Devlet iktidarını, işçi sınıfı değil, işçi sınıfı adına, onun öncü müfrezesi ele geçiriyor, kendini işçi sınıfı iktidarı olarak topluma dayatıyordu.

Sözkonusu devrim pratikleri, öz olarak, tüm toplumsal zenginliği devlet mülkiyeti haline getirdi, devleti de bir sınıfın öncüsüne ya da aydınlanmış kesimlerine teslim etti. Devleti sevk ve idare eden bu kesimler, devrime karşı tehlikenin kendilerinden değil, devirdikleri sınıflardan geldiğini savunuyorlardı. Yönettikleri bürokratik devlet kapitalizmi, bu kesimi süreç içinde kendisine benzeterek, bürokrat devlet kapitalistleri, yeni burjuvalar haline getirdi. Bu durum, giderek devrime ve işçi demokrasisine karşı işleyen bir mekanizmaya dönüştü.

Paris Komünü'nün ve 20. yy işçi devrimlerinin büyük deneyimlerinden dersler çıkaracak olan geleceğin yeni işçi devrimleri, geçmişte adına işçi devleti denen, bu mülk sahibi devleti, devlet mülkiyetini kendi mülkiyeti olarak kullanan yeni burjuvazinin ana rahmi, yaşam kaynağı olarak gör-

mek ve bu noktadan hareket ederek, devleti, devrimin ve demokrasinin gelişmesinin, yaygınlaşp derinleşmesinin önünde ciddi bir engel olarak değerlendirmek zorundadır. Her devlet mülkiyeti, işçi sınıfının yönetimi altında da olsa özünde bir devlet kapitalizmidir. Tüm devlet mülkiyetleri gibi, en demokratik devlet mülkiyeti de kapitalizmin yasalarına, değer yasasına, ücret sistemine, çalışmanın zorunluluğuna, köy ve şehir, kafa ve kol emeği arasındaki farka ve zıtlığa dayanır. O mülkiyeti yöneten insan, ne kadar mülkiyet karşıtı olursa olsun, mülkiyetin 10 bin yıllık tornasından geçmiş, siyasal, kültürel ve ruhsal olarak biçimlenmiştir. Mülkiyetin ister özel, ister devletsel, isterse komünal biçimi olsun, onu yöneten insan, hala mülk sahibidir. En güçlü mülkiyet duygusunun veya mülk sahipliğinin hala basit bir mensubudur. Örgütün ve ailenin bir ferdidir. Sadece eşyayı değil insanları da yönetmektedir. Devlet ve partiyle birlikte düşünmekte ve yönetilmeye ihtiyaç duymaktadır. Böyle bir insanın, en güçlü dönüştürücü cihaz yani devlet tarafından dönüştürülmesi şaşırtıcı değildir.

Her devlet, merkeziyetçiliği demokrasinin aleyhine güçlendirme potansiyelini kuvvetle taşır içinde ve kendini yöneten işçileri veya onların temsilcilerini, zamanla sınıfına karşı yabancılaştırır, bürokratik devlet cihazının sahibi ve dişlileri haline getirir. Ordu ve bürokrasi, yani toplumsal zenginliği toplum adına sahiplenен devrim devleti, bu yeni sınıfın çıkarlarını koruyan bir cihaz konumuna düşer. 20. yy tarihi, bu gerçekliği tüm çıplaklığıyla gösterdi. Bu

yakıcı gerçekliği dikkate alan yeni devrim, burjuva devlet iktidarına son verdikten sonra, onun yerine, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin merkezi devlet iktidarını kurma yerine, böylesi bir devletin tüm görevlerini, yaygın bir şekilde kurulan komünlere devretme durumundadır. Düzenli ordunun yerini, Paris Komünü'nde olduğu gibi, halkın genel silahlanmasına dayanan bir savunma sistemi almalıdır. Merkezi bürokrasinin görevlerinin büyük bir bölümünü komünler üstlenmelidir.

Yeni sosyalist devrim, büyük kentler başta olmak üzere, tüm yerleşim alanlarını, yasama ve yürütme görevlerine sahip komünlere bölmek, sistemini bu esas üzerinde inşa etmek zorundadır. Her komün, iç işlerinde tamamen özerktir. Adeta bir ülke, bir komün cumhuriyeti gibidir. Üretim, eğitim, sağlık, güvenlik, kültür, ulaşım vb. ekonomik toplumsal görevleri üstlenir, icra eder. Tabi bunu elden geldikince dönerli ve doğrudan olarak tüm halkın katıldığı bir komün meclisiyle ve bu meclisin seçtiği yürütme organı yani komün hükümeti aracılığıyla gerçekleştirir. Eğer komün çok büyükse, komün meclisi tüm halkın katıldığı bir meclis değil de, seçimle gelen temsili bir meclis olabilir. Bu durumda seçimin her yıl yapılması, herkesin meclise devrevi olarak katilimi açısından bir önce seçilenlerin bir sonraki meclise seçilmemesi, yerlerini yeni adaylara bırakması gerekiyor. Tüm halkın devrevi olarak siyasal ve dünsel üretime katılımı açısından şarttır bu. Yığınların söz sahibi olması, kendini ifade edebilmesi, toplumun inşasına bilinci ve

gönlüyle katılması, yönetmeyi, tartışmayı, eleştiri ahlakını ve demokrasiyi öğrenmesi açısından zorunludur.

Peki, tek tek "komün cumhuriyetleri"nden oluşan merkezi devletten yoksun büyük komün cumhuriyetinin genel idari ve iktisadi mekanizması nasıl olacak? Bu sistem, merkezi olarak nasıl işleyecek? Ortak işler, ihtiyaçlar nelerdir, bunlara kafa yoralım.

- 1- Komünler arasındaki iktisadi, sosyal ve kültürel dengesizliğin giderilmesi.
- 2- Dış saldırıya karşı genel savunma.
- 3- Diğer ülkelerle genel ilişkiler.
- 4- Doğal felaketler.

Vb. sorunlarda merkezi bir koordine cihazına, adına devlet diyemeyeceğimiz ve komünlerin seçtiği, görevden alabildiği bir merkezi yönetime ihtiyaç vardır. Profesyonel ordusu ve profesyonel bürokrasisi olmayan bu cihaz, komün cumhuriyeti idealini tersine çevirecek, onu baskı altına alacak ve bu anlamda devrimi gasbedecek imkanlara sahip olmamalıdır. Her komün kendi biçimini, kendi tarzını bulmalıdır.

Yeni devrim, komünlerden oluşan bu büyük komün cumhuriyetinde geriye dönüş ve yenilme meselesini korkunun kaynağı haline getirmez. İnisiyatifli halka verir, demokraisii yayar ve yıkılmaktan korkmaz. Yıkılmak, yeni devrimin korkusu değildir. Onun biricik meselesi, insanlığın devrimlerle ilerlemesi ve geleceğe güzel gelecekler bırakmasıdır.

Ortadoğu'da emperyalizmin bitmeyen oyunu

Genişletilmiş Ortadoğu Projesi ve dayanak tezi olan "Medeniyetler Çatışması" gibi söylemlerle ABD emperyalizminin Ortadoğu'yu parçalamaya ve cehenneme sürüklemeye politikaları bir kaos yaratarak bölgede İsrail siyozininin gücüne güç katmaktadır. Bu politikaların özünde Ortadoğu ülkelerinde iç çatışmalar çıkarmak, dinsel ve etnik çatışmalarla bölgeyi parçalamak, kaosa sürüklemek var. Son olarak yaşanan ve ilk Filistinli direniş örgütü Hamas ve El Fetih arasında çıkan şiddetli çatışmalar bu politikaların ürünüdür. 60 yıldır işgal edilen ve katliamlara maruz kalan Filistin'de mevcut örgütlerin aralarında çatışma henüz ilk olduğu ne de yeni bir süreç olduğu biliniyor. "Filistin'de çatışma iç savaşta sürükleniyor" yönlü söylemler Arafat'ın ölümünden önce de dillendirilmişti. Son yaşananlarla birlikte Filistin'in fiilen ikiye bölünmesinin 60 yıllık -kronikleşmiş- Filistin sorununu geriye döndüğü zor bir süreçte soktuğunu söylemek mümkün. Hamas ve El Fetih'in birbiriyle çatışması ve kendilerine bölgeler seçmesi yıllardır İsrail'in Gazze'yi Filistin'den koparma uğraşlarına kan taşımış görünüyor. Gazze'deki güvenlik binasına Hamas bayrağı asılıp Arafat ve El Fetih'e duyulan öfke El Fetih'in önde gelenlerinden birisinin infaz edilip sokaklarda sürüklenmesiyle sergilenmeye çalışılıyor. Bunun yanında El Fetih yönetimi 40 yıldır sürdürdüğü iktidarı kaybetmenin sancısıyla Hamas'ı köşeye sıkıştırmak için elinden geleni yapıyor. Üstelik ABD ve İsrail'in desteğini alarak. İsrail siyozinine karşı sürdürülen ve yarım asır aşan Filistin direnişi şu anda Filistin halkının temsilcileri konumundaki iki örgütün birbiriyle çatışmasına dönüşmüş durumda. Bugüne kadar Filistin mücadelesinde çeşitli ayrıntılar ve çatışmalar yaşansa da "ortak düşman" karşısında taviz vermeyen Filistin direnişi, yaşanan fiili duruma birlikte dünya halkları ve ezilen ulusların kurtuluş mücadelesinde mihenk taşı olma özelliğine uymayan bir şekilde, emperyalizmin böl-parçala-yönet politikalarına hizmet eden bir hatta ilerlemektedir. Filistin halkı Gazze bölgesinde Hamas ve El Fetih çatışmasını protesto etmek için sokaklara dökülmüş durumda. Aynı şekilde FHKC ve FDKHC ortak bir açıklama yaparak Hamas ve El Fetih liderlerini sorumlu davranmaya ve Filistin halkının kanını dökmөлmesini durdurmaya çağırđ. Pekî bu çatışmaya nereden gelindi? Kısaca buna bakabiliriz.

Abbas-Arafat çatışması

Filistin'deki seçimler ve bugüne etkileri

Filistin halkının meşru ve seçilmiş başkanı olan Yaser Arafat'ı saf dışı bırakmak isteyen ABD ve İsrail'in başkaları sonundaki Arafat, Mahmud Abbas'ı 2003'te başbakanlığına getirmişti. Daha ilk günlerde Abbas'ın hazırladığı kabine listesi Arafat'la olan anlaşmazlığı doğurmuştu. Ne var ki Filistin direnişine darbe vurmayı planlayan ABD ve İsrail için Abbas'ın uzlaşmacı "barışçıl" çizgisi biçilmiş kaftandı. El Fetih içerisindeki Arafat-Abbas çatışması (özellikle güvenlik güçlerinin oluşturulması noktasında) FKÖ içerisindeki örgütlerin cepheleşmesini (başta El Fetih ve Hamas) sağlamıştı. Filistin halkı ve Filistin direniş örgütlerinin baskısı sonucunda Abbas ve kabinesi istifa etmek zorunda kalmış, kabine kurma işi Ahmet Kuray'a bırakılmıştı. Dikkat çekilecek bir noktaya Mahmud Abbas'ın başbakan olduğu ve güven oyu aldığı gün ABD, AB ve Rusya emperyalistleri tarafından hazırlanan "yol haritası" düzeltilerek İsrail ve Filistin taraflarına sunulmuştu. Abbas başkanlığındaki Filistin yönetimi planı koşulsuz olarak kabul edeceğini taahhüt etmişti.

Ahmet Kuray kabinesinin istikrarı sağlayamaması –İsrail'in de istikrarlılığı sürdürme çabası- Filistin örgütlerinin bir araya gelip seçim kararında ortak bir fikre varmalarıyla sonuçlandı. İşgal altında ve özgür olmayan bir ortamda yapılan seçimde gerek emperyalistleri, gerek İsrail siyonizmini, gerekse de Filistin'deki diğer örgütleri şaşırtarak seçimleri Hamas kazanmıştı. Seçimleri kazandıgı gün Hamas, ABD'nin, AB'nin ve İsrail'in hedefi haline geldiği. Hamas'ı tanımadıklarını açıklamışlardı. ABD ve AB emperyalistlerinin "demokrasi" havanlığı konusundaki iki yüzlülüğü, seçimlerde Hamas'ın galip gelmesiyle bir kez daha gözler önüne serilmişti. ABD ve İsrail, Arafat'ı devre dışı bırakarak El Fetih'in merkez komitesinde yer alan Mahmut Abbas'ı başbakanlığa getirmek istemesinde oynadığı kartı bu sefer seçimin sonrasında Hamas'a karşı oynayacaktı. Abbas çizgisinin emperyalistlerin ve İsrail siyonizminin Ortadoğu'daki planları için ne kadar önemli olduğu, seçim sonrasında Mahmut Abbas yönetimindeki Filistin'e koşulsuz destek verip para musluklarının açılmasıyla anlaşılabilir.

Hamas'ın hükümet olmasıyla birlikte ABD ve AB ülkeleri Filistin'e yönelik yardımları durdurmuş, İsrail ise fiziki bir kuşatma başlatmıştı. Yardımların kesilmesi neticesinde başta ekonomik olmak üzere oldukça zor durumlar yaşayan Filistin, daha doğrusu Hamas muhatap alınmıyordu. Muhatap almayan ABD ve AB zaten Hamas'ı Filistin-İsrail sorununun çözümüde ciddi bir sorun olarak görmüşler, hatta Hamas'ı "terör" listelerine almışlardı. Uygulanan bu uluslararası baskı Filistin'in diğer bir siyasi temsilcisi olan ve aynı zamanda muhatap alınan El Fetih'in Hamas'ı diplomatik başarısızlıkla ve şiddet yanlısı olarak eleştirmesine neden olmuştu. Filistin'in yaşadığı insani ve ekonomik sıkıntılarla müebbibinin Hamas olduğuna kadar varınlımmıştı. İşte bu sıkıntı ve kaos ortamında "Filistin Özerk Yönetimi"nin devlet başkanı Abbas'ın erken seçim çağrısı yapması Filistin'de gerginliği ateşlemiştir. Bunun neticesinde içteki sorunları çözmemek, dıştaki uluslararası baskıyı kaldırmak için Filistin'deki tüm örgütlerin katıldığı bir koalisyon kurulması kararlaştırılmıştı. Bu doğrultuda Hamas ve El Fetih temsilcileri Suudi Arabistan'ın arabuluculuğunda 17 Mart 2007'de "birlik hükümetini" kurmuşlardı. (Bu hükümet FHKC tarafından desteklenmemiştir) İngiltere

ugüne kadar Filistin mücadelesinde çeşitli ayrılıklar ve çatışmalar yaşansa da “ortak düşman” karşısında taviz vermeyen Filistin direnişi, yaşanan fiili durumla birlikte dünya halkları ve ezilen ulusların kurtuluş mücadelesinde mihenk taşı olma özelliğine uymayan bir şekilde, emperyalizmin böl-parçala-yönet politikalarına hizmet eden bir hatta ilerlemektedir

re ve Fransa, Hamas ile görüşmeyeceklerini, fakat Hamas'tan olmayan bakanların ilişkiye gireceklerini açıklamışlardır. Çok geçmeden ABD, AB'nin bu kararı doğrultusunda hareket edecektir. İsrail baskısı, uluslararası baskı, ekonomik durum vb karşısında Hamas'ı yalnız bırakacağını ve olacaktan Hamas'ın sorumlu tutacağını açıklamayarak Abbas'ın Hamas'la olan çatışması, bu sebeple yüzeysel olmayıp derisi siyasi hesapların sonucudur. Oluşturulan birlik hükûmetinde pürüzün olmadığı lanse edilse de son günlerde yaşanan olaylar, aslında sorunun çözülmediğini, çözülmesinin de zor olacağını gösteriyor. Keza çatışmalar sürerken İsrail'in Gazze'ye girmesi ortami iyice germiştir. El Feth ve Hamas arasındaki çatışma El feth'e bağlı güçlerin Gazze'yi kontrol etme amacıyla çok sayıda militan ve taraftarını sokağa dökmesi cereyan etti. Hamas bu hareketi kendisine karşı bir meydan okuma ve El Feth'in kendisini sindirme politikası olarak algıladı. Çatışma kızışırken ve taraflar birbirini öldürürken, Siyonist aktör İsrail, uzun zamandır izlediği politikasını hayata geçirme fırsatını yakalamış oldu. Bu da Gazze ve Batı Şeria'yı birbirinden ayırmaktır. Filistin'deki direniş örgütünün birbiriyle çatışması Filistin halkına hiçbir fayda sağlamadığı gibi emperyalizmin ve Ortadoğu'daki karakolu İsrail siyonizminin ekmeğine yağ sürmüştür. El Feth bu çatışmayla asıl olarak Hamas'ı düşürerek yeniden seçim yapılmasını ve kaybettiği iktidarı geri almayı hesaplarken; Hamas dar gerici siyasi çizgisine (bağımsız ama İslami bir Filistin devleti) İsrail'e karşı mücadele etme hesapları yapıyor. Gerek ABD, gerekse de İsrail, Hamas'a karşı El Feth'in yanında olduğunu net bir şekilde belirtmişti. Açıklamanın ardından İsrail Gazze'ye tanklarıyla birlikte "Hamas'a operasyon düzenlemek" amacıyla girmiş, bunun yanında Hamas'ın kontrolünde olan Gazze'ye 500 El Feth militanının girişini sağlamıştır. Şüphesiz ki bu çatışma İsrail'in kendi içinde yaşadığı siyasi buhranı aşmada önemli bir fırsat sağlamıştır, yani Hamas'ın "uzlaşmaz" bir örgüt olduğunu göstererek Filistin halkı üzerinde uyguladığı ıslah ve katliam politikalarına kılıf yuvarlamak için fırsat bulmeyecek. Sonuç olarak El Feth ve Hamas arasında devam eden çatışma, kendi dar çıkarlarının ötesinde olmayıp Filistin halkının kurtuluş ve özgürlük mücadelesine hiçbir katkı sunmayacaktır.

Filistin sorununda gerçek çözüm yolu

Filistin, 1948'den beri emperyalizmin her türlü desteğiyle

İle İsrail siyoznizmi tarafından işgal edilmiş durumda. Bu işgal, bünyesinde katliamları, yıkımları zorla göç ettirmeleri barındırıyor. 1948'de İsrail siyoznizmi daha ilk saldırılarında 531 köyü boşaltmış, bununla da kalmayıp zorla göç ettirmiştir. İleyleyen yıllarda 82, daha sonra 98 bölge boşaltılmıştır. 1948 yılında sayıları 1.441.177 olan Filistinlilerin 804.069'u mülteci konumundaydı. Bugün için 9.7 milyonluk Filistinliye karşılık 5.1 milyon mülteci olarak yaşıyor. Filistin istatistik bürosu tarafından yapılan açıklamada 2003 yılı itibariyle 9.7 milyonluk Filistin nüfusunun sadece 3.7 milyonu Filistin topraklarında, 1 milyona yakını İsrail sınırları içerisinde yaşarken 2.8 milyonu Ürdün, 436 bin Suriye, 415 bin Lübnan, 62 bin Mısır'da çeşitli kamplarda mülteci olarak yaşamaya çalışıyorlar. 9 bine yakın kadın-erkek, genç-yaşlı Filistinli İsrail hapishanelerinde tutuluyor. Uluslararası hukuk kuruluşlarının ve BM'nin Filistinli mültecilerin geri dönüşü hakkında aldıkları karara rağmen İsrail devleti yeni yerleşim yerleri kurmaya devam ediyor. Filistinli mülteciler "mülteci" statüsü alamadıklarından dolayı uluslararası hukuki korumadan yoksun durumdalar. Uluslararası temsil problemiyle karşı karşıya kalan Filistinli mülteciler, sahip olmaları gereken hakları talep edebilecekleri bir fona sahip değiller. Hamas'ın seçimle işbaşına gelmesinin ardından uygulanan her yönlü uluslararası ambargo nedeniyle başta yiyecek ve ilaç sıkıntısı olmak üzere ekonomik sıkıntılara terk edilmiş durumda. Ambargo nedeniyle her 15 aileden birisinin 25 bin dolardan fazla borcu bulunuyor ve kişi başı ortalama yıllık gelir 3500 dolar bile değil.

İşte bu 60 yıllık işgal, katliam ve zulmün tarihi aynı zamanda Filistin halkının birleşik, tek yumruk halinde direniş, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin tarihidir. Bugün Filistin halkına uygulanan baskı ve zulüm politikası, direnişi sindirmek, direniş örgütlerini birbirine kırarak ve işbirlikçi hükümet kurdukmak amaçlıdır. Bu politikalar, emperyalizmin Ortadoğu'yu bütünüyle sömürgeleştirme politikalarından bağımsız düşünülemez. İsrail siyonizmine karşı 20. yüzyıl boyunca direnenek mücadele eden Filistin direnişinin özünü ulusal bağımsızlık ve devlet kurma mücadelesi oluşturmaktadır. Çünkü ulus olma özelliğini taşıyan ve devlet kurma hakkı elinden işgal edilerek alınmış ezilen bir ulus durumuna dönüştürülmüştür. Şüphesiz sınıf savaşımının yasadır ki ezen sınıflar karşısında ezilenler, tarihin sahnesine mücadeleleriyle çıkmışlardır. Tıpkı bombalara, katliamlara

taşıyla sopasıyla direnen Filistin halkı gibi. Filistin halkının, yarım asrı geride bırakan bu mücadelesi muazzam bir siyasi, örgütsel birikim sağlamıştır. Yine bu tarih göstermiştir ki Filistin halkının ve mücadeleyi yürüten örgütlerin yegane gücü ulusal birlik, bu birliğin çimentosu "Bağımsız Filistin Davası" ve onları kurtuluşa götürecektir namı bilincidir. Filistin içerisindeki örgütler yıllardır aralarında ayrılmak ve çatışmalar yaşasa da "ortak düşman" karşısında yarattıkları birliktir ve bağımsız Filistin davasından vazgeçmemişlerdir. Şüphesiz ki Filistin halkının direnişin ve silahtan başka bir şeylerinin olmadığı, bunları kurtuluş ve özgürlüğün olamayacağı bir gerçekliktir. Bu gerçeklik son zamanlarda yaşanan El Fetih-Hamas çatışmasının önüne geçebilir.

Filistin sorununa ve direniş tarihine baktığımızda iki haka-
yati meseleyi görebiliriz. Bu meselelerden birincisi bugüne
kadar Filistin'de Marksist-Leninist-Maoist bir komünist parti-
nin olmayışı. İkincisi, ülkenin sosyo-ekonomik yapısını ve sı-
nıfların tahmini bilimsel-somut bir şekilde yapıy Filistin hal-
kını bağımsızlığa ve halk iktidarına götürececek bir programın
ve siyasi çizgilerin olmayışdır. Parti deren gerçek anlamda
Marksist-Leninist-Maoist partiden ve onun devrim strateji-
sinden bahsediyoruz. Filistin'in ulusal kurtuluş ve devlet kur-
ma sorunu milliyetçi-burjuva ideolojisine ya da reformist
çizgiye havale edilemez. Gerçek anlamda ulusal sorunun çö-
zümü MLM bir komünist parti önderliğinde Yeni Demokratik
Devrim perspektifiyle gerçekleşebilir. Bu güne kadar Filistin
direnişinin gerek siyasal gerek örgütsel önderliğini ulusal-re-
formist çizgi çəkmiştir (bunun başında El Fetih gelir). Em-
peryalizm çağında proletaryanın ideolojik-politik önderliğine
sahip olmayan ulusal-burjuva çizgi, sınıf karakterinden kay-
naklı emperyalizmin çizgisile buluşmak zorundadır. Zira
emperyalizmin hazırlayı sunduğu sayısız plan ve yol harita-
larının Filistin hakim sınıflar tarafından bir umut olarak gö-
rülmesi tam da bahsettiğimiz çizgiden kaynaklıdır. Ulusal-
burjuva karakterli El Fetih'in gerek Arafat, gerekse de Abbas
temsilciliğinde yol haritalarına "koşulsuz" kabul etmesinin al-
tında mevcut hakim sınıfların ve çizgilerinin devlet kurma ve
pazarını koruma güdüsü yatar (bilindiği gibi yol haritasında
Filistin devleti kurulması öngörülyordu). Şüphesiz ki ilkesel
olarak ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız sa-
vunur, kurtuluşunu ve mücadelesini enternasyonal proletar-
yanın mücadelesine katkı temelinde destekleriz. Hamas ve
El Fetih'in siyasi çizgilerinin belirleyici olduğu açıktır. Hamas
Filistin mücadelesini, kurtuluş ve özgürlük mücadelesinden
çok "İslam devleti" kurma mücadelesine çevirmiştir. El Fetih
ise dar burjuva ulusalcı programıyla uzlaşmacı çizgidedir. Ni-
hayetinde ne uzlaşmacı, "barışçı" El Fetih ne de gerici ide-
olojiden beslenen Hamas Filistin halkını gerçek özgürlüğüne
ulaştıramaz. Diğer taraftan Filistin davasında yıllardır müca-
dele yürüten "bağımsız-demokratik Filistin" hedefleyen,
Marksist teoriden etkilennmiş küçük burjuva hareketler
(FHKS, FDHK gibi) gerek ideolojik, gerekse de önderlik nok-
tasında bir misyon sergileyememiştir. MLM ideolojiyle do-
nanmış devrimci-komünist hareketin güçlenmesi Filistin hal-
kının mücadelesine rehberlik edeceği gibi en önemli böl-
genin gerici milliyetçi devletlerin ideolojisinin Filistin direniş
örgütleri üzerindeki ciddi etkisini de kıracaktır.

Emperyalizmin ve İsrail siyonizminin Filistin üzerine uyguladığı baskı ve tehditler sadece Filistin halkına değil, Ortadoğu halklarının tümüne, nihayetinde tüm dünya halklarındadır. Filistin direnişi sadece İsrail siyonizmine değil, emperyalizme karşı olmalıdır. Bu minvalde enternasyonalist bilinçli, özellikle bölgedeki devrimci-komünistlerin ve uluslararası komünist hareketin, doğru bir temelde Filistin halkının direnişine desteği yükseltmelidir. Ezilen Filistin halkının kuruluş ve özgürlüğü; sömürge, yarı-sömürge yarı-feodal ülkeler için evrensel devrim stratejisi olan Halk Savaşı ile mümkündür. Salt silahlı mücadeleyle sınırlı (ki Halk Savaşı ya değildir) bir savaş değil Marksist-Leninist-Maoist bilime donanmış ekonomik, siyasi, sosyal, askeri bir bütünlük arz eden Yeni Demokratik Cumhuriyet programıyla somutlaştırılmış bir Halk Savaşı. Yarım asrı aşan Filistin direnişi küçümsemeyecek bir deneyime, pratiğe sahiptir. Bundan hareketle Filistin'deki devrimci-komünist-demokrat ve yurtseverler tarihlerini, eleştirir ve özeleştirir mekanizmasını sonuna kadar işleterek bütünlüklü muhasebeyle sorgulamaları, tarihsel deneyimlerden ve özellikle Japon işgaline karşı sürdürülen Çin direnişinden, onun sınıflar ve emperyalist kükler arası çelişkilerden faydalanma ustalığından ders çıkarması olmazsa olmazdır. Mücadelelerin yükseltilmesi ve ilerletilmesi si doğru temeller üzerinde yapılan muhasebeler üzerinden yükselir. Gerçek anlamda anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist, anti-siyonist özle oluşturulacak Yeni Demokratik Cumhuriyet programı ve sınıfların gerçekliğini gözardı etmeyen birleşik halk cephesi Filistin halkını bağımsızlığa, özgürlüğe, yani adım adım iktidara taşıyacaktır. Nihai hedefine varacak olan bu mücadele, dünya halklarının ve emekçilerinin kurtuluş-özgürlük mücadelesine umut taşıyacak, yol gösterecektir. Tıpkı bugün Maoistlerin önderliğinde iktidara yürüyen baldır çıplak Nepal halkının dünya halklarına ve emekçilerine umut olduğu, yol gösterdiği gibi.

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından
yayınlayamıyoruz

KONUK YAZAR

Aycan EKER

Maoizm’in kızıl neferleri olalım

Emperyalizm Ortadoğu'da ve onun coğrafyamızdaki uşaklığını yürüten egemen sınıflar da Türkiye-Kuzey Kürdistan'da emekçi halklara ve ezilen uluslara dönük saldırılarına hız kesmeden devam ediyor. Emperyalizm temel olarak insanları sömürmeyi ve ülkelerini işgal ederek kendine göbekten bağımlı hale getirmeyi amaçlamaktadır. Komünizmden, sosyalizmden öcü gibi bahsederlerken, kendilerinin serbest pazar ekonomilerinin, tek el aşamasına ulaşmış kapitalist sistemlerinin dünyayı nereye sürüklediğini hep beraber izliyoruz, yaşıyoruz. Bunların amaçları açıktır; gelişip, palazlanan tekelci sermayeye, emperyalist devletlere yeni sömürü alanları, pazarlar sağlamak, halklara, ezilen uluslara ve işgallere maruz kalmış ülkelere reva görülen sömürü ve bağımlılık altında bir esaret hayatından başka birşey değildir. Emperyalistler sömürge ve yarı sömürge ülkelerin yeraltı ve yerüstü kaynaklarından alabildiğince serbest bir şekilde faydalanarak kendi geleceklerini teminat altına almak istiyorlar.

Bunun sonucunda sömürülen ülkelerde emperyalizmin uşaklığını yapanlar, kendi coğrafyalarında yaşayan halklara da en acımasız bir şekilde saldırmaktadır. Ülkemizde de buyledir, emperyalizme uşaklık etmede kusur eylemeyenler, coğrafyamızda yaşayan halkların, ezilen Kürt ulusunun, baskı altındaki inançlara mensup insanların demokratik hak ve özgürlük taleplerine hep saldırıyla karşılık vermiştir. Demokrasi namına bir işleyiş seksen küsur yıldır hemen hemen hiç olmamıştır.

Bugünkü meclis aldatmacası da bahsini ettiğimiz gerçeği örtbas edememektedir. Ülkeyi kendileri yönetiyormuş gibi pozlar veren meclisin içindekilerin, 550'si de tek fikirde olsalar bile, MGK'nın direktiflerinin dışına çıkamayacakları-çıkamadıkları açıktır.

Böylesi bir hal içerisinde olan coğrafyamızda, ezen ile ezilenler arasındaki çelişkileri, ilişkileri, dengeleri iyi analiz etmeliyiz. Böylece ezilenlerin gücünü daha doğru hedeflere, daha etkili bir şekilde yöneltebiliriz. Ancak bunun proletaryanın ideolojik, politik önderliğinde örgütlenmekten geçtiği gözardı edilmemelidir. Tersî durumlarda amaçlardan sapmaların ve uzlaşma eğilimlerinin başgöstereceği bir gerçekliktir. Bu, ülkemizdeki çeşitli oluşumlarda, hareketlerde, partilerde varolan reformist-revizyonist kaymalarla ispatlıdır.

Proletaryanın demokratik merkezizeçüğü ilkelere bağlı, nitelikli örgütlenmesi oldukça önemli bir konudur. Sisteme alternatif olacak olan hareket, öncelikle sistemin içinde mevzilerini oluşturacaktır. Bunun için nitelikli örgütlenmelere, çelişkilerin odağına vuruşlar yapan örgütlenmelere ihtiyaç elzemdir.

Bu örgütlenmeler içerisinde halka önderlik edecek komünist devrimcilerin kendilerini ideolojik olarak iyi yetiştirmeleri gerekmektedir. İdeolojik-politik-kültürel olarak kendilerini proletaryanın bilimsel ideolojisi ve onun politikalarıyla şekillendiren kadrolar, kendilerinde varolan, ortaya çıkabilecek olan küçük burjuva alışkanlıklardan da arınmak için uyanık ve mücadele halinde olmalıdırlar. Bu noktada zayıf düşenler halka önderlik edemezler. Burjuvazinin yüzü güzel, içi boş kültürüne ancak, davaya bağlı, ilkelî olanlar karşı koyabilirler.

Komünist devrimciler gönüllü temelde halka önderlik ederler. Ama bir noktaya vurgu yapmadan geçemeyiz. Profesyonel ve yarı profesyonel aktivistlerin verilen görevleri yerine getirme sorumluluğu birinci derecede önemlidir. Bazı arkadaşlar işin ciddiyetini kavrayamadıklarından gönüllü olmayı görevler karşısında bir koz olarak kullanabilmektedir. İşime gelirse yaparım mantığı ortaya çıkmaktadır. Kişiler ideolojik-politik kültürü iyi özümsemeli ve kendi içlerinde nitel sıçramayı yaşamalıdır. Yoksa küçük burjuva alışkanlıklardan kurtulamayacaklardır. Görevler karşısında kaçamak tutumlar yerine, onları kusursuzca yerine getirmek için çabalamalıyız.

Mücadele içerisinde yoldaşlık ilişkilerine dikkat etmeliyiz. Gelişen yozlaşmayla birlikte bu konuda hastalık ilerlemektedir. Bu ilişki, 'senin-benim' mantığı ortadan kalıtığında mükemmeliyete ulaşır. İnsanlar makine değildir, hata yapabilirler. Yanlışlara karşı bilimsel bir yaklaşım sergilenmeli, yapılan yanlışlar gösterilmeli ve doğruya evrilmesi için mücadele edilmelidir. Sektör yaklaşımlar karşılıklı zıtlaşmalara neden olmaktadır. Bunun bilincinde olarak olayları doğru ele alırsak yoldaşlar arasında olası gruplaşmaların tehlikesini ortadan kaldırmış oluruz.

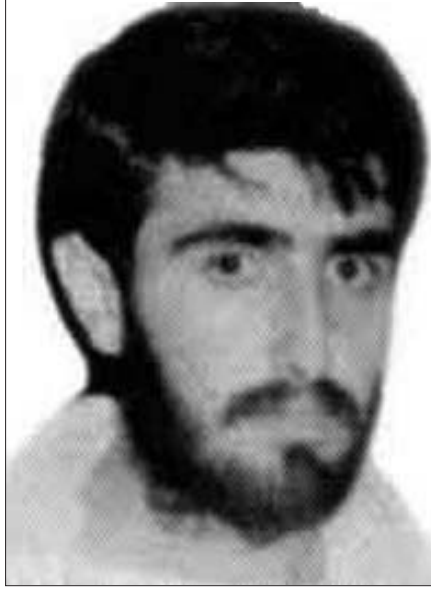
Bizler Maoizm'in ilkelerine bağlı kaldığımız sürece bizi doğru yoldan hiçbir güç sapıramayacaktır. Çünkü biz halkımıza güveniyoruz. Halkımızın da bize güvenmesi için ilkelî, disiplinli, samimi, verdiği sözü yerine getiren, halkın sorunlarını çözenler olmalıyız.

Sevdamıza umutsuzluk katmayacağız. Baharın en güzel renkleriyle kucaklayacağız gelecek güzel dünyayı. Çünkü biz yaşamayı ve yaşatmayı seviyoruz. Bizlere yaşama hakkı veremeyenlere karşı da onurlu mücadelede taviz vermeden, zulme karşı zafere kadar mücadele etmeye devam edeceğiz.

Ne emperyalizm ne de onun uşaklığını yapan Türk devletinin zoru, halk düşmanlarını kurtaramayacaktır. Biz Maoizm'in kızıl neferleriyiz ve gücümüzü halktan alıyoruz.

6 Haziran 1992'de Hozat'ın Zimek Mezrası'nda şehit düşen

Hıdır Doğan'ın anısına

“Yürü, daha gitmediğin, ayak basmadığın topraklar var. Yürü oralara, tut elinden, karanlıkların aydınlığa çevir.”

Aydınlık bir baharın titrek, coşkulu ve hüznünlü aylarında gün geçmiyor ki yalnızlığının soğukluğunda ince bir sızı damlamasın yüreğime... Zamanın deryasında boğuluyorum

adeta. Denize atılmış zehrin balıklan yüz-dürüşüydü benim zamana olan üstünlüğüm.

Hiçbir uğraşım da yok. Gündelik yaşamın boşvermişliğinde geçmişin hesaplaşmasına giriyorum. Kızdığım, ağladığım, bağırduğım, olmaz dediğim anları düşündüm. Kabullene-mez olan ölümün sana yakışmadığını nite-lendiriyordum, akınlı bir süreçte. Ama sen, hiçbirine aldırmadın, çıktın o soluksuz ve me-safesiz yolculuğa... Arkana dönüp bakmayı düşünmedin bile. Biliyordun ki bakarsan g-demeyeceksin. Ve en çok da geride bıraktıkların için ölümü sırtına alıp korkusuzca alıp koyabildin koca bir çınar harman meydanının ortasına...

Yılığın ve kötülüğün iç içe geçiydi. Soy-tarların adam sayıldığı ülkemde, cesur yü-rekiler bilinmedik mekanlarda mülteciler misali yurt tutmadan oradan oraya yürüyor-lar. Günahlı kullar onları günahkar, kendileri-ni sevapkar sayıp düşmüşler peşlerine... Gör-dükleri yerde kurşuna diziyorlar koca çınarlar-nı. Oysa onların ayakları yeryüzünün bakır topraklarında. Onlar bu topraklarda rüzgânın

dansına eşlik etmişler. Ne zaman diye soru-yorum usulca rüzgara, ne zaman gelecek? En kuytulara haber salan seher yeli bizden yana esiyor. O kutlu ve muhteşem zafer çok ya-kındır diyor.

Gölge gibi var ya da yok. Işığa hasret, gü-neşe hasret, hep birileri için kendilerini yaşı-maktan kaçıyorlar. Gündelik aşklara, dedi-kodulara asılmadan kaybolup gidiyorlar içi-mizden. Sadece bir duyum geliyor. Öyleki bir sızı bırakıyor içime. Takılıp martıların gümüş kanadına, dalmışsın maviliğe hiç korkmadan. Öyle bir kanatıyor ki toprağa düşüşün içimi, dişlerimi sıkıyorum. Dudaklarımdan kan damlıyor içime.

İşte böyle yoldaşım. Bu baharla birlikte aynı ruh haline yeniden bürünüyorum. Sene-ler gökyüzüyle yeryüzü arasındaki o çizgide tükenip gidiyor senin yokluğunda. Ve anlıyo-rum ki, yıllardır içimde biriktirdiğim kehribar goncaları bugün de inatla filizleniyor. İçimde-ki umut ışığı senin varlığında yaşama daha sıkı tutunuyor. Ve sen, sizler, yoldaşlarımla be-nim, umudumun en parlak olduğu zamanlar-

da boy veriyorsunuz, filiz filiz...

Kaç baharı kucakladık sizlerin yürekleri-nizle ve daha kaç yüreği katacağız bu uzun yürüyüşe. Her bahar bu yüzden kendimi ye-niden sorguluyorum. İsyan etmenin en so-mut örneği diyorum Haziran olgusu. Baş kal-dırışın, şanlı direnişin günlerini yaşıyoruz bu-günlerde. Ayak uyduruyoruz baharın sizlerin kızıl yüreklerinizde işlediği ritmik ezgiye...

Evet bugün 6 Haziran... Ve bizler o karan-lık günü yeniden hissediyoruz iliklerimizde. Biz yine burada, sen olmadan kendimizce yaşıyoruz. Senden uzakta, içimizde bir parça “Hıdır”la birlikte yeniden, yeniden kendimiz-ce yaşıyoruz...

Diyoruz ki:

Yaşam uzun bir mesafedir

Ancak yaşadıklarımız onu anlamlı kılar

Hele ki bu sessizleşen zamanlarda

Buzlanmış tüm nefretleri çözmeli

Toprağa her düşen yığıt bedenın hatırasının koynunda...

Tüm devrim şehitlerinin hatırası önünde saygıyla eğiliyorum.

Yeğenin

Şimdi ne yapmalı?

Değerli kardeşlerim. Bizler iste-mek de birileri ülkeyi seçim sürecine sürükledi. Artık değişik dedelerden, ninelerden masal dinler gibi aylar boyunca vaat-ler dinleyeceğiz. Öyle yalanlar söyleyecek-ler ki bizleri hayal ülkesine götürecekler. Öyle bir ülke tablosu çizecekler ki, ne işsizlik, ne yoksulluk kalacak, ne de hastane-lerde, bankalarda kuyruk kalacak. Yani on-lar on yıllardır bizlere söylenen yalanları tekrarlayacaklar. Bizler de her partinin dü-zenlediği mitinglere katılacak, onları alkış-layacak, ‘bravo’, ‘yaşa’ diye tezahüratlar yapacağız.

Derken süreç bitecek ve bizler kendimi-ze göre bizlere en tatlı masalı anlatan parti liderine oyumuzu vereceğiz. Sonra da baş-layacağız beklemeye. En çok oyu alan parti hükümeti kuracak ve dört yıl boyunca biz-leri ‘yönetmeye’ başlayacak. Bu süre bo-yunca tüm görsel ve yazılı medya yeni hü-kümeti kuran partiyi ve başındaki lideri öy-le bir destekleyecek ki, bizler ne kadar doğ-

ru bir seçim yaptığımızı inanacak ve kendi-mizle gurur duyacağız. Günler geçecek, ay-lar geçecek, sonra yıllar geçecek ama bizler açısından birşey değişmeyecek. Sonra ev-lerde, kahvehanelerde, sokaklarda tartış-maya başlayacağız. Kimimiz “ellerim kırıl-saydı da oy vermeseydim” diyeceğiz. Sonra bakacağız ki bunların diğerlerinden farkı yokmuş. Sonra bunları yere göğe sığdıra-mayan medya da kıyısından köşesinden bunların yolsuzluklarını anlatmaya, yazma-ya başlayacak. Derken dört yıla yaklaşan iktidarınnı yerden yere vuracak ve bizlere yeni bir lider veya yeni bir parti empoze et-meye başlayacak. Bizler de yeni bir seçim-de yeni bir partiye oyumuzu vermek üzere beklemeye başlayacağız.

Değerli kardeşlerim bizler bu masalları dinleyip çocuklar gibi uyumaya mahkum olmamalıyız. Onları iyi takip edin. Her biri çok iyi ajitasyon çeker. Ama hiçbirisi ne se-çim meydanında, ne de parti programında ABD ve AB emperyalistlerine, siyonist İsra-il’e karşı tavır alamaz. Memleketin 28 böl-

gesindeki Amerikan üslerini kapatacağız di-yemez. Dünya halklarına kan kusturan sa-vaş makinası NATO'dan çıkacağız diyemez. IMF ve Dünya Bankası'nın programlarını uy-gulamayacağız diyemez. Banka hortumla-yanların mal varlıklarına el koyacağız diye-mez. Susurluk'ta, Şemdinli'de ortaya saçılan çe-telerden hesap soracağız diyemez. Ma-raşlınn, Çorumların, Madımakların, 1977 1 Mayıs'ının hesabını soramaz. Kısacası de-ğerli dostlar bizler bu seçim aldatmacasına

alet olmak zorunda değiliz. Başka bir dünya mümkün. Hep birlikte el ele, omuz omuza, yan yana ‘Demokratik Bağımsız Türkiye’ şî-arıyla mücadele etmeliyiz. Bu uğurda bedel ödeyenlerin yolunda, işçi sınıfı ve yığıt öğ-rencilerimizle bedel ödemeyi de göze ala-rak ayağa kalkalım ve yönetilen değil yön-e-telim olalım. Hepinizi sevgi ve saygıyla selam-lıyorum.

İstanbul/Tuzla'dan emekli bir deri işçisi

Yaşasın Halk Savaşı

Yaşamın her alanında devrimci bilincimi-ze, irademize ve nice bedeller ödenerek dünden bugüne taşınan şanlı kavgamıza sa-hip çıkmak her devrimci komünist bireyin sahip olması gereken bir özellik olmak zo-rundadır. BPKD'nin ürünü olan Maoist parti geleceği yaratma azmi ile Kaypakmaya gü-zergâhında MLM biliminin ışığında savaşımını dün olduğu gibi bugün de ölümsüz şehitleri-mizden, ezilen emekçi halkımızdan aldığı sarsılmaz güç ile devam ettirmektedir. Yaşa-dığımız coğrafyada ülkenin sosyo-ekonomik yapısı itibarı ile feodal askeri faşist diktatör-lükle yönetilen ülkemizde esas olarak yürü-tülmesi gereken Halk Savaşı, yani köylü ge-

rilla savaşı dün olduğu gibi bugün de tüm ya-kıcılığıyla karşımıza çıkmaktadır. Her zaman di-le getirdiğimiz yan feodal-yarı sömürge olan ülke koşullarında parlamentonun askeri fa-şist diktatörlüğün bir maskesi olduğunu sık sık dile getirmekteyiz. Ve bu gerçeği her za-man söylemekten, kavratmaktan uzak dur-mayacağız. MLM bilimin bize öğrettiği tarih-sel gerçekler ışığında kavgamızı tüm gerçek-liğiyle kavrayıp, bunu tüm zorluklara karşınn Marksist felsefenin öğrettiği devrimci bilim-sellik ile daha ileri taşımak bir zorunluluktur. Vartinek'te nakış nakış işlenen devrim kavgamız, köklerinden almış olduğu ideolojik sağ-lamlığıyla ezilen halklara umut, düşmana ise

korku salmaktadır. Yüreklerinde devrim inancı, bilinçlerinde kavganın tüm zorlukları-nı kavramış ölümsüz 17'ler bir kez daha göstermişlerdir ki, yarınnları kazanma azmi ile yola çıkanlar Marksist tarih bilinciyle hiçbir zaman yenilmeyecektir.

Yaşasın MLM bilimi!

Yaşasın Halk Savaşı!

Yaşasın 24 Nisan güneşi!

Yaşasın ölümsüz 17'ler!

Bir Okur

‘17 kocaman yürekli gün’

Artık Haziranlar 17 gün sadece... 17 kocaman yürekli gün!...

Mayıs'ın coşkusunu geride bırakırken, Hazi-ran sıcağına hüznün harmanlıyorum. Öyle bir hü-zün ki; özlemi umuda, isyana dönüşüyor yüre-ğimde. Yitip gidenlerimizi anarken, gözlerimin pınarında bir damla yaşa bürünen hüznün; sonra-sında yerini tatlı bir heyecana bırakıyor. “Onları” görüyorum, zafer çiğlikları atan emekçi yığınları-nın arasında. Gururla, başları dik yürüyorlar...

Çünkü onlar; gün geldi direnç oldular tarla-sında köylünün, kök saldılar, yeşerdiler sömürü-ye inat...

Çünkü onlar; gün geldi çekiç oldular tezga-hında işçinin, sırtındaki tulum oldular grevlerde...

Çünkü onlar; gün geldi direnişin adı oldular zindanlarda. Bazen barikatın önünde, bazen ar-kasında ama en önemlisi bazen barikatın ta kendisi oldular...

Çünkü onlar; gün geldi ilk kıvılcım oldular ka-

ranlığa karşı . Bedenleriyle tutuşturdular bozkır-ları. Yangın yerine çevirdiler dağ başlarını...

Bebelerimiz büyüsün, alın terimiz aksın diye özgürce alınlarımızdan.

Artık Haziranlar 17 gün sadece... 17 kocaman yürekli gün... Her biri birbirinden can, tam 17 gün Haziran...

Sabahları “Aydın Aydın” uyanırken pence-remden “Berna’ca” dışarıya, tel örgülü duvarlara bakmak... Şapkamı takıp, etrafıma hep gülümse-mek, “Kenan” olmak yani... Haziran sıcağıyla baş edebilmek için “Aris” olmak, “Ökkes” olmak ya-nı... Geceleri “Yıldız”lardan biri olabilmek... Ve ni-hayet hapishanede “Cafer”leşmek...

Yüreğim, yüreğimiz sizinle canlar...

(17' lere...)

Kenan Boztaş

E tipi Hapishane D/12

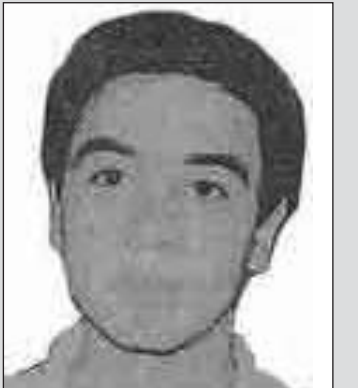
ÇANAKKALE

ANMA

4 Temmuz 1996 tarihinde Dersim’de, Dinar Köprüsü

Çatışması’nda yoldaşı Elmas Demir ile birlikte ölümsüzleşen Gültekin Candan’ı sonsuzluğa uğurlayışımızın 11. yıldönü-münde saygıyla anıyoruz.

AİLESİ ve YOLDAŞLARI

Ankara'da devlet terörü

Ankara'da 17 komünist devrimciyi anmak için yapılan basın açıklamasına katılan kitleden altı kişi, "suç ve suçluyu övmek", "yasadışı örgüt propagandası yapmak" iddiası ile tutuklandı

Ankara'da Mercan katliamının yıldönümü dolayısıyla Kızılay'da yapılan basın açıklamasına katılan DHP aktivisti 11 kişi ile bir İşçi-Köylü Gazetesi okuru Ankara polisi tarafından evleri basılarak gözaltına alındılar.

17 Haziran tarihinde Dersim'in Ovacık ilçesinin kırsal kesiminde vahşice katledilen 17 komünist devrimci için yapılan basın açıklamasını "suç ve suçluyu övmek", "yasadışı örgüt propagandası yapmak" şeklinde tanımlayan Türk devleti, on iki kişiyi 28 Haziran tarihinde, sabaha doğru evlerini basarak gözaltına aldı.

Katliamları protesto etmek suç oldu

Devletin "terörle mücadele" adı altında gerçekleştirdiği katliamlara tepki göstermek de "teröre destek" veriliyor denilerek bastırılmaya çalışılıyor. Mardin Kızıltepe'de babasıyla birlikte evinin önünde on üç yaşında on üç kurşunla öldürülen Uğur Kaymaz'a da "terörist" demişler ve bu kat-

liama tepki verenlere de "suç ve suçluyu övmek", "terör örgütünün propagandasını yapmak" iddialarıyla soruşturmalar açmışlardı. Türk devleti yaptığı katliamlarla ve estirdiği terörle dikensiz bir gül bahçesi yaratmayı düşünüyor. Ancak bu saldırılar demokrasi mücadelesi verenlere geri adım atırmayı başaramadı.

'Baskılar bizi yıldıramaz'

Ankara'da evleri basılarak gözaltına alınan on iki kişiden DHP aktivisti 6 kişi, "suç ve suçluyu övmek", "terör örgütünün propagandasını yapmak" iddiasıyla 29 Haziran tarihinde tutuklanarak Sincan F tipi ve L tipi hapisanelerine gönderildiler. Tutuklanan DHP aktivistleri Nurten Karataş, Kazım Doğan, Hıdır Demir, Cemil Demir, Uğur Yeşiltepe ve Dilşad İnce mahkemeden çıkartılırlarken slogan atarak ve zafer işareti yaparak tutuklanmalarını protesto ettiler.

Gözaltılar ve tutuklama kararı protesto edildi

Ankara DHP, 30 Haziran tarihinde Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yaparak gözaltı saldırısını ve DHP'lilerin tutuklanmasını protesto etti. DHP adına yapılan açıklamada, "Anayasal bir hak olan basın açıklaması düzenleme ve katılma haklarına, ev baskınları, gözaltına almalar ve tutuklamalarla saldırın; yeni Terörle Mücadele Yasası, polis yasaları ve genelgelerle bu saldırılarını boyutlandıran gerici-faşist zihniyetin anti-demokratik uygulamalarını kınıyor ve tutuklananların derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" denildi.

Alınteri, ESP, Partizan ve Ankara 78'lilerin de destek verdiği eylem, "Baskılar bizi yıldıramaz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Tutuklananlar derhal serbest bırakılsın", "Devrimci tutsaklar onuru-muzdur", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atılarak sonlandırıldı.

DHP: Baskılar bizi yıldıramaz

Ankara'da Mercan şehitleri için yapılan basın açıklaması nedeniyle gözaltına alma ve tutuklamaya varan devlet terörünü kınamak amacıyla açıklama yapan Demokratik Haklar Platformu (DHP), "Devlet güçleri bu gibi baskı ve saldırılarla hem demokratik, meşru kurumlarımızı hedef gösteriyor, hem de haklı ve meşru mücadelemizi engellemeye çalışıyor" denildi.

Açıklamada, devrimci, demokrat ve ilerici güçlere yönelik baskı ve saldırıların Türk devleti tarafından yeni TMY, TCK gibi saldırı yasalarıyla kılıflandırılarak artırıldığı, gözaltı ve tutuklama terörüne hız verildiği belirtilerek, "Bir süre önce Van ve Dersim'de bulunan 3 DHP aktivistimiz gözaltına alınmış, politik kitle örgütlerinde çalışma yürütmeleri gerekçe gösterilerek tutuklanmışlardı. Geçtiğimiz günlerde ise DHP çalışanlarımızdan Tekin Yıldız, Dersim'de gözaltına alınmış ve hiçbir gerekçe ve delil olmadan tutuklanarak Elazığ E Tipi Hapishanesi'ne gönderilmiştir" denildi.

Mercan şehitleri Avrupa'da anıldı

17'ler için Avrupa'nın Almanya ve Fransa ülkelerinde birçok anma etkinliği düzenlendi. Gazetemizin önceki sayısında da bu ülkelerde düzenlenen bazı etkinliklerin haberlerine yer vermiştik. Gazetemizin baskıya hazırlanmış aşamada elimize ulaşan ve bu nedenle kısaca yer verebildiğimiz diğer bazı haberleri bu sayımızda sizlere sunuyoruz.

17'ler için düzenlenen panelde Komünizm eleştirildi

Fransa Demokratik Haklar Konfederasyonu (FDHF), Mercan şehitlerini anmak için 16 Haziran tarihinde Mulhaus'taki Fransa Türkiye İşçiler Derneği (ACOTF)'de panel etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinliğe araştırmacı yazar Emrah Cilasun da panelist olarak katıldı.

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK)'nin 17'lere ilişkin yayınladığı "Mercan Tarihü! Kanla Yazılan Tarih Silinmez" başlıklı bildirinin okunmasının ardından söz alan Emrah Cilasun, Mustafa Suphi ve yoldaşları ile ilgili yaptığı dört yıllık araştırması hakkında bilgi vererek, böylece bir araştırmaya neden gerek duyduğunu anlattı. Araştırmasının sonuçlarını kitle ile paylaşan Cilasun, Komünizm'in katliamcı geçmiş-

ni bizzat Mustafa Kemal'in kendi eliyle yazılmış mektuplardan okuyarak anlattı.

Maoist Parti'nin taraftarları 17'leri andılar

Hannover kentinde düzenlenen etkinlikte 17'ler anıldı. 17 Haziran'da Yeldag Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlik saygı duruşu ile başladı. 17'lerin yaşamları ve mücadelelerinin anlatıldığı etkinlikte, Maoist Komünist Partisi (MKP)'nin 1. Kongresi'ne yaptıkları katkı da anlatıldı. Şiir ve müzik dinletisi ile devam eden etkinlikte son olarak MKP'nin ölümsüzleşen 5. Genel Sekreteri olan Cafer Cangöz'ün ailesi bir konuşma yaptı.

Berlin kentinde de Maoist Komünist Partisi taraftarları bir etkinlik düzenleyerek 17'leri andılar. Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlikte, "Devrim yolunda kızıl bir meşaledir 17'ler" yazılı pankart ile 17'lerin resimlerinin olduğu bir pankart ve komünist önder Kaypakaya'nın posterisi asıldı. Saygı duruşu ile başlayan etkinlikte, anma ile ilgili bir metin okunduktan sonra 17'lerle ilgili hazırlanan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Tartışma ve soru-cevap şeklinde süren etkinlikte, 17'ler ve Türkiye-Kuzey Kürdis-

tan'daki son gelişmeler üzerinde canlı tartışmalar yapıldı.

Hamburg'da 30 Haziran tarihinde düzenlenen etkinlikte Mercan şehitleri anıldı. Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlik, sinevizyon gösterimi eşliğinde yapılan konuşmalarla devam etti. Maoist Komünist Partisi (MKP)'nin 17'lerle ilgili bir bildirisinin okunduğu etkinlikte, Grup Dağlara Ezgi ve Grup Cemre müzik dinletisi sundu. Etkinliğe Peru

Yeni Demokrasi Hareketi, Bir-Kar ve TKP/ML YDB de mesaj gönderdi. Etkinlik Ali Taşayan'ın verdiği kaval ve ney dinletisiyle sona erdi.

Avrupa'da ortak açıklama

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK), Avrupa Türkiye İşçiler Konfederasyonu (ATİK), Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AveG-KON) ve Yaşanacak Dünya Gazetesi'nden oluşan Demokratik Kitle Örgütleri Platformu-Avrupa (DEKÖP-A), 17'lerin ölümsüzleşmelerinin yıldönümünde, "Faşizmin 16-17 Haziran 2005 Mercan Katliamını ve 17 Kızıl Karanfilin Devrimci Anısını Unutma-Unutturma" başlığıyla bir bildiri yayımladı.

17'lerin yitirilmesinin ülkemiz devrim mücadelesi için büyük bir kayıp olduğu belirtilen açıklamada, "Ama unutulmasın ki, devrimci direnişin bu büyük kahramanları; sosyal kurtuluş davasına karşı büyük sadakat ve gerçek fedakarlık örnekleri olarak çok önemli izler bıraktılar. Tarihe unutturulması imkansız notlar düşerek, bir bir yıldızlaşarak gittiler... Ardılları bir kez daha ve hep birlikte devrim yenini ettiler... 17 Haziran'da 17'lerin faşist cellatlar sürüsüne karşı Mercan Vadisi'ndeki başegmez direnişleri ve fedakarlığın doruk noktası olan cansiper kavgaları, ortak devrimci mücadelemiz açısından büyük bir ilham kaynağı olmaya devam edecektir" denildi.

MAYA

Arif BİLGİN

Askeri operasyonlar seçimi etkiliyor

"Seçim atmosferi"nde miyiz, yoksa "savaş atmosferi"nde mi belli değil.

Bir yanda seçim mitingleri, bir yanda askeri hareketler ve cenaze gösterileri. Hergün parti liderleri ile generallerin yürek hoplatan konuşmaları birbirine karışıyor.

Kitlelerin laik, demokratik toplum özlemlerini militarist amaçlara sapıran ithat özentili "kuvva-i milliyeci" cephenin gündeme soktuğu baskın seçim, sınır ötesi askeri hareket, iç askeri operasyonlar, "kitlesele refleks" çağrıları, kıskırtıcı cenaze törenlerinin baskısı altında yapıyor.

"Aykırı"ların meclise girişini önlemeyi amaçlayan dünyanın en adaletsiz seçim sistemi yetersiz görülüyor ve onun "önlem" eksikliğini militarist atmosfer altında tahkim ediyorlar. "Aykırı"ların meclise girişini engellemek için her şey yapılıyor. Meclise giriş vizesine sahip partilerin aday listelerinde uysal Kürt ve Alevi adayların bile çiziklenmesi, nasıl bir parlamento öngörüldüğünü gösteriyor. Bu parlamentoda eşitlik ve demokrasi isteyen Kürtler, Aleviler, sosyalistler ve demokratlar istenmiyor. Bağımsız adayların ülke tarihinde görülmemiş çokluğu bu adaletsiz seçim sisteminin sonucudur ve onu protesto mahiyeti taşımaktadır. Herşeye karşın bu protestonun parlamento yansıması, öngörülen saldırgan-ulusçuluk planı için riskli bulunuyor. Baskın seçim kararından sonra operasyonların ve askeri hareketlenmelerin büyük artış göstermesi raslantı değil. Şu anda ülkenin doğu ve güneydoğusunda seçim görüntülerinden çok, savaş ve operasyon görüntüleri, çatışma ve ölüm haberleri havaya damgasını vuruyor.

Bu ortamda "seçim" ve tercih özgürlüğü mümkün müdür?

Silahların konuşulduğu yerde oya ve söze yer kalır mı?

Can ve kodes korkusu altında yaşayan insanlar her türlü şiddetin kol gezdiği ortamda seçim, oy ve sandık emniyetine nasıl sahip çıkabilirler?

Daha işin başında pek çok bağımsız aday peş peşe gelen mahkeme kararlarıyla safdışı bırakıldı, aday olabilenlerin seçim propagandaları engelleniyor, afişleri toplatılıyor, seçim büroları basılıyor, seçim çalışmalarında yer alanlar gözaltına alınıyor. Bu gerilime yüreği dayanamayan Orhan Doğan gibi-leri yaşamını yitiriyorlar.

Halkın demokrasi, eşitlik, laiklik, insanca yaşama isteği etnik çatışma, saldırgan dış politika ekseninde körüklenen milliyetçilikle manipüle ediliyor. Saldırgan dış politikaya uygun bir parlamento istiyorlar. Bu durumu silah tüccarları ve savaş rantçıları da körüklüyor. Generallerin Eğridir Dağ Komando Tugayı'nda açıkladıkları "profesyonel ordu" planı buna dönüktür. Zaten profesyonel subay, astsubay ve uzman erbaş askerlerden oluşan Özel Kuvvetler Komutanlığı ve Jandarma Özel Harekât Tugayı ile komandolar tamamen profesyonelleştirilecek. Toplam 6 tugay ve 10 bin mevcuttan oluşan bu birliklerden 2008'de yedek subaylar, 2009'da da er ve erbaşlardan tamamen arındırılacak. Bu plan yeni silahlanma ve donanımı birlikte getiriyor. F-4 ve F-16 savaş uçağı ya da M-60 ve Leopard-1 tank modernizasyonlarından sonra şimdi de binlerce "Jagger" denilen telefon frekansı kırıncıları, "Bufalo" adlı "antimayın" ağır zırhlı araçlar, Eye Ball-R1 elektronik cihaz, yeni helikopter ve tanklar için vagon vagon para harcanyor. İsrail'den İHA (insansız hava araçları) satın alındı bile. Hükümet askeri harcamalar için durmadan ek ödenekler tahsis ediyor.

Evet; militarist bir atmosfer içinde militarist bir parlamento oluşturuluyor. 23 Temmuz'dan sonra dışı karşı saldırgan içte ise daha azgın bir diktatörlük sinyalleri var.

Ya demokrasi ve insanca yaşama beklentisi içinde bulunan halk kitleleri ne yapacak? Beylerin hakkı hesap dışı tutan bu planına izin verecek mi? İşte o biraz zor.

Sivas katliamı 14. yıldönümünde de lanetlendi

Madımak Otel'i'nde, televizyonlardan canlı yayınlanan bir katliamda diri diri yakılan 35 kişi, katledilişlerinin 14. yıldönümünde ülkenin birçok yerinde ve Avrupa'da düzenlenen eylem ve etkinliklerle anılırken, katliamcılar lanetlendi

Pir Sultan Abdal Şenlikleri kapsamında düzenlenen etkinliklere katılmak için Sivas'a giden ve kaldıkları Madımak Otel'i'nde tüm dünyanın gözleri önünde, televizyonlarda canlı yayınlanan bir katliamla katledilen 35 kişi, katledilişlerinin 14. yıldönümünde Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın birçok yerinde ve Avrupa'da düzenlenen miting, eylem ve etkinliklerle anıldı.

İstanbul

Madımak Otel'i'nde katledilenler, katledilişlerinin 14. yıldönümünde İstanbul'da 2 Temmuz günü düzenlenen ve binlerce kişinin katıldığı bir mitingle anıldı.

Anma etkinlikleri Karacaahmet Cemevi önünde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) öncülüğünde bir araya gelen bir grubun katliamda yaşamını yitiren Aşık Nesimi Çimen'in Karacaahmet Mezarlığı'nda bulunan mezarını ziyaretıyla başladı. Mezarlıktan kortej halinde yürüyerek ayrılan grup, Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde aralarında DHP, PSAKD Şubeleri, Partizan, Deri-iş Tuzla Şubesi ve TUDEF'in de bulunduğu kırkın üzerinde kurum üyelerinin oluşturduğu kortejlerle birlikte Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Sivas'ta katledilenler, devrim ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan mitingde konuşan PSAKD Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Erdal Yıldırım, Sivas'ta ölenlerin ülkenin devrimcileri, demokratları, aydınları ve muhalifleri olduğunu belirterek, "Bugün de ülkemizde değişen bir şey yoktur. Katledilmeye, diri diri yakılmaya, işkenceler-

den geçirilmeye, açlık ve yoksulluk içinde yaşamaya devam ediyoruz. Dün Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta, Gazi'de, 1 Mayıs 77'de, Kanlı Pazar'da bizleri katledenler, bugün katliamlarına devam ediyorlar" şeklinde konuştu. Mitingde yapılan diğer konuşmalarda da katliam lanetlenirken, Madımak Otel'i'nin müze yapılması istendi. Semah ekibi gösterisi ve okunan şiirlerin ardından Grup Munzur ve Grup Vardiya'nın verdiği müzik dinletisinin ardından miting sona erdi.

HÖC, TKP ve Halkevleri'nin aralarında bulunduğu bazı kurumlar da 1 Temmuz günü Karacaahmet ve Zincirlikuyu mezarlıklarında bulunan Sivas şehitlerinin mezarlarını ziyaret ederek katliamda hayatını kaybedenleri andılar.

Sarıgazi

DHP, ESP, Partizan, Mücadele Birliği, Odak, EMEP ve Toplumsal-Der üyeleri düzenledikleri yürüyüş ve etkinlikte Sivas şehitlerini andılar. Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde 1 Temmuz günü düzenlenen yürüyüşün ardından Nazım Hikmet Parkı'nda yapılan etkinlikte yapılan ortak açıklamada konuşan Eren Edebalı, Sivas'ta yaşanan olayın benzerinin daha sonra Şemdinli'de, Hrant Dink'in katlinde, Malatya'da tekrar meydana geldiğini hatırlatarak, "Bugün içerisinde bulunduğumuz ekonomik ve siyasi krizden kurtulmak için devlet yine aynı yöntemleri gözü dönmüşlüğüyle kullanmaya devam ediyor" şeklinde konuştu. Etkinlik, Grup Emeg'e Ezgi ve Kartal Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Müzik Grubu'nun verdiği müzik dinletileriyle son buldu.

Okmeydanı

Sivas'ta katledilenler DHP, ESP, Partizan, Çağrı, Halkevleri, SODAP, EMEP, ÖDP, SDP, Kara Kızıl Notlar ve DTP'nin de aralarında bulunduğu kurumlardan oluşan Okmeydanı Demokrasi Platformu'nun, 3 Temmuz günü Diliktaş Parkı'ndan Sağlık Ocağı önüne gerçekleştirdiği yürüyüşle anıldı. Sivas şehitlerinin resimlerinin taşındığı yürüyüşün ardından yapılan basın açıklamasında devletin gerçekleştirdiği Sivas katliamı lanetlenirken, katliam geleneğinin bugün de devam ettiğine vurgu yapıldı.

Bursa

Aralarında DHP'nin de bulunduğu birçok kurumun katıldığı 2 Temmuz anmasında devrimci kurumlar ile CHP'liler arasında gerginlik yaşandı. Anma etkinliği kapsamında Mahvel önünden mitingin yapılacağı Heykel Antik Kent Tiyatrosu'nun önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Burada yapılan ortak açıklama ve dönüşen semahların ardından etkinlik sona erdi. Miting alanında, miting öncesi düzenlenen toplantılarda katliamda payılan olan düzen partileri CHP ve SHP'nin çağrılmaması gerektiğini belirten devrimci kurumların üyeleri ile ellerinde Türk bayrakları, CHP önlükleri ve şapkaları ile mitinge katılan CHP'liler arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. Devrimci, demokrat ve yurtsever kurum üyelerinin alkış ve sloganlarla protestoları sonrasında CHP'liler "Katil CHP" sloganları arasında miting alanından ayrılmak zorunda kaldılar.

Katliamı birkez daha nefretle kınıyoruz

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK) Sivas katliamının 14. yıldönümü vesilesiyle yaptığı yazılı açıklamayla, inkarn, yok saymanın, tek dil, tek din ve tek millet ideolojisinin bir sonucu olarak yaşanan katliamı bir kez daha nefretle kınadığını duyurdu.

ADHK'nın 25 Haziran tarihli yazılı açıklamasında, diri diri insan yakmalarını sadece Hitler faşizmi döneminde yaşanmadığı, 2 Temmuz 1993 tarihinde Madımak'ta da bunun tekrarlandığı belirtilerek, "Anadolu'nun bir kentinde faşizmin barbar yöntemini uygulamaya koyanlar, esasta 80 yıllık inkar, imha, yok etme çizgisi üzerine kurulmuş bulunan faşist Kemalist diktatörlüğün katliam serisine bir yenisini 'yobaz, şeriatçı güçler' diye tabir edilen kesimlere yaptırarak eklediler" ifadelerine yer verildi. Bu günlerde de şeriat ve laiklik söylemleriyle kamuoyunu yeniden meşgul eden çıkışların, Kemalist faşist diktatörlüğün bilinen sanal durumlarından ayrı olarak ele alınmaması ve anlaşılması gerektiği belirtilen açıklamada, "Bilinmelidir ki, 80 küsur yıldır bu ülkede bağımsızlık diyen, özgürlük diyen, kardeşlik diyen ve bunun için de canını ortaya koyan devrimcileri darağacına götüren, kurşunlayan, işkencelerde katleden, gözaltında kaybeden, sokaklarda linç ve topraklarından koparıp sürgün edenler, her türlü gerici örgütlenmenin gelişmesinin devleti olmuştur. Hiçbir biçimde klikler arasında süregelen çıkar çatışması ve hangi kiliğin hakkı baskı altına alacağı yönündeki çatışma, varolan gerçekliği değiştirmemiştir, bugün de değiştirmeyecektir" ifadelerine yer veriliyor.

Ankara

PSAKD, birçok demokratik kitle örgütü ve yöre derneğinin katılımıyla 2 Temmuz günü düzenlenen mitingle katliamda hayatını kaybedenler anıldı. Toros Sokak'ta toplanılarak mitingin yapılacağı Kolej Meydanı'na yapılan yürüyüşün ardından başlayan mitingde katliamda yakınlarnı kaybedenler adına Şerifhan Metin bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmalarda katliam lanetlenirken, Madımak Otel'i'nin müzeye dönüşürülmesi talebi dillendirildi. Miting Grup Günyüzü ve Emre Saltık'ın seslendirdiği parçaların ardından sona erdi.

Erzincan

Erzincan Dersim Kültür Derneği üyeleri Sivas katliamının yıldönümü nedeniyle anma toplantısı düzenledi. Dernek binasında 2 Temmuz günü katliamda hayatını kaybedenler anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinlikte konuşan dernek başkanı Düzgün Akbaba, Kürt ve Alevi halkına uygulanan baskı ve katliamların sürdüğünü belirterek, dayatılan imha ve inkarn sonucu olarak Alevilerin kendi kimliğini, kültürünü ve inancını yaşayamadığını belirtti. Sivas'ta yaşanan katliamın unutulmasının ihanet olacağını belirten Akbaba, Madımak Otel'i'nin müzeye dönüştürülmesini istedi.

Hrant Dink'e mahkemede adalet bulmak imkansız

Yasin Hayal'in avukatının provokatif sözleri nedeni ile gergin başlayan Dink cinayeti davasında 4 sanık tahliye edilirken, diğer 14 sanığın ise tutuklu yargılanmasın a karar verildi

Hrant Dink'in katledildiği olay ile ilgili ilk duruşma 2 Temmuz tarihinde İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Duruşma dolayısıyla Beşiktaş'ta toplanan yüzlerce kişi "Hepimiz tanışız" pankartı açarak, Dink'in katledilmesini bir kez daha lanetledi.

Basının yoğun ilgi gösterdiği Dink'in duruşmasının yapılacağı Ağır Ceza Mahkemesi'nin önünde ise, katliam sanığı Yasin Hayal'in avukatının provokatif sözleri gerginliğe yol açtı. Hayal'in avukatı Fuat Turgut, Rakel Dink ve kızları ile adliye önünde karşılaştığı sırada, "Hepiniz Ermeni'siniz. Ermeni pasaportunuz var. Burada ne kadar çok Ermeni var. Hrant'ı, Ermeni'si bol bir ülke olduk" diyerek gerginlik yarattı.

Katliamı gerçekleştiren O.S'nin yaşının küçük olması nedeniyle basına kapalı olarak gerçekleştirilen duruşmaya, 18 sanık, 12 sanık avukatı ve 60'a yakın müdahil avukat katılabildi. Yer sıkıntısı nedeniyle davaya müdahil olan 500'ün üzerinde avukat, Meclis İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış ve AKP milletvekili Cavit Torun'un da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi duruşmaya alınmadı.

Duruşmaya verilen arada Dink ailesinin avukatı Ergin Cinmen, yaptığı açıklamada, "Asıl önemli olan bu cinayete ilgili kamu görevlilerinin yargılanması, asıl sorun bu. Tetikçiler buz dağının altındaki minicik noktalar. İstanbul Emniyeti, Trabzon Emniyeti ile Trabzon jandarmasının hataları ve kasta varacak derecede ihmaller var. Dosyanın tümüne bakıldığında, Dink'in bir yıl önce öldürüleceğini hemen hemen herkes biliyor, bunlar dosyada mevcut belgelerle ortada. Bir tek Hrant biliniyormuş öldürüleceğini. Kamu görevlileri yargının önüne çıkmazsa, burada verilecek karar ne hukuku, ne de kamu vicdanını rahatlatmayacaktır" dedi.

Basına kapalı olarak devam eden duruşmada ifadeleri alınan sanıklardan Erhan Tuncel'in "Ben devlet için çalışıyorum. Burada ne işim var anlamış değilim" dediği öğrenildi.

18 sanığın yargılandığı ilk duruşmada, savcılığın talebi üzerine aralarında katliam için mermi temin eden kişi olarak bilinen Salih Hacı Salıhoğlu'nun bulunduğu dört kişi tahliye edilirken, duruşma 1 Ekim tarihine ertelendi.

